ஸ்ரீ:

ஸ்ரீர ்கம ஸ்ரீவிலாஸம அச்சுக்கூடத்திலகிடைககும

ஸ்ரீ ரஞ்சீ. ஓு. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் ்ரந்தங்கள்.

திருப்ப ் ர ் டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி உ ர	0	12	0
ரச் யார் திருமொழி விரிவு ர யுட ்	1	8	0
ஸ்ரீர ் ர ் த ் இரண்டு சதகங்களு ் விரிவு ர	2	0	0
அதிமாநுஷ ் த ் ஷ்	0	12	0
திரு ரய்மொழி ரன்குபத்துகளுக்கு விரிவு ர	6	0	0
பி ் ளயந்த தி உ	0	4	0
ரக்யபஞ்ச ் உ ர	0	4	0
தே ர		2	0
ோதர ் துதி ர	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ் தார ் ப், த்ஸ ் ப்ர தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவரமுநி ் தோத்ர ் ஸ்ரீலோ ரசாரய ் தோத்ர ் உ ரயுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிக்ஷ்க்ரியா	0	6	0
்யமரனோக்திஸௌக்ஷ்ட வவிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0
தேசி ஸூ ் தி வித்தாஞ் சன ்	0	4	0
தேசி ூ ் தி பரிம ்	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங் டநாத ் தோத்ர ் உ ரயுடன்	0	2	0
ராய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0

அத்யமே பத்யார்த்த சத அலக்ஷணி முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவ ப்ர ரசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்ட ம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவ ரர ரஷ்ட ் உ ர	0	3	0
திருப்புடகுழி ் ரமி ப பரிஷ் ரர-பரி ஷட அநுபந்த ் ள்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்த ர் ்	0	4	0
சதுச்ச்லோகி உ ர	0	2	0
பாலபோத ர ரயகம்	0	2	0
தர்க்க சா ் த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ ரதிபீகாரர்ய பவ க்ரந்த ் கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ் ரன் வைபவ ்	0	4	0
ஸ்ரீ சந பூஷணஸார ்	1	0	0

மற்று ் பலவுள

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீர ்கம ஸ்ரீவிலாஸம அசசுக்கூடத்திலகிடைககும

ஸ்ரீ ாஞ்சீ. ஆ. அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமியின் ்ரந்தங்கள்.

திருப்ப ா ு, பெரியாழ்வார் திருமொழி உ ர	0	12	0
ாச் யார் திருமொழி விரிவு ர யுட	1	8	0
ஸ்ரீர ா த இரண்டு சதகங்களு விரிவு ர	2	0	0
அதிமாநுஷ த ஷை	0	12	0
திரு ாய்மொழி ான்குபத்துகளுக்கு விரிவு ர	6	0	0
பி ளையந்த தி உ	0	4	0
ாக்யபஞ்ச உ ர	0	4	0
தே ர		2	0
ோதா ் துதி ர	0	10	0
ஸ்ரீ கருஷ் தார ப், த்ஸ ்ப்ர தாய பரி த்தி, ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா, ஸ்ரீ ரவரமுநி தோத்ர ஸ்ரீலோ ாசார்ய தோத்ர உ ரயுடன்	1	0	0
ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிக்ஷக்ரியா	0	6	0
்யமாநோக்திஸௌக்ஷ்ட வவிமர்சம் ரயுடன்	0	12	0
ஸதா சார்யஸூக்திரக்ஷா	0	6	0
தேசி ஸூ ்தி வித்தாஞ் சன	0	4	0
தேசி ூ ்தி பரிம	0	2	0
ஸ்ரீ த்வேங் டநாத தோத்ர உ ரயுடன்	0	2	0
ாய்ச்சி ணிமாலை	0	2	0
அத்யயே பத்யார்த்த சத ஆக்ஷணி முதலியவைகள்	1	0	0
ரக்ஷாவிலோசந பாவ ப்ர ாசிகா	0	4	0
ஸ்ரீராமாயண தண்ட ம்	0	2	0
ராமாநுஜ தயாபாத்ரதத்வம்	0	4	0
பாத்ரதத்வ விஜயத்வஜம்	0	4	0
பரமார்த்த ஸ்துதி உரை	0	3	0
தேவராஜ மங்களம் தேவ ரா ாஷ்ட உ ர	0	3	0
திருப்புடகுழி ாமி ப பரிஷ் ார-பரி ஷ்ட அநுபந்த ள்	0	6	0
அத்ருஷ்டார்த்த ர்	0	4	0
சதுச்ச்லோகி உ ர	0	2	0
பாலபோத ர ாயகம்	0	2	0
தர்க்க சா த்ர ஸர்வஸ்வம்	0	4	0
வேதலக்ஷண விசாரநூல் தொகுதி	1	0	0
ஸ்ரீ ாதிபீகார்ய பவ க்ராந்த கள்	1	0	0
சேஷாவதாரச் சிறப்பு	0	2	0
வாத்ஸல்ய விஜயத்வஜம்	0	4	0
வ்யாமோஹப்ரசமௌஷதம்	0	4	0
கூரத்தாழ் ான் வைபவ	0	4	0
ஸ்ரீ ச பூஷணஸார	1	0	0

மற்று ் பலவுள

ஸ்ரீரஸ்து.

அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வ அவதாரிகை

(ஸ்ரீகாஞ்சீ. ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்)

'வணங்கும் துறைகள் பலபல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணங்கும் சமயம் பலபல வாக்கி' என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே பகவத் ஸங்கல்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பல பல மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக்கொள்கைகளில் அவரவர்கள் அபிமானங் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமதஸ்தாபனத்திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும் வெறுக்கத் தக்கதன்று. "அவரவர்கள் செய்து போரவேண்டிய தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபநமென்பதே சிறந்த தொண்டு" என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து வெகு அழகாக ஸ்வமதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர் இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல்களும் சிலவுண்டு. வ்யக்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாவது பரிஹாஸங்களாவது பெரியோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவகாசம் பெற்றிருக்கவில்லை யென்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரநிந்தா பரிஹாஸங்களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே ஊடே நல்ல விஷயங்கள் இருந்தாலும் அவை ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் 'தூஷண பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது" என்றே பிராமாணிகர்கள் வெறுக்க நேர்கின்றது. "[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]" என்று இப்படிப்பட்ட சொற்களோடும் நிற்காமல் [illegible]ளான [illegible]தூஷணஹாஷணங்களை அடுக்கிவிடுவதனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறிவிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணுகின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு அநுரூபங்களுமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வொரக்ஷ்யங்கள் ஸ்வதவைவ விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் வயோவ்ருத்தர்களான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] "இடங்கொள் சமயத்தைபெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே" என்கிற பாசுரத்தின் ஈட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; -"பயிர் தேயும்படி, களை வளருமாபோலே ஸாத்விகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்ய ஸமயங்களை யெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாரைப்போலே எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே களித்துத் திரியாநின்றார்கள்" என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இடையிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) "போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்விகர்க்கு, பிறரை நலியவேணுமென்றொரு அபிஸந்தி யில்லையிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் ஊன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளீடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வர்ணநீயகேவந கல்பிதங்களான உதாஹரணங்கள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்குகாட்டப்படாநின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருளர் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணவாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. "எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழிதொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே" என்னலாம்படியான வஸ்துஸ்வாரஸ்யத்தை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலன்றி மற்றொன்றிலும் காணக்கிடைக்காதென்பது ஸர்வஸம்மதமேயிறே. அவருடைய திவ்யஸூக்திகளிலே அநவரத பரிசயம் பண்ணி

னாலும் அந்த நடை அணுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலி ருக்கின்றதென்பதைப் பலமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்பதுண்டு. ‘‘[illegible]’’ என்று சொன்ன அர்ஜுநனை நோக்கி ‘‘[illegible]’’ என்று கண்ணபிரான் மேலெழுத்திட்டதுபோலே ‘மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமையாதுதான்’’ என்று மேலெழுத்திட வேண்டியதேயானாலும் ‘‘[illegible]’’ என்ற கணக்கிலே அப்பியாஸக்ரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை ஆணியடித்தாற்போல் அமைத்திடவேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாரங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழுதப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

‘நமது அம்ருதலஹரியில் வெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந்தங்களிலும் பிறர்க்கு அஸாதாரணமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாகாது’’ என்பதில் மிகவும்ஜாக்ருகதையுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிய நூல்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் தோஷாஸங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாத தன்மையினால் ஸுஸ்திதங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும்போதுகளில் ‘இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது’ என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹநீயர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாலித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமா பிரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம என்கிற க்ரந்தத்தை இந்த உறுதி குன்றாமலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய ஸூக்திகளால் நிஷ்கண்டகமாக நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இஃது ஒரு பெரியவர் ஸமீபகாலத்தில் எழுதி வெளியிட்டவொருக்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாயினும், அவர் இன்னாரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் ப்ரஸ்தாவியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால் தானே விஷயம் அவகாஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இதுவொருஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாகதியைப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும். பிறருடைய வாதங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே [illegible].

ஆனாலும் இந்த ஸம்ப்ரதாய ஸம்ப்ரதாயத்திற்கு அவதாரணிகையாச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ப்ரஸித்தரான மஹநீய ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரியவர் எழுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப்பட்ட [illegible] கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமிவைபவ பரிஷ்காரம் தத்பரிசிஷ்டம அநுபந்தம் என்று மூன்று க்ரந்தங்களை அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கும் சரணாகதி விஷயமாக நடந்த வார்த்தா ஸம்வாதத்தை வெளியிட்டிருந்தேன். அந்த ஸம்வாதம் உண்மையில் நடந்ததன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள ப்ரமாணங்கள் பொருத்தமற்றவை என்றும் காட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டுள்ளார்,

இந்த ஸம்வாதவிஷயம் தவிர மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த க்ரந்தகாரர் *ஸத்யதிஷிஜ்ஞாயென ஸத்யகாசனம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு ஸத்யப்ராமாணிகதைக்கு மிக உகக்கின்றோம். அவ்விரண்டு மஹான்களுக்கு ப்ராணாபத்திவிஷயமாக வாக்யார்த்த ஸபை நடந்ததேயில்லையென்றும், நாமாக ஒரு ஸம்வாதத்தை கல்பனைபண்ணினோமென்றும் சொல்லுகிறவிது யதார்த்தமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நன்கு பதியவைப்பதற்காக ஒரு ஸம்வாதஸரணியை நாமே கல்பித்தோமென்றாலும் குறையொன்றுமில்லையே.

காமிஷி ஸ்த்ரீஹி க்ஷாம்ஹோத்வ ஜயயிரஹ:............... க்ஷவித: க்ஷாஷெய்யொக்ஷாணிவாயு: என்று இத்தகைய ஸம்வாத ஶ்லோகங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரேவாராயும் வெளிவந்திருப்பனவுள. நர்மதாநதிக்கும் உலுக்கும் ஸம்வந்ததாக இந்தச்லோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமானதொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற்காகவே இவ்விதம் ஸம்வாதம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்யப்ரபந்தங்களிலும் *கதிராயிரமிரவி *பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதிகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாதமும் இத்தகைத்தேயிறே. ஸ்ரீமத்வேதாந்ததேசிகனும் ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் பலபல ஸம்வாதங்களைத் தாமாகவே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணாநின்றோம் கிம் வஹுநா? வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸம்வாதங்களை வித்யாரண்ய ஸூரிப்ரப்ருதிகள் இவ்வகையிலே தான் நிர்வஹிக்கின்றார்கள் தத்ராஸ்தாம்.

நாம் காட்டிய ஸம்வாதத்தில் அர்த்தாநுபபத்திகளைப் பிறர் நிரூபிக்க விரும்பினால் 'அவ்வண்ணமாக ஸம்வாதம் நடந்ததன்று; இவ்வண்ணமாகத்தான் அது நடந்தது' என்று தாம் ஒரு ஸம்வாதத்தை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸவிவக்ஷிதங்களான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்த வைத்திருந்தால் தத்வார்த்தங்களை அனைவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ள உபாயமா

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸ்விவக்ஷிதமான அர்த்தம் இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே அதியோடங்களாக அவற்றை நூதிகளையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை ப்ரகாசனம் செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்ததாக ஆய்விடுமோ ?

பொழிகிற உபாலம்பங்களும் ஆக்ஷேபங்களளவிலே நிற்காமல் "குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரவேசமில்லை. தமிழும் தெரியாது" என்றும், விரக்தி பாஷ்யகாரர் யதிராஜாதர் என்றும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியைத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி உதாஹரணத்தில் அபிப்ராயமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம்' என்றும் இப்படிப்பட்ட பாஷாஷிதங்களை நிரப்பிவிட்டது லோபேவிஜ்ஞானம் செய்ததாகுமோ? *.நிர்ணய... ...... நிரஷ்டிரா... ......* .... * (...ஷித நீவீ) இத்யாதி தேசிகதிவ்யஸூக்திகளை சரணம். சாஸ்த்ரார்த்த ... ...ர்களுக்கு பதேசகர்களாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தகைய பழிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே *... ... ...* என்றும் ... ... *என்றும்* இங்ஙனே ... ...ம் பணித்தருளின நம் தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளில்மெய்யே அவகாஹிக்கப்பெற்றார் பயிலவேண்டிய நடை பாமரம்ஸீமாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து நோக்காதே ஆபாத ப்ரதீதிகொண்டே விதண்டகோலாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவரென்பதையும், ...ங்களான விஷயங்களில் ... ... வைத்து மௌனியாயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற, ... ஓன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் ... ...மென்று சிலர் செய்து போருகின்ற ப்ரவ்ருத்தி ரூபமான வியாபாரம் ப்ரவத்தி... ... ...

விரோதம் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி வாதிக்க உபக்ரமித்து அதனை விசதமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழிஸ்வாமி 'இது ஸ்ம்ருதிவிரோதமானாலும் எங்களுக்கு சிஷ்டாசாரஸித்தமென்று கொண்டு இதைநாங்கள் விச்வஸித்திருக்கக்குறையில்லையே" என்று முடிவாக ஸாதித்தாரென்றும், அதுகேட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ஸ்ம்ருதிவிரோதமென்றபோதே இது சிஷ்டாசாரமன்று என்பதும் தீர்ந்ததுதானே' என்று ஸாதித்தாரென்றும் அவ்வளவோடு இருவர்க்கும் வாதகோஷ்டி ஸமாப்தமாயிற்றென்றும் அடியேன் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகு அவலீலையாக தூஷணமுரைக்கப்புகுந்த இப்பெரியவர் "யஜுஸ்ஸமயத்திற்கு ஸ்ம்ருதியும் எவ்விடத்திலே? ஸ்ம்ருதியுண்டானால் ஸ்ம்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமா அநுஷ்டாநங்கள். அங்கு யஜுஸ்ஸு ஸமயம் எதுக்கு? மார்கழிமாதத்திலே... ......" இத்யாதிகளையெழுதியுள்ளார்.

உச்யதே. இவ்விஷயத்தில் நன்குவிசாரித்து நிஷ்கர்ஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். ததாஹி. ஆசாரத்திற்கு ஆசாரமேவ ஸ்ம்ருதியும் கிடையாது. ஆசாரமேவ ஸ்ம்ருதிமூலமாகவோ, ப்ரத்யக்ஷஸ்ம்ருதிக்கு அவிரோதமாகவோ இருந்தாலொழிய அது சிஷ்டாசாரமாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாதபோது ஆங்காங்கு அவர்கள் செய்து வருகிற ஸதாசாரம், ஸம்ப்ரதாயமூலமாகி துஷ்ட சிஷ்டாசாரமென்று க்ரஹிக்கவேண்டிவரும். ஹோளா என்கிற ஆசாரம் ஸ்ம்ருதிமூலமாகியேயன்றோ ஸ்ம்ருதிமூலமாயிற்று. அதற்கு பாதகமான ப்ரமாணமும் உபலப்தமாகவில்லை. பூர்வமீமாம்ஸையில் ஸ்ம்ருத்யாசாரயோர்ஹேதுதர்சநாதிவிகரணத்தில்-"ஆசாரஸ்ய ஸ்ம்ருதிமூலத்வம் ப்ரதீதிகல்பநம் ஸ்ம்ருதிகாரணஸ்ய ஸ்ம்ருதிம் ததேவமேவம் கல்பயித்வா ப்ரதீதிகல்பநம், ஸ்ம்ருதீநாம் ஸாக்ஷாதேவேதி விசேஷ: அதஸ்ச ஸ்ம்ருதிவிரோதே ஆசாரஸ்ய யாவத்ஸ்ம்ருதிகல்பநம் யாவச்ச ஸ்ம்ருதிகல்பநம் அநநுஷ்டாநம்" இதி ஒன்றை சிஷ்டாசாரமென்று எப்போது சொல்லலாமென்

ணில், ப்ரமாணவிரோதம் சிறிதுமில்லை; யிருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒரு ப்ரமாணத்தோடாவது விரோதம் விளங்குமானால் அந்த ப்ரமாணத்திற்கு உபப்ரும்ஹணமான ப்ரமாணாந்தரம் கிடைக்குமளவும் ப்ரமாணவிராேதத்வாத் தேவஹேதோ: ஸ்வாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸாதிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியும் ஸாரஸாரத்திலே "ஸ்வாராணாம் ச்ருதிமூலகதயா ப்ரமாணத்வ: ச்ருதிவிரோதே து தேஷாம் நப்ராமாண்ய: யதா ஸ்தாவர ஸாதாரண்யாதாவாஸ்வாரஸ்)" என்று இவ்வர்த்தத்தையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸ்த்ராநுவர்த்தனமும் இங்ஙனே திகழும்போது இப்பெரியவர் எழுதுவதுஎன்கொல்? "அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும் ஆசாரம்ப்ரவ்ருத்தியநுஷ்டானத்திரமாணவிரஹம் தேசிகதிவ்யஸூக்திஸந்தர்ப்பவிரஹம்" என்றனை கொள்ளியாகக்காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி நிரூபித்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது யதேச்சையமைந்த ப்ரமாணமென்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங்களுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின யதேச்சநு ப்ரமாணவிரோதத்தையும் தேசிக ஸ்ரீஸூக்திவிரோதத்தையும் நிரஸிக்க வல்ல ப்ரமாணம் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் யதேச்சமயமுமன்று என்பது ஸித்தமாகவில்லையோ? என்று குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸ்த்ர ஸாமரஸ்யாநுஸந்தானஸித்தமேயாகுமென்பதை ஸாஸ்த்ரவிசாரதர்கள் உணர்வர்கள்.

இந்த விஷயமான ஸந்தர்ப்பத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்திவருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதநினைத்தும் யதாஹ: கேசவ ச்ருதிஸ்ம்ருதி ப்ரீதி வெகிரே* என்ற கணக்கிலே முறைதவறாமல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடையநூலில் பக்கம் 19ல்)

படடணமை நற்சந்தியிலே இவர் (அ ' ண' கராசாரியர்) உப ்யஸிக்கிருரேன்றும ே ழ்விப்படுகிறேம்'' என்றெழுதியுள்ளார். இ் ந இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்ருல் சென்னையில் டைவீதிகளில் ே ட்பாரி ் நிக்ே உபந்யஸிக்கிருனிவனென்று ஏதோ இழிவா எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவக்ஷைக்கு விபரீதமா வுள்ளது. நாற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசிபறிந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தி யென்பது நல்லோர் கூட்டம்' என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயி ருப்பா. உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர்கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்துவருவது. அந்த உபந்யாஸ ஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவ௵ ஆனிமாதத்தில் வெளி வந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த ் யாஸத்திலிருந்து சில பங்க்தி ளை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்.

"பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுஷ்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசைலியிலும் க்ரந்த லே வைகரியி லும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். ஷ ஸ் ாமி ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக் கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்நூல்களினுல் இவருடைய பயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென் பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அனேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் ல்லோருக் கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழிமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உப ்யாஸங்களை அடிக்கடி டத்தி ்க்க அநேகஸபைகளும் சாரிடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ப ளுள் பகவதகதாட் ரஸங் பா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இ் த பையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபை ஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள்போல் ஆகின்றன. இது வரையில் இந்த ஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதா காலக்ஷேபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளு உபந்யாஸங் ளும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரியார ர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார்யரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த பையில் அநேக காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் டந்துவருகின்றன. ஷை ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிகவிசாலம் அ மந்தது. 1931ஆம் வரு ஜூன்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கரா ாரியர்ஸ்வாமி ஷை ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப்படாத ர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், காவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் ச்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங் ள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம். ஏ. முதலான பட்டப்பரீக்ஷைகள் தேறி வர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்."

என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுளது.

இபபடி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிரசித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

"ஶ்ரோதாரஸ்ஸுஹிதாஶ்ச ஸம்ஸந்ஸ்ருணஜிரோரஶாம்ஷித்தா: ஶௌவிஷஸ்ஸகயாஶ்ருதம் ஸம்ஶ்சித்வம்ஸக்ருக ஶாந்தியமெ ச| ஸூஷ்டநம் ஸம்ஶஹச விராக்ஷ ஹாதமெஶஷி ருத்ஸிராவஸாதித: வக்தாஸம்ருதி ஸவலிச கம்பஸமயரணம்ஸராயெருாஶஹாரு||" என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக்க உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ஸம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான் ஒரும் அவர்களது பத்ரிகை ஒரும் இங்ஙனே புகழ்ந்திருக்க இப்பெரியவர் தமது ஆத்மகுண பௌஷ்கல்ய விசேஷத்தாலே இப்புகழ்ச்சியை நினைத்தாலும், இவருடைய நினைவை இவருடைய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத அபிப்ராயத்தையே ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ளவேணும். "நல்லார் ஒரு நூலில் தன்னை மறந்தலைப்படுத்த கலையில் தன்னைப்புகழ்தலும் தகும்" என்றொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் புகழ்ந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டின வத்தனையே இங்கு.

அத்ருஷ்டார்த்தம் என்கிற [ஏகதேசியின்] ஒரு அனுஷ்டானத்தைப்பற்றின தத்துவமும், இதில் நம்தேசிகனுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நன்கு தெரியவேண்டியது மிகவும் அவசியமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரியவர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாசநத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாசமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுலகமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஶ்லோ த்ரய்யந்த வித்யா விலாஸ ...
[Grantha verse, approximate reading]
ஸம்ஸார ...
யா தத்வாரோ ...
த்ரய்யந்த வித்யா விலாஸிநீ ...

தத்வார்த்த ... நிர்விஷயாநுயாயி ... ஶாஸ்த்ரஸ்ரபிர்வாதி: ... ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞா ... தாஸ்ய ... நிர்வாஹ ...

... நம: ||

மிகவும் வயோவ்ருத்தரான இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணிவுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும்

உச்சிமேல் வத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசா'த்ரத்தில் இன்ன விஷயமுள்ளது என்று மறியகில்லாதவிவர் அடிக்கடி கநாவஸ்யகமா அதனை இகழ்வது ஸ்ரேயஸ்கரமன்று. மஹா ப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமத்வேஹாபிலநாராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷகாரமீமாம்ஸையில் *ஸுதிஸம்ஹாரவாஸஸம் ஸ்ரீவசநபூஷணம்* என்று போற்றினவிந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை இழந்து அபசாரப்பட்டோமே" என்கிற அநுதாபத்துடன் ; ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரஸித்தம் இதெல்லாம் இப்போது கல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க.

ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகன் அப்படியப்படியே அமைய வைத்திருக்கின்றாரென்னும் இ'த்தை அணுமாத்ரமேனும் அபலபிக்கப்போகுமோ? இவையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவா நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சிலதேசிக திவ்ய ஸூக்திகளையெடுத்துக் காட்டி ஸஹ்ருதயஹ்ருதயங்களை நிரூபணிகாநு.

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென்றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையேயிறே பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச்செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உந்தமக்கு வித்வேஷமுள்ளது இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாகிபியாக ஸ்வஸூக்திகளில் அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித்வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. ஸ்வயம் தேசிகன் பக்கலிலும் வித்வேஷம் வஹிக் வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்தவிசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சிலவற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

'தோத்ரபாஷ்யத்தில் * தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே நிவேசிதாத்மா * என்றவிடத்தில் "ரக்ஷணோபாயத்வேந *இத்யாதி

[illegible]" என்றும் "[illegible]" என்றுமருளிச்செய்தார். அதிலேயே (ச்லோ. 45ல்) *[illegible]* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங் களருளிச்செய்கிறார் மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, "[illegible]" என்பதாம். இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசநபூஷணதிவ்யார்த்த மத்தனைபோக்கி வேறொன்றில்லையே.

"ஆநந்தமயனை எம்பெருமானுக்கும் [illegible]" கூறு கிறார் பிள்ளைலோகாசாரியர்" என்று இங்ஙனேயொரு ப்ரபல தூஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்தோத்ரபூர்வபக்தி லேயே (அதே 45ஆம் ச்லோகத்தில்) *[illegible]* என்று விவரித்தருளாநின்ற தேசிகன் "[illegible]" என் றார். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருள் என்ன? விவரித்துக் [illegible] வேண்டிய க்ரமத்தை தேசிகன் நமக்கு வைத்தருளவில்லையே. [[illegible]] என்கிறார். ஆபத்காலங்களில் [illegible] எப்படியிருப்பன் [illegible] பதிலும் விப்ரதிபத்தியுண்டோ? [illegible] என்கிற சொல்லாலே லோகத்ருஷ்டியையபன்றோ [illegible]

இனி இதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்தமன்று [illegible] பார்க்கவேணும். எவ்விதமாவாவது நிர்வஹிக்குக்கெ [illegible]. நம்பிள்ளை பிள்ளையுலகாசிரியர் போல்வார் அருளிச்செய் [illegible] [illegible] தேசிகன் இன்னும் சிறப்புப்பெறுவித்து [illegible] அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தேறிநிற்கின்றது. [illegible] [illegible] விலே எடுபடப்புகுந்து உள்ளங்குபுகுந்து அருளிச்செய்யும் [illegible] அதிவாதமென்பது? இதுவன்றோ நமக்கு [illegible]ரணம்.

ஹெ ஷெபிகலெ ஊகஷெபிெ ரக்ஷிஷு வாஷிஷு।
லெ ரஸு ஸ ரஹூர ஸஜஸஜு வி தரா॰।

லூ ஓ ண ஓலொரஷயிவிநி ஷ நலெ
ஓரூரஹி வடூ ய்+ஓிவ தஷெஷ நவு
ஐ திநி ௧ தி ஜ ஓ ந ரவ ப்யா ய
ஓ ரநிஜநநிர தா ஐஹ தஜெ ஒ ஹூஷெளஷா॥

அவதாரிகை முற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அத்ருஷ்டார்த்த ர்வஸ்வ க்ரந்த்தில் விரிவா நிரூபி ப்பட்டுள்ள மு கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி களுக்கும் னித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்தியளிக்கிறனென்பதை ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ர ாசி கயிலும் தத்வடீகையிலும் நிரூபித்துள்ள வகைகள்.

2. ஸ்ரீம ரஹஸ்யத்ரய ாரத்தில் த்வயோச்சாரணாநுச ர த்தாலே ப பத்தியநுஷ்டானம் பிறந்த ா வாமி ாதி, ிருப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸவப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியெ ை, மீமாம்ஸா நியாய ளை ெ ண்டும் பர நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தக் த்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதில த்தில் முக்கியமா வுள்ள இரண்டு ச்லோக ளி பொருளை மி விரிவா விவரித் ல்.

ஷதேஷா விஷயாணாம் த ஷஜாஹாநெ வராஜ வா॰
ஷஜ ஷெபி ாஊரவஷ ணா ஹலி ஷ ஷஷா॥

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

“ஸ்ரீதேசிகதர்சநகர்ணதாரக” பிருதுஹாஜா

ஸ்ரீகா ஞீ ப்ரதிவாதி ஹயங்கர அண்ணங்கராசாயெணப்ருணீதம்.

அதருஷ்டார்த்தஸாவஸ்வம

ஸ்ரீமல்லோகார்யமுக்யைர் ப்ருசமுபசரிதை:
ஜுஷ்டம்ஸாமஞ் ஸூக்திரத்நம் யஸ்ஸந்தவிந்து ।
தாதாப்ரைஸ்ஸ்வாந்தை நிஸ்ஸைஷ்ஸ்வரிதாயோஷா
ஜாதோ, வந்தே வேங்கடநாயம்ப்ரபந்நதம் ।

ஸ்ரீமதோஷாஞ்யப்ரபந்நாணாம் பஹுவஸ்துக்தீ:
க்ருத்ரம்ஸ்யாய ஸ்ஸாஞ்சஸீஷாசதிஷஸ்ரத்யம்
க்ருவிக்ஷவநுஞெஷநிபந்தோ பயஹோமெத்யா
நித்யம்ஜீயாத் ப்ரஸ்யியோசத்ராவதாரஞ ॥

ஈலோநலேதத்யாதிசவந்யஷிதயாயஞ
வத்யாவத்யாநேதஸ்யந்த ஹதத்ரதிஸமஞ ।
ஈயஞாதநேத்யஷாம்அபஹாரநாம் விஷயாணாம்
வேஸ்தத்யாயோஜவநசத்ரஸநிவாயஞ்ஞ ।

திரம்ஸ்ரீசத்ராசாவரஜசநிவாதாஸ்ஸவிசவா
ஷ்டிதா:, காலேகஸ்பிம்ஸ்த்ரதீதந தத்ராஹிசவதாம்
ஸவாவநபெஞவிப்ர ஷிஜகநுஜகமெஞகநிரதா
ஸவஸ்யம்தேகாயஞம் ப்ரதிதிநசத்ரஷாயம்நடநம்
வாரச்மீதோ யதிராஜஸ்பிஷெஞ்சம்
வேதாஞஸ்துயஞாஷிமநா முக்திமிஷெ ।
ஸ்ரீவெஙவாஜெ ஹ்ருஷ்ஹநதத்ரதரஷீ
திகேஷவ்ருசஹெஞதி நிர முவயாச:

ஸா௨ஜஸாய ஸாயவிமெஷ௨,தி

ரூய ரஜவிஜ ஹாரவிஜ௰ஸ,நழ

கதிவிதி௹ காயிக ரய௨ஹெமெ

விஜயதூய௨நெதிவிஜ ஷவி௹ா

யமாகாஜ அரஞெதெ தநொஹா௺ந௨ ரவிந

ஸாகவிகெ௨ ௨ஜிதவெஷாய௰ ரய௨ஷொாட௲விஷெதெ

ஜெமி ஜம௨நகணு ஹாரீதூாவுபாயாவி௨தஸாஸிர௨ஜயா

வாஜிஹயதூர மவிஹாரீ நூாஸவிஅாரவிநி ௨ ரஸீ [ஸ்ரீ

வமிவாஜவமிஹாஸஹரிதாஸ கூதிஷ

வூதிவகூிவிதாஸ ஷ ஷூகி ஹொ

நிம ரஹுமா௨ா ய௨நிரவஜஷஹூரய

நிவி௹ ஜ விவுரணொரஜி உய௨ரொக்ஷ நி மெர

ச்ருதப்ர ரசி ரதத ட ர ரஹஸ்யத்ரயஸாரராதத நிருபணம

பர புருஷார்த், மெ 'கிற அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு ரம் ஒரு உபாயாநுஷ்டா ம் செய்தே தீரவேண்டுமோ? அ' து 'ருத 'ருத்யர் ளான மஹாசார்யர் ளு டைய ஏதேனுமொரு ' ப'த விசே ஷத்தாலேயே நா' பேறுபெற்றோமா விரகு 'டா? என்றுவிமர்சி 'கும வில், ஸ்ரீஹாஷ்யத்தி ' மங் ளச்லோ மான * அகிலபுவந ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸூ 'தியிலேயே ம 'கு ' தெளிவு பிற 'குமாறு ரணலாம்

அதில் விநதவிவித பூதவ்ர தரகைக்ஷகதீக்ஷை எ 'பது த்விதீ யாகும் இ 'ே சேமித்திரு 'கும் ஓர் மஹாய௨த் த நியி ர நெஞ்சிற்கொள் ே ணும். [வி த ண 'கின விவித பல ப் பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமூஹங்களை, ரக்ஷ ரக்ஷிப்ப தயே ஏ தீக்ஷை மு 'கியமா விரதமா 'கொண்டவ '] எ 'று சப்தா ௨' இங்கு பூதவ்ர த என்றவிடத்தில் ச்ருதப்ர ரசி ர ரர்

ரும் (தத் டீை யில்) ம்தேசி னும் நிரூபித்தருளியு ள விசே ஷார்த்த ' ெ ஞ் சயுருக்குகின்றது.

பூதவ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி ஸமூஹமென்று பொரு ா ளுலும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயவே ண்டும். ப்ர ஹ்மண ஸமூஹமென்று சொன்னுல் பிராமணர் ளிற் ாட்டிலும் வேறு பட்ட ஸது இங்குத்தோ ' று தில்லை பல ப்ராஹ்மணர் ளி ' திரட்சி யயே ய ' ரே ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ ' று வ்ய ஹரிக் ரேம் ரா பரிஷத் எ ' னுமிடத்திலோெ ன்னில் இப்படியில்லை. பல அர ர் ளின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி ே ாம் மந்த்ரி ளும் ப்ர ஜ ளுமாகிய இதரா ளும் அரசனேடு கூடியிருக்குமிருப் பயே ரா பரிஷத்தெ ' கிரே ' ப்ர ஹ்மண ஸமூஹ எ ' றவிடத்திலு ' ரா பரிஷத எ ' றவிடத்திலும் அவி சேஷேண ஷஷ்டீதத்புருஷ மா ேம கொ ' ளுகிரேம் மா த் தில் ரசியில்லையாயினும் பொருளில் கெடு ரசியு ' ளது.

இவ்விடத்தில் ஸூதவ ஸத்வாத ஸூதவாத; ஸ ஸ்ருதவ ஸநொவிததவைகாரணாகஸமவத ரக்ஷ்யாஜதர் ஷிஷய வபரஉஜ்ஞஷ்ர வக்ஷீவா யெ த வெஷவ ஸ பரயா தென ஜெ ஷயாஸ்ஜீதஜிஷா வா வரத இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ா ஸ்ரீ ு ' தி. வி த ப்ரா ணி ளோமாத்திரம் ரக்ஷித் கயன்றி ' ே அந்த ப்ராணி ளோடு ஸ ' பந்தம் பெற்ற ர் ளையும்கூட அ ா ளுடைய [வவ-ஜிஜி-ஷ விதஜாணி ளின்] வி திேய ாரணமா ரக்ஷி ' கிர ' எம்பெரு ா ' என்றதாயிற்று. இங்கு ' ததவைவ ாரணாக என்கிற ஸ்ரீஸு ' தி மி வும் வயெயம். ம்தேசி ன் இ ' த் தத் டீ யில் வெகு அழ ா உபபாதித்துப் பொருந்த ' கிரர் அ ' விடத்து ஸ்ரீஸுக்தியா து " ஸூதவ ஸத்வாத து தா நி தீயா நி அ· ஷஷ்ராஸ ஸநஸா ரஜொகெ கநுயாவா தபஷவெநரவெக்ஷ்ராக. நஹவ ஸ வக ஸ ஹதாநாஜெவ வு ரதீ: ஹொவாஷிவஜா। இத்யாதி· மூலத்தில் ரக்ஷாபதத் த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் கஸாயாரணஸ் வரஉவுயொ

நஸ்யசோகஸ்யவ்யவஹாரக்ஷ என்று நிர்ணீதமாயிருக்கையாலே இந்த சோகவ்யவஹாரம் விநத ஹிதங்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் அப்ரதிஹதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்தி னாலும் விஶதீ க்ருதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூக்தி பரிசீலனம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருத க்ருத்யாதிகாரத்திலே அநாதி காலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான ஹநவநிக்ரஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு வ்யவஸாயப்ரதிஷையான பகவத் க்ருபையடியாகவுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அபௌருஷேயத்துவத்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டானம் பிறந்த பின்பு ஶரணாகதி ஸாதநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில லாமையாலே நிக்ரஹ ஹேதுக்களையெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்த டியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷி யான ஸ்ரிய பதி தன்பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமென்று தேறி நிர்ப ரனாயிருமென்று. இதுசரமஶ்லோகமென்கிற ஶரணாகதிஸ்ருத்தின் தீர்ந்தபொருள் என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்திகள் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரபேக்ஷம். ஸதாசார்யகடாக்ஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅபௌ ருஷேயத்துவத்தாலே ப்ரபத்த்யநுஷ்டானம் பிறந்தபின்பு என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமமானது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநூச்சாரணம் பண்ணுவதனால் ப்ரபத்தநம் தேறுகின்றது என்று ஸ்பஷ்ட மாகக் காட்டியருளினர்.

உபாயங்களானவை ஶப்தஶக்தியாலும் அர்த்தஶக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்யகரங்கள் அபௌருஷேயத்துவமென்பது திருவிலச்சினையின்போது உபதேசகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப் பது. மற்றொருபோதிலும் கிடையாதென்பது நிர்விவாதம். ஸம யாந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விஹீத மேயாகும். ஸ்வயம், அயத்தை ஆசாரியன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறியப்பெறாவிடினும் ஸம்ப்ரதாயத்தாலும் காயிகமும் இது தனக்கு ஸித்தமாகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாய்த் தேறிவிடுகிறானென்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிற தேசிகன் திருவுள்ளம்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று பரக்க நிரூபித்தல்

ஸ்வரக்ஷணாநுஷ்டானமென்று வாசகம் காண்கையாலே இது வொருகாயக்லேசாதிவ்யாபாரமாகவும்போலேதோற்றியிருக்கு மென்று நினைக்கவேண்டா. உபவாஸாநுஷ்டானம் த்யானாநுஷ்டானம் ஸந்த்யாநுஷ்டானம் இத்யாதிப்ரயோகங்கள் பல கண்டிருக்கிறோம். இவ்விடங்களில் காயிகவாசிகவ்யாபார நிவ்ருத்தியத்தனைபோக்கி வேறொருகார்யத்தின் ஸ்வரூபாநுஷ்டானமும் காண்கின்றிலோம். 'வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து' என்றாழ்வார். இதில் வீடுசெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோற்றியிருக்கும். உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. ஸாஸ்த்ரஜ்ஞர் ஸர்வத்ர ஸர்வதா ஸாத்யம் என்பர்கள். யாவதி யாவதி ப்ரவர்த்தேத இத்யாதிஸ்தலங்களிற்போலவே விரக்தி விருத்தி நிவர்த்தேத என்னுமிடங்களிலும் சூத்ரத்திற்கு ஸாத்யமே ஸாத்யமாகச் சொல்லப்படுகிறது. வாக வருணாதிகளில் காண்கிற ஸாத்யம் காயக்லேசவ்யாபாரரூபமாயுள்ளது. விரதி விருத்திகளில் காண்கிற ஸாத்யம் நிவ்ருத்திமாகவுள்ளது. ஆகவே ஸ்வரக்ஷணாதிஸம்ப்ரதாயம் பூர்வபக்ஷிகளுக்கு ஸித்தமேயாகும். ந்யாஸதிலகத்தில் "கருணோத்வேகி" என்கிற (12) ச்லோகத்தில் * ஸ்வப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்தி * என்று கணோக்தியும் உண்டு.

ரக்ஷாபாராஜ்ஞாபநயதேஸ்ய என்னும் வாக்யத்தை யெடுத்துக்கொள்வோம். இங்கே * ஜ்ஞீகஸாத்ய ப்ரக்ருதி * என்கிற வ்யாகரணஸூத்ரம் வித்வான்களுக்கு ஸுப்ரதிவயமாகும். இங்

கேஶிஶாவுக்கு ஐதிகத்ரகவும் உள்ளது. ஶிஶா தா ' விரும்பிச் செய்கிறகார்யம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ ' றே அனைவரும்சொல்லுவர்: நாம் ஶிஶாவூாயரேகிடீர்

தண்ட ாரணியத்தில் பெருமானைக் ' ட முனி ா ள் தம் மை * மஹாஹாதாஸவொயநா * என்றுசொல்லி ' ெ ா ' டது ஸ்ரீராமாயணவூஷிஜம். ால்முட ' வும் நீட்டவும ஃ மன் றி ' ே யுள்ள ஶிஶாவூாயராகத் தம்மைக்கொள்ளும்படி அபே க்ஷித்த மஹர்ஷி ள்' என்று நம்தேசிகன் பணிக்கும்படி * தெத ஸௌஉஜிவொசூஜஞசூரஷா வெ யசுஆரிண * என்கிறவிடத் திலே ய சுஆரிசுளென்று க சூர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ர் தாமே பெருமானைக் ண்ட ாறே ஸாவயாயாக்ஷூ ' தெளியப் பெற்று * மஹாஹ ுதா எ ' று சொல்லி ' ெ ா ' டா ' ம ' கு ாய்க் ' கூடிய பாசுர ' எதுவெ ' றுபாரீர் ாயோடுநீடு ணி யுண்டு விசு டு ' ால்நு ர் ' து நெடுங் ாலம் ஐந்து தீயூடுநின்று த ஞ்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் ளை ான்மஹாஹாதா என்று ெ ா ' ளப்போமோ? என்று பெருமானு ' குத் திரு ுள் மா . உட ே [தவொயநா] என்றுர் ள் அம்முனிவர். அ ர ர் ள்தந்தா மு ' கு ூயவூாவுமாய் வருகிற யநத்தை ஸவஜநீயமா ப்பற்றி யிருப்பர் ள் ாண்: அதுபோலே நாங் ளு ' தாவஸக்குடியிலே பிறந்த ாஸியாலேதவஸிகளாயிருந்தால் தவஸீதா ஸஶொஅ்ஷூ என்கிறபடியே எம் ம ஶொஅநயர்களாக ' ெ ாண்டு இர ' கியரு ே ணுமத்தனைபோ ' கி இதையிட்டுக் ண்ணழி ' பபார் ' லாமே . எ ' றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட திவ்யாய ஸாயாாஸவூவாஹங் ள் பெரு கிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றுலன்றே பா ாயம் தெரி விரகுண்டாவது. ஊய கெவலுக்ஷீஶொவாயகவூதூயாகி ா எ ' கிற ஸாஷெஶிகதிவ்யஸக்தியின்படி ' கு ஸயூ ஸா யஉாதூடுக்ஷணமான வூவசுநத்தை காயக்லெஶஸாயூமும் ாய கெஶாவமுமான, வூாபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டத், ாகுமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ' பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெ க்கு கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றோடி யிளைத்து விழுங்காகம்போல் அ ட லம் ான் புகுந்தேனே' என்பது முதற் பாசுர . ா ப ணின ப்ரபத்தியாவது ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்திவிரோதிஸ்வ ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியேயிறே. [ஸ்ர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய] என்றது ாண்மின் ' இரு யும் விட்டேனே த்ரௌபதியைப்போலே எ ப்பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி யத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. ' ஸமஜ்ஜமாநே
ரௌ ..... ' என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த் ராழ் ா கும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி யொழிந்து* ...* எ ன நின்ற நிலைமைதானே ப்ரபத்தியா ப் பேசப்பட்டது எ குமி ந மே ாணலாம்.

யோ ஸ்வப்ரவ்ருத்த்யாத்மக ப்ரஸ்வப்ரவ்ருத்திகம் ஸமீக்ஷதே
ஸ்ர்வ .... விஸ்வாஸவிஜாயதாம்

தஸ்மிந்நேவாய .... ப்ரவ்ருத்த்யாத்மக ....
....
ப்ரஹ்ம ....

....
....
....
....

....
....
....
ப்ரவ்ருத்த்யாத்ம .... நிவ்ருத்தௌ ...... யயௌ

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

என்று [illegible] சொன்னோம்

[illegible]த்தில், [illegible] என்றிரு' யாலே [illegible] பொருந்தமாட்டாதாகையாலும் [illegible] அதுபொருந்துமாகையாலும் [illegible]மென்பது [illegible]ரூபமா வேயிருக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவது [illegible]மாகாது [illegible]த்தில் நிஷ்கர்ஷித்த வொருவிஷயத்தை இங்கெடுத்துக் காட்டி நன்றெளிவுபிறப்பிக்கின்றேன். [அதில் நாலாவது அத்யாயத்தில் முதற்பாதத்தில் மூன்றுவது அதிகரணத்தில் இதுகாணத்தக்கது.] [illegible] விஷயத்தில் [illegible] என்று உபக்ரமித்து [illegible] என்று ப்ரஜாபதிவ்ரதமென்று ஒருவிரதம் விதிக்கப்பட்டுளது. இங்கு விசாரம் நடக்கிறது [illegible]

யதே; ‘ஸங்கல்பமூலஸ்ஸர்வ ப்ரவ்ருத்திநிவ்ருத்திஸாதநம் தஸ்மாத்’ இதி. இதனைச் சிறிது விவரிப்போம்: அநுஷ்டேயமான காயக்லேசத்திற்கு வ்ரதமென்றுபெயர். ஜாதகன்விஷயத்தில் ‘தஸ்ய வ்ரதம்’ என்று சொல்லியிருந்தும் அநுஷ்டேயமான காயக்லேசமொன்றும் மேலே சொல்லியிருக்கவில்லை. ‘உத்யந்தமாதித்யம் நேக்ஷேத’ என்றதற்கு அர்த்தம். இது நிவ்ருத்திரூபகார்யமன்றாகையாலே வ்ரதவிதியாக எப்படி ஆகும்? என்று பூர்வபக்ஷம். இதமேல் ஸித்தாந்தமாவது ‘நேக்ஷேத’ என்று நிஷேதமாயிருந்தாலும் அது அநுஷ்டேயமானவொரு க்ரியையை விதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட க்ரியை எது? என்னில் ‘உத்யந்தமாதித்யம் நேக்ஷிஷ்ய’ என்கிற ஸங்கல்பக்ரியையே’ இதி.

ப்ரஸ்ருதஸூத்ரத்திலும் ப்ராணாமதியில் ப்ரவ்ருத்திரூபகாயக்லேசம் ஒன்றுமில்லையானாலும் * ஸர்வேப்யோ ப்ராணேப்யோ ப்ராணிதவ்யம் * என்று அநுஷ்டேயக்ரியையாக விதிகாணப்படுவது அஸம்பத்தமேயாகும். ஸர்வவ்ரதவ்ருத்திவிசேஷாயிஷ்டே ப்ரவ்ருத்தி நகாரவர்ணித ஸங்கல்பக்ரியதாம் என்று விதித்தபடி. ப்ரதமாத்யாயமே வந்து முடிந்தது. வேறொரு வ்யுத்பத்தியும் ந்ததாகாது

ப்ரயாஜ்யதாம் இஷ்டரூபம் ஸஹஸ்ரோக்த விஹிதே:
ப்ரவ்ருத்திரூபவிண் ப்ரவ்ருத்தி ப்ரவத்தீதி ஸம்ஸ்ருதி யதஃ
தநுதேந்த்ரோ நேஜிநயதஸ்ஸமஸ்திதாத்ய
ப்ரகாயநக ஸமயதஸ்ஸ வம்ஸாத ப்ரஸாதயேத் |

இவ்விஷயத்தை ஸாரஸாரவிமர்சிநியிலே ச்லோகரூபேண எழுதிவைத்தோம்: அந்தச்லோகங்களும் காண்மின்: ஸர்வே ப்ராணேப்யோ ப்ராணிதவ்ய இதி விதிரவாரம் ஸம்ப்ரயோகஸம்பந்தேஷு ஸாமாந்யா ஜாதயோநியேஷு ஸங்கல்பதா ஸாமாந்யஸாம ஸம்யுக்தா: நேக்ஷேதோத்யந்தமாதித்யமித்யாதி ஜாதகஸ்ய வ்ரதம் தத் [illegible] ஸாதநம் க்ரியாத்மகம் வ்யஞ்ஜயத விவ்ருதிம் ஸாங்க்ய பாஷ்யகாரா: ॥

[illegible]

[illegible]

ஸாஸநம் பண்ணினவர்கள்' என்று ஸ்ரீ[illegible] காண்கையாலே [illegible] மாகவேயிருக்குமென்பதும் [illegible]. [illegible] மென்றால் தன்னகத்திலிருந்து பெரியதொரு மூட்டையைக்கொண்டுபோய்க் கோவிலிலே வைப்பது என்று பொருளன்று '[illegible]' [illegible]'' என்று [illegible] ளில் [illegible]காண்க. [illegible] [illegible]க்கடவேனல்லேனென்று [illegible] பம் கொள்ளுகை [illegible] மென்னுமிடம் [illegible] முதலாக [illegible]ங்களிலும் [illegible]ம்.

[illegible]

[illegible]

இனி சரணாகத்ய தத்வ நிரூபணம்.

எம்பெருமானார்போன்ற [illegible]கர்கள் [illegible] அருளிச்செய்தனகொண்டும் [illegible] ரூபமெ'னப்

பொருந்தாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் நிலைத்துநின்ற அத்யவஸாயத்திற்கு ப்ரகாசகங்களாய் த்ருடீகாரகங்களாய் நின்ற வாசிக ஸ்தோத்ரங்களும் காயிக ப்ரணாமாதிகளும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமத்தனை.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே திவ்யதம்பதிகளின் முன்னிலையிலே எம்பெருமானார் ப்ரபத்தி யோகம் பண்ணியருளினாரென்றால், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும்' என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினாரென்றபடியன்று. ஸர்வாத்மஸாதாரணரான பின்னானார் உய்யும்பொருட்டு திவ்ய தம்பதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை ப்ரபந்நீகரித்தருளின வித்தனையே இங்கு ஜ்ஞாதவ்யம். இவ்வர்த்தத்தையே தேசிகனும் "லக்ஷ்மீபதேர் யதிபதேச்ச தயைகதாம்நோ: யோஸௌ புரா ஸமஜநிஷ்ட ஜகத்திதார்த்தம் ப்ராச்யம் ப்ரகாசயது ந: பரமம் ரஹஸ்யம் ஸம்வாத ஏஷ சரணாகதி மந்த்ரஸார:" என்ற ச்லோகரத்னத்தினால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மத்யபாஷ்யாவதாரிகை) ஸ்ருதஹம ரஹ பாஷ்யகார: ஸாக்ஷாத்காரஸம்ப்ரதாயாகத அபவர்க ஸாதநதயா உபதிஷ்டம் த்யாநாதி ஸாத்ய விசேஷம் ஸாதநரூபம் ஜீவவிஷயா யதாவத்ப்ரகாசநம் என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியும் இவ்வர்த்தத்தையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீபாஷ்யகாருக்கு ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரஸாதத்தாலே அபவர்கம் ஸித்தமானது பங்குனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்நிதியுள்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியநம்பிகள் பக்கலிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசிகன் அருளிச்செய்தது: 'அபிவ்யாபாதாந ப்ரஸாதநத்தாலே ப்ரபத்தி ஸாக்ஷாத்காரம் பிறந்தபின்பு' என்று ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலருளிச்செய்தப்ரக்ரியைதானே இங்குமுள்ளது. அபவர்கமும் அதடியா ப்ரபந்நனென்றுபேர்பெறுவதும் உத்தர ஸம்ஹார ஸமயத்திலேதான் என்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பங்க்தியாலும் ஸம்ஸ்க்ருத பங்க்தியாலும் தெளிய வெளியிட்டருளினாராயிற்று. வசநபஸ்ஸும் உச்சாரணபஸ்ஸும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உபதேச ருஹணஸமயத்தில்தான் அயத்திற்கு வாய்வி டு உதாஹரணமுள்ளது. மற்றைப்போது ளில் ஸாதஸாத ஸம்ஸாரமாத்ரமேயிறே.

இங்ஙனன்றிக்கே. அயவஐ நெத ஷய த்ஷித த்ராவவி ஓ்ராவியெஷ்ழ" என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அநுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் ' ாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அ ்கு அ ர் அயா தஸம்ஸாரம்செய்தருளினர் என்னுமது ்கு மேற்படச் சொல்ல லாவதொன்றில்லையிறே. 'ஸ ஸாரஹீதியாலே சரணாகதி செய் தருளினர்'' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்தி ள் வாஸஹஸ்ரமிருந்தாலும் இவை ப்ரவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த க்ஷமங் ளாக மாட்டா. இவ்விருள்தருமாஞாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸம்ஸார ஹீதி அநவதிசத்தே ரு தன்றி 'நிலத்திலேயே இந்த ஹீதி நிவ்ருத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அ லகி ்லே ளிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உ ் டிக்கீழமர்ந்து புகுந் தேனே * என்று ஹாஸவெசணம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் ளவோடேஸ ஸாரஹயாநிவ்ருத்தரானமை ண்டிலோம். ப்ரதந தசுதிஸாத்மானஸ ஸாரஹீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி*எ ்கிற திரு ாய்மொழி*அகலகில்லே னுக்கு அவ்யவஹிதோத்தரமாயிரு ்கும்படி ாணுகின்றோம். தேசி கன் *ந்யஸ்யதுதாஅவஜெவாஅ . நிஜஹா நிஹசொநிஹசொ ஷி*என்றருளிச்செய்த பிறகுளத்தனையிடங்களில் தம்முடையஹீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிரு ்கிறாரென்பதை ஊன்றி ோக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஹயாத வருத்தி அவரிஹாயசமாயிரு ்குமென்பது திருமங்கை யாழ்வாரு டைய * மாற்றமுள * என்கிற திருமொழியினால் ன்கு ாட்டப் ப ் ' ாம் . :உதந்தந்அாவிஸாரஃ.

[illegible]

[illegible]

ந்யாஸதிலக திவ்ய ஸூக்தி விமர்சம்

[illegible]

ந்யாஸ திலகத்தில் * [illegible] * என்கிற ச்லோகமும் இதற்கடுத்த * [illegible] * என்கிறச்லோகமும் இனி விமர்சிக்கப் பெறுகின்றது. முந்தின ச்லோகத்தில் [illegible] * என்று எமக்கு உவதிஷ்டமான பாடம். இப்பாடத்தில் பிறர்கூறும் குறைகளுக்கு அவகாசமொன்றுமில்லை. [illegible] என்றது எம்பெருமானாரை நோக்கியது என்பர் பெரியோர். இது எம்பெருமானார்க்கு அஸாதாரணமான திருநாமமல்லாமையாலே இந்தநாம ந்யாஸத்தைக் கொண்டு உடையவரென்று பொருள்கொள்ளலாகாது என்னக் கொண்ணாது; [illegible] என்றிருந்தாலும் [illegible] என்றிருந்

தாலும் எம்பெருமானைக்காட்டுவதில் ஔசித்யவைசிஷ்யுள்ளது; * தஸ்மிந் ப்ராணா ... * என்பது ஸுப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * ... யான இந்த ச்லோகத்தின் ... விவரணரூபமாகவும் இந்த ... வியாக்யானரூபமாகவும் அவதரித்ததான [...] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு ... ஸாவகமாகும். ... என்று ... டும்.

அன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ... காரி விஹாராதிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமா அநுவதித்து "ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருளிச் செய்தவிடத்தில் ... ஒருமலையில் நின்றும ஒரு மலையிலேபாவும் ஸிம்ஹ...ரீரத்தில் ... ஸமஸாராதிலங்கநம பண்ண அவரே ... கூடல்து ... லே ... உத்தீர்ணராவுதோமென்று முதலியாண்டானருளிச் செய்த பாசுர என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகா ... ஹி ... ஸுமும் இங்கு ... ஸாவகமாகும். ... இன்றிக்கே ... என்றிருந்தால் பன் மிலேச்சாதிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் ... ; மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷ்யமும் தேறும்படியுரைக்குஞ்சர் என்றவிடத்தில் 'மிலேச்சசண்டாலாதிகள் தேறும்படி என்றுபொருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொள்ளவில்லையே' உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றமிலேச்சாதிகளும் முக்தியடையப்ராப்தியுமுண்டு; வமிசுர்களெல்லாம் முக்தியுண்டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னில்சொல்லிற்றில்லையிறே. '... ஸம்பந்தம் ... ஆவள ... என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்றுமில்லையே. கீழ்மூன்றடிகளில் ஸம்பந்தாவஸ்யகதை காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன் காலத்திற்கு வெகுநாள் முன்னமே திருநாட்டுக்கு எழுந்தருளியாகி இவ்விஹ ஸந்நிதியில்லாமையாலே 'தத்ர ஸ்ரீபாஷ்யக்ருத் ஸ்ரீமதி' என்ற வசனத்தை ஒருபடியாலும் பொருந்தாது என்கிற வாக்யம் பலபல வாக்யங்களுக்கு உதாஹரணமாய் நிற்கும். * ஸ்ரீமான் வேங்கடநாதார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ * என்றதுதானும் பொருந்தாது என்னவேண்டிவரும். தேசிகாநுவர்த்திகளுக்கு ஸாம்ப்ரதாயிக முறைகள் ஆவஸ்யகமே.

ஸ்ரீ. கலௌ ஸதாசாரஸௌஷ்டவஸ்ய ஸ்ரீஸூக்திஸம்ஸ்த்யம் நயதி

விவாஹஸம்வத்ஸரே தாமேவ ஸௌதீக்ஷிதாம் ।

யதிராஜ ஸப்ததியில் * ஸ்ருத்யந்தஸூக்திஷு விஷயம் * நாம ஸம்வத்ஸரம் யதீந்த்ர விஜ்ஞாநதிஸ்ரீஸம் ஸ்ரீவத்ஸ * ஸ்ரீமத்யதி யதிக்ஷாஹ்ருத் * யதிக்ஷமா ஹ்ருதீவ ஜாஜ்வல்யத ஜஹ * என்று பல விடங்களில் வசநாந்தரங்களும் ஸ்ரீமதோமகாண்கையாலே இவற்றிலும் சந்தேவ வர்த்திஷ்யங்கை அவஜ்ஞேயமாகும். * ஸ்ரீமய விஸதேஷு தீக்ஷஹாவ ஸ்ரீஹம்ஸஸ்வதிஸக்ஷிணே பதீந்த்ர:* என்றவிடத்திற்போலே இங்கும் எம்பெருமானாருடைய ஸந்நிதிக்கே [அதாவது ஸாமீப்யவிசேஷத்திற்கே] வசநாந்தராவஷ்ஹம் சொலவிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருவாக்யத்திற்கும் உபபத்தியில்லை. ஆகவே 'தேசிகேஸ்ரீஸ்வாமியாது' என்கிற ப்ராசீந பாடத்தில் ஸந்தேஹத்தில் ஸம்ஸ்யமில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆதரிக்கும் பாடத்தையே நாம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறைவில்லை.

ஸோ ஸ்ரீஹஸ்தி கீயவைத்ய தேசிகஸம்ப்ராயம் ஆஸநே நாமுழ

தத்ருஷ்டி த்ருதீய ஆரணே ஸ்ரீயாபி ஸ்ரீவத்ஸஹாய: ஸம்வத்ஸரம்

ஹிகவாதந்யவாகஸ்ரீ வஞ்சம் தவெதேஸுகவெத்ருவ யஜ்ஞைதே அப்ஜா ।

தேசிகஜனிஜஹாஸ்ரீ ஸ்ரீஹர்யவிஷ்ணுகார நிஜவரதயம் ॥

இதில் ஷெபரிகை என்பது தமக்கு நேரே ஆசார்யரான அப்புள்ளார் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளையே முழுமனமாக இசகிறேம். அடுத்த ச்லோகத்தில் எம்பெருமானுரைப்பற்றின நிஷ்ஜைஷநிஷ்டிய பிருக்கையாலே அவரப்பற்றின சிறப்பு அங்கே விவரிக்க எளிதாம் இங்கு * ஹ... செருஹொமாறு விஜிதநூவவெ வஷூஹஷ ராஜ * என்கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாரஸ்யமொன்றே விசேஷித்து விமர்சிக்க வுரியது அந்த விமர்சத்திற்கு முன்பே சிறியதொரு விசாரப்பமுண்டு. இங்ஙனே சில த்ருஷ்டாந்தங்களைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் யாதாயிருக்குமென்கிற ஆராய்ச்சி மிகமுக்கியமானது. முதலியாண்டான் ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தமொன்றை யருளிச்செய்தார் இங்கு தேசிகன் மூன்றுத்ருஷ்டாந்தங்களிடுகிறார். த்ருஷ்டாந்தத்திலுள்ள ஸகலாம்சங்களும் தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸமர்விதமாகவேண்டிய நியமமில்லையெனினும் யதிதிக்ஷ ... ஷமாவது உபஜீவ்யமயிறே. அதுதான் இங்கே எது என்றால் அஜ்ஞனும் அசக்தனுமானவனுக்கு ஸ்வஸ்வரூபஸித்திக்காகத் தனியே ஒருவ்யாபாரத்தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்வொரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் ... யிதமாகிறது இவ்விஷயத்தை மதியிற்பதியவைப்பதற்காகவே மிகமிக த்ருஷ்டாந்தமிடப்புகுந்தது. முதலியாண்டான் காட்டின ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தத்தை விமர்சிப்போம் ஸிம்ஹத்தின் ...லிலே ஒரு ஜந்து இருந்தால் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானாகவொருமுயற்சி கொள்ளவேண்டா ஸிம்ஹசரீரஸம்ஸக்தமாத்திரமே அதற்குப்போதும் என்பது இங்கு ... அப்படி உடையவருடைய திருமேனியின் மேல் ஆண்டான்போல்வார் ஏறியிருக்கவேணுமென்பதில்லை ஏதேனுமொருபடி தத்ஸம்பந்தமிருந்தால் தாவவேண்டு வ ... வணம்பண்ணிப் பேறுபெறலாமென்பதே நிஷ்கர்ஷமாகிறது. இதெல்லாம் ... ன்றிக்கே சுதிவாதமாயிருக்குமானல், ... ஆசார்யர்

இதனை ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில் நிஷ்ர்ஷகஸ்தலங் ளில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய ஒ்ஸக்தியிராது. ஆ வே அதிமயோக்தி யன்று உள்ளபடியே சாஸ்த்ரார்த்தமே யென்றிசையவேணும். வாவனு முதலியாண்டான் உ டயவருடையதிருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணரானை க்குப் போதும்' என்றருளிச்செய் ததுபோல, தேசி னும் தமக்கு அப்புள்ளாருடைய ஸம்பந்தமாத் ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னும் ம் ஸ ராஹூ வெயம். இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் வாதாவதா நிஹரொநிஹ ரயொஹி என்றிருந்துவிடாமல் உசாநீஞ ர் ளிலே சிலரைப்போல்அத் ஷ் ார்த்தமென்று தனியே ஒரு ரியா லாபம் அநுஷ்டிக்க ெ ாருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அ ர் ள் ஸசூரஷாணமாக நிரூபித்தருளிச்செய்ததை நிரய கூ ளா வன்றோ ஒ்ஸமிக்கும். 'ஆசா யஸம்பந்தமே எமக்கு உத் த ர ம' என்று இவ் ளே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ் ளவு நிஹ ரமாக இ தநாம் விஜ்ஞாபிக்க அவ ாமிராது

ந,ந, இந்த த்ருஷ்டாந்த ளு கு ஸவ யா ெநாய கூ மில்லையே' அஜ்ஞனும் அமதூனுமா ஜ்ஞா ம திக ரில் கு ற யற்றிருப்பானொரு பெரியோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று ஸ்ரீ ஹூாவநத்திலே இந்தத்ருஷ்டாந்தங் ள் உபக்ஷீண ாகின்ற ே யென்னில் * ஹஜைஹொமாநு அவிஶிதநுஜவஹொவகஸூா ஹகாஶி * என்கிற அமசூரஷாணத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இ ஙே சொ லப்போகாது இதையே நன்கு வி ரிப்போ

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானாரானல் ாம் எப் படி அவரு கு ஹகராவோம்? என்கிற ஶஙூம் உண்ட ா ரண்ய ஸி ான மஹர்ஷிகள் * மஹஹ-ஓதாஜவொயநா * என்னும்படி உபாயாதிஜனுக்கு எப்படி அஹகர்கள்? என்கிற ஶஙூத்தோடொ கும். வாஷ, இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவக்ஷை யில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவக்ஷை என்றும் இசைந்து போ'தோ மா பி ' பு இந்தசௌசத்ருமே இப்போது நிரவகாசம் தெரிச எ ' றவசத்திற்கு எ ர்சய-சமாளுலும் ததெராஷ்வமத் திலே நிவிஷ்டராளுரெல்லாரு ' சஹ-சகாரி எ ' கிறவசத்திருலே ம் ஹரா ' கு றயில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * சவிதந்த்ரவ * என்கிற விசேஷணத் த ஸவாமி எதற்கா இட்டருளினுர் என்கிற விசாரத்திலே ஒரு ரும் புகுந்தி ர ஸாராஸ்வாதிநிகாரரும் ஜ்ஞாநாஸ்வத்துக்கு முதல்த்ருஷ் டாந்தம்' பக்த்ஸாவத்துக்கு இரண்டாம்த்ருஷ்டாந்தம்· உஹயாஸா த்துக்கு மூன்றும் த்ருஷ்' ராந்தம்'' என்றி ' ளவே கூறியுள்ளார். * ஹ ஜ ெக்ஹொமாநு நாவதிஸவியெ ஸெவகஸ்ராஹ-சகாரி.* என்றுவது நரவஷ்ஸாவமேயின்றிக்கே யா து ச்லோ மியற்றி யிருக்கலாமிறே * சஜ காரஃ வரிகரஸாஹிவ்ராயெ விஸெஷ ணெ * எ ' ற லக்ஷணத்தி ' படி அணிபெற 'ரே இவ்விசே ஷண மிட்டரு ரியிருப்பது.

ரா ஸே வ பண்ணிப் பொருளப டத்த சாதநு டய பிரபாவ ஹாதிகள் முக்திகல்பமான ஹோம'களை அநுபவி 'கு மிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ரா ஸே ப ' ணே னுமெ ' ப தில்லை அரசனை 'காண் தொனும்ஸநவெக்ஷித . ராஜஸே ப ணிப் பொருளிட்டிச் சேமித்து த்த ஞே வ்யாநஞ ெ ரு ன்· அவனேடு குடல்துடக்குடையாரெல்லாரும்ராஜவெ ரநிர வெக்ஷர்களாகவும் ராஜசவநிரீக்ஷணநிவ-சவெக்ஷர் ளா வும் பலபலபோக' களை யநுபவிக்கக் காணுகின்றே ' இதனை சரஷா ஜீகரித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஹமவசநவதச நம்பண்ணி ஆசார்யஸார்வஹெளமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து வைத்த அருளென்னும் பொருளை தசநபெம்பிகளனைவரும் அவ்

வருபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹமவஉநஉவதஉநிரபெக்ஷாகளாய்ச் செல்வனே அநுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்களென்னுமித்தனையே ஸநூஉவநூஉாவமெடி. * காகெஹொஉஹிரக்ஷொதாழ*இத் யாதிஸ்தலங்களில் பூர்வாசார்யர்கள் ஸஜஹூக்ஷணா என்றுகொண்டு [காகவஉம் உயவஉவலா தஉகெஷிஸாஉாஉளுாக்ஷணிகழ]என்பா. அதுபோலே, ஸவிஜி நரவஃ என்னுமிடத்தில் நரவஉம் ஸெவக னையும் லக்ஷணயா காட்டித்தீரும். [ஸவிஜிதநரவ. ஸவிஜிதஸெவ கமெருதஉகு ஹவதி.] இதுலௌகிக த்ருஷ்டார்த்தமேயாதலால் லொகஉரஷிக்கு அநுமாஉணமாகவே பொருள் கொள்ளவேண் டுதலால் இது மிகவும் உபயந்நம் ராஜஸேவகன் ஈட்டின பொ ருளை ' ' ' டுஹோமங்களையநுபவிக்கின்ற தஉந பலஜி ள் அர சனைக்கண்டிரு 'கவேண்டாமைபோலவே ரா ஸேவியான ஸமூல புருஷனைய ' ண்டிருக்கவேண்டாகிறே. இதனால் ஆசார்யசி ா மணியோடு வநவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் ஸநஉப யஉா நூஉஷஉவெ தொ பேறு பெற்றேதீரு ர்க ' எ ' னுமிடமு ' அ ர் ள் அ ' ாசார்யனுடைய ஸம்பந்தமெ ா ' றயே ஒரு ாறு பெற்றிரு ' வே னுமென்னுமிடமு ' வஉ ஜிதமாயிற்று

ஸெவ ஸாஉாஜ ாஜி * என்றதே ஹஉகாஜி என்றதிலு ஓர் அற்புதமான அர்த்தட அமைந்து ள்ளது முன்வாஉங் ளில்நிஜிஉ ஷர் ளான ஸஉாஉனும் வஉமஉவும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல் லமையற்ற ா ளாயினும் 'என்னைவழிநடத்தியருளவேணும் எ ' று ாய்திறந்து இரந்து நிர்ப்பந்திக்க வல்லவர்களேயென்பது நிர்விவா உம். அ வே ாய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழந் தையை ஸ த உரஷாஙீகரித்ததனால் அதுபோலே நாம்வூர்த்த நபு ' செய்யாதேயிரு ' வே னுமென்றும் ஸவெக்ஷாநிரபெக்ஷமாகத்தூ வே பேறு ந்தேதீருமென்றும் தெரிவித்தபடி. தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சிறியபொருட்கள் பல பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் த்ருப்தராகவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] லக்ஷணத்திலே பார்ப்போம்.

* [illegible] விசேஷதோஷமில்லை. * நீதிஸ்தலங்களிலே நடைபெறும் வ்யவஹாரங்களில் முக்கியமான ஒருவிஷயத்தை மாத்திரம் நன்கு நிரூபணம் செய்து வெற்றி பெறலாமாயிருக்கச்செய்தேயும் வ்யவஹாரிகள் தங்கள் பேற்றுக்கு உடலாகப் பல விஷயங்களையும் உபஷ்டம்பமாக எடுத்துப்பேசுகிறதுண்டு. திருஷ்டாந்தம் ஒன்றே போதுமாயிருக்க இத்தனைவிஷயங்களை எதற்கு எடுத்துரைக்கின்றீர்' என்று [illegible] கேட்கொண்ணாது. அதுபோல

லவே நம் ஆசிரியர் ளும் பேற்றுக்குடலாகப் பலபலவாயந்ங் கோ
யும் எடுத்துக் காட்டி தானது 'எம்பெருமானுக்கு ஒருவழியாலும்
அழிவு சொல்லப்போகாது என்று காட்டி படியத்தனை
ஒன்றுமே மற்றொன்று ஸ்வொஷ்ரிதமா மாட்டாதென்றுணர்.

௯ ஸ உத்தாயநஜ்ஞப்ரோகாயச்சித்ர நிவணம். ✽

உத்தாயந ஜயேத்யாதிவதஞ்யாயேச்சா யஜூக்ராஹித: ।
க ஊரவா ஹாதாரயேச்ச:, ஸவணவாதே ஹ்ராவணாதயதே ॥

ஸத்ஸம் பூஷாபஸ்பாணிக்ஷோதரஸ்யவஞ்
ஸ்யாயேச்சா ஷயா தா தமூஹித ஐதீஷப்ரோக்தா ।
தாவஞ்சிகேதிஷிஹ ஸஹ தயேவ தாவஸ்ரா
ஸ்ாவஸ்ாந வஷீக்ஷீ நவா நந ஷமஜயாஉ ॥

ஒளினைக் கொண்டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஸஹ
யச்த நிரூபணத்தை அழகிதாகச்செய்தன்றோ ஃப்ராயச்சித்தா
கரணஞ் செய்திருக்கவேணும். *உத்தாயநஜ்ஞ விஷேஷண முக்ஷ்
யாதே ஒப்தாயஃ முக்ஷணஉசேந ஹஃவதா வித்திணச்ச ஸ்ரூக்வா
வர தஹநபெஸஉஹாவஸ்ஹிதே நித்யம் ஒபஹி ஹமவஜஉயி ரமந
நா* என்கிறவிந்த [நாஸ்திகை] ஸ்ரீஸூக்தியின் பொ
ருள் வ்யாவ்யாநஸாபேக்ஷமேயன்று. ஆனாலும் இங்கு முக்ஷண
உசேந ஹஃவதா விதணச் வரம் ஸ்ரூக்வா என்று வெதிஹஃ
மஹச்ரா ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருக்கையாலே அந்த ஐதிஹ்யம்
உள்படியாது. என்று ஸூத்ரவாக்யத்தைக்கொண்டே நாம் தெரிந்
துகொளவேணும். 'துடுப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?" என்று
அந்தமூரா ருளிச்செய்தணியிலே; ஸ்ரீநயினராசார்யர்தாமே
விஸ்தரித்து வியாக்கியானம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம்
முடைய ஒநாதிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாசமில்லை. திருக்கு

டந்தை ஷேமுஷிகவும் ப்ரகாசயமி ந்நீஸஹாயநக்ஷர்களான ஸஹ்ருதய ஸஹாவிதான்கள் பரிஷ்கரித்து ப்ரகாசநம் செய்தருளியுள்ள ந்யாஸதிலக வியாக்யானத்தில்.

'ஸ்ரீரங்கநாதநாராயண ஸ்ரீமத் ப்ரபந்ந ப்ரபாதநசித்திரெயதி ஸ்ரீ। ஹ்ரயந்தி. ஸ்யாமைவ ஆஸ்வாத ஹவிஷ்யதவ்ருதி ஸதா ஆக்ஷரஸ ப்ரதிஷாவ நாராயணோ: ஸர்வேஷாம் ப்ரபந்நஸ்யதவ ஸஹிதா ஹ்ருதி ஸிதாந்தே ஸாக்ஷாத்ஸம்ஸாரார்ணவ மெயெ ஸஞ்ஜஹ்ந்தா' தெ ஸவெக்ஷவி தெஹாவஸா நவைவ ஸ்வஸ்த்ம்ஸம்ஸாரக் ஸோக்ஷம் யா க்ஷிதி ஸாம்ஸ்வாஸமஸ்தஸ்ரவிதம் ப்ரபத்யா' என்கிற நிஷேஹ பங்க்தியில் விளக்கக்காணலாம். ஐதிஹ்யமொன்று இருப்பதாக மூலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாகக்காட்டிற்று. ஸாஹஷ்பரஸ்பரா ஸிகளாலே வியாக்யானமும் பண்டே அவதரித்தாயிற்று. இதற்கிணங்காதே சில சொல்லுவாருளரேல் நமக்கொரு க்ஷதியுண்டோ? இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு இங்ஙனே தாத்பர்யமென்றொரு மதிநிர்வாஹம் நவீனர்கள் காட்டியிருக்கலாம். அதுவும் கண்டிலோம்.

* தமெவஸஸம்ஸாரஸம்ஸக்தே * என்றவிடத்துச்ருதப்ரகாசிகையில் "ஸம்ஸாரஸம்ஸாரதிநிதாநாவி ஸவஸமஸ்தாஹித்த்வ' என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்திக்கு ஸங்கோசம்பண்ண நாமோ அதிகாரிகள்? எம்பெருமானுடைய அருட்பெருக்குக்கு வரம்பு நம் பண்ணச்ருதப்ரகாசிகாசார்யரும் தேசிகனும் திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கும்போது மிதமதிகளான நாம் ஸங்கோசம்பண்ண விரும்புவது பொருந்துமோ? 'எம்பெருமானருள்வெள்ளம் இவ்வளவுதான் செல்லும் அவ்வளவு செல்லாது" என்றொரு நியமனம்பண்ணுவதற்கு ப்ரமாணமொன்றில்லையே. இது ந்யாயமுமன்று என்பதை முதலிக்கவே முந்துறமுன்னம்* விநதவிவிதபூஜதவ்ருதெதந்த்ரு பட்டரும்தேசிகனுமருளிய அமுதமொழிகளை விவரித்தோம்.

'ஸம்ஸாரஸம்ஸாரவி ஸம்ஸாரவிஸம்ஸாரவி பயி' யென்று ஸதீவஸமஸ்தநமாக வஅநவக்ஷி செல்லவில்லையேயென்று

எ ' ணவே ' டா ? இங்ஙனே ஸந்தானவம்சவனை விவக்ஷித மெ ' று ாட்டியருளவே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸம்பந்திஸ்த்ரணமெ ' ன்றே ஸம்பந்தி ஸம்பந்தித்வாரணமென்று வழி ாட்டி விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு ஸம்பந்திவசமுள்ளன' முதல் வசம் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய் இர ' டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றுகிறது. ஆ ே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும பேறுதப்பாது என்பதே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸித்தௌஹஸிஸமாயிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வணுக்ஷவவ்யவஹித மான ஸம்பந்தமேயன்றேவுள்ளது; அப்படியிருந்தும் ஈநாவரு மென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டுத்தானே * தஉந வெவஉாவடு வெ * என்றருளிச்செய்தார். “ ராஊநாஜஸ்யாய ” என்கிற வ்யவஹாரம் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பி ' ளான் முதலானவர் ளிடத்திற் போலே தேசிகனி' த்திலும் ஈவ்யா ஹதம் : இன்றுள்ள அடியேனி' த்திலும் ஈவ்யாஹதம் ; இனி ஏழேழ் பிறவிக்கு அப் பால் ஜநிக்கப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவிப விஷீடத்திலும் வ்யாஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வ்யவஹித ஸவா வ்யவஹிதகவங்கள் ஈவ்யோஜகம். மீமாம்ஸையில் * ஸவுஉபர ரதிவஉாஜவெயஸ்யவொ ஹவதி * என்ற ச்ருதி வாக்யத் தப் பற்றின விசாரத்தில் உள்ள ஙிஷ்கர்ஷம் உணரத்தக்கது. ஆ வே, எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்திகளுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே ஹேது ா ஸத்மதியுண்டென்று இசையும ர்கள் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு ஒரு ஈவஷெஉமிட நினைபபது தகுதியற்றது. உபாயாநுஷ்டாநத் திற்கும் மஹாபுராஷிக்கும் ஸாஊநாதிகாரஷா நெயதும் ஷுவஸ்யகமென்று ஷுதி ஜீடபண்ணி ஈஷடவ்யதிரெகவ்யாஷிஷு உபஉநஉவெந அதனே ஷூாவிந்தாலொழியப் பிறர்களுக்கு ஸமீ ஹிதஸித்தியில்லை. இது ஸாதாராஉநவஉடிமென்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்ருய் வந்து முடிந்தது இனி சுயிக அ அகள் சுருவெளகி.திம்.

வாஉவாசுஷாய ஃவூஷாஙம் பண்ணும ஞே எம்பெரு மா அவன் ஒருஸங்கல்பம் த்து ெ ாண்டு மஹஷூஷாந பண்ணுகிருன். * ஸ்ரீராஉாநஜவ ஸஂயி ஷ ஷ யிஜெஹ்ராவி க்ஷிஂஷஷாநி * என்று அவன் ஸங் ல்பம் ெ ா டதா ச்ருதப்ரகாசி ாசார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா தான் கொண்ட ஸஂகஷ்பரீரத்திலே ஹமவஷ ாநஜவ ஷஸுத் த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிருெ று விம பிக்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் ரையறுத் திரு வில்லே. உ ட ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி ளுக்கு ாத்திரமன்றி ே சுதூ வஷவஹித ஸம்பந்தி ளுக்கும் நற்கதியு டென்று ம்தேசி திருவுள்ள பற்றியிருக்கிருரென்னுமிட பி ாஷிவியா வுள்ளது இல்லேயேல் * தஷநஸுஊஷாவஷிவெ *எ றது நிரயஃ மாகு மன்ருே. [ஞுக்ஷாவா௰] என்றத்தோடு ஷகவாகூமா ே இது அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஷஂஷ யவஷவயாநத்தில் விஹா ஷ ஹூஉம் கொள்வதுவஷய ஃம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டயவும் எம்பெரு ாஞருடையவும் வூஹாவவிரோஷத் த கு றப்பதொ றிலேயே பர்யவஸிக்கும். "எம்பெருமாஞரே. உம்முடைய ஷ ஷ யிஷ ஷ யிகளேயும் நான்உத்தீர்ணராக் டே ன்' என்றுஎம்பெ ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி ே அருளிச்செய்திருக்கும் போது இ ஙனே அநுக்ரஹிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லே எம் பெருமாஞர் இங்ஙனே வரம் பெறவுமில்லை எ பவர் ளேப்பற்றி ாம் எ சொல்லவல்லோம்.. இப்படிப்பட்டவர்களே நோ கியே ஸட்டர் ஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் உபோத்காதத்திலே 'தஜீஷ சுவிஷிக ஹமவக்ஷூஹாவஷூஆாஊஸஷூவெபராஅ௰ என்றும்

'ஹரவக்ஷூஸாநி கிம்நு ஞாவாரிதம்' என்று மருளிச்செய்தார் ய, ஷக்ராஞ உவஸம்ஹாராஃ ||

முந்தின ச்லோகத்தில் "கவிதிதந்யவம்" என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [ஸ்ரூகவாவ்ர] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் 'எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் ' உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்ஙனே பெறலாகும்? என்று ஶங்கையும் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாபிஷேகத்திற்கு வைஷீக்ஷராயிருந்த பெருமாள் அன்றே காடேற எழுந்தருளினரெ ன்றால் ' இது எப்படி ஸம்ஹாவிதம்?' என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது ' என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே ஸம்பந்திகளுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸமாஹிதர்களாகவேணும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலிறே தேசிகன் [ஸ்ரூகவாவர] என்றரு ளிச்செய்தது. ஸவஜ்ஞானம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானெ ன்றால் இதுதன்னிலே ஶங்கையும் செய்ய ப்ராப்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி ஶங்கையும் செய்வது? இதற்கு விடையளிக்க வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

வரதாநதகாரஃ கீத்ருஶ? என்கிற விசாரமொன்றி லேயே இவ்விஷய ஶங்கை முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான ந்ருஸிம்ஹமெல்லாம்; கதலெக்ஷிதமேயென்னலாம். வரதாந தகாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய் திருக்கும்படியை நாம் நிரவத்யமாக நிரூபித்துள்ளோமாதலால் அதனைமாறுபடுத்த ஸஹஸத்தையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணவி ஸவஶக்திஹிதமென்றச்ருதப்ர ா சிகா ஸ்ரீஸூக்தியினாலும் வரதாநதகாரம் விஶதீக்ருதமே

"ஷிஷ்ணவ ஹாமதாரக்ஷஸந்யாயெந" என்று மத்யஹா ஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபக்ஷிகளுக்கு உபகாரக

மாக விரகில்லை. * அதாஹி-ரவூஹ ராக்ஷஸெள * என்னப்பட்ட விபீஷணஸஹாமதர்களிடத்திலே இந்த ஸஹாமதகமொன்று தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றுசும் கண்டதில்லை. "வ்யாஜமென் றோ உபாயமெ ' றோ பேரிடத்தக் , ன தொன்று எந்த வ்யக்திக ளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத் துவிடும்? என்று ஸங்கி 'குமவர் ளுக்குச் செவவனே ஸமாதா னம் பிறப்பிக்கை 'காகவாயிற்று விபீஷண ஸஹாமத ராக்ஷஸர் களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளினார் திண்ணமாக ஸமுத ஸூ முள்ளவிடத் தய ' றோ ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டு வது. விபீஷணுழ்வாரோடே சுத்ர வ்யவஹித ஸம்பந்தம் பெற் றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது ஊரணாரஜமாகக் காணப்பெறுமையாலும் ஊரண ஊதிவரு மானதைக்காட்டினுலல்லது ஸங்காகஜந் அித்தஸாயாநம் பிற வாதாகையாலும் ண்ணழிவற்ற ஊரணஸிஜமான அதுதன் னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு உடையவர் ஸம்பந்தமே உத்தாரகமானல் * தத நாபெரமெசாவழிவெ * என்றும் * நித்யஂஶஸீத ஹமவநு * என்றும் பெருமானை நோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிற சொத்ரம் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கலிலே நெடுநாளாக ஸேவாவேலைக்ஷ பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு நாளில் ' பிரானே நீ கொடாததால் என 'கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டு காண் என்று ' இதில் சொத்ராவகாஸமு ' டோ? எவனிடத்தில் அபேக்ஷித்து 'கொ ' டிருந்தானோ அவனிடத்தில்தானே இந்த ார்த்தையைச் சொல்லவேணும். வேறொருத்தர் பக்கலிலேசொல்ல ஸக்தியுமில்லை ரஸிக்கவும் மா ' டாது. "வஸ்துத: நிதியிருக் கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானர் ஸம் பந்தமே உத்தார மானல் எம்பெருமான் பக் லிலே சென்று யாசிப்பானே ' ' எ ' கிற கே ள்வி ள் இனி அ ுதரிக்கும்.

ஸமர்த்தநமேவம்; யதிராஜஸப்ததியில் * ஸநாகஸ்ய ஹந்த நாஹிதஃ ஸதாம்......பாரண யதீந்த்ர சரணம் வரணீயமேவ * என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனேயிறே. எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்பணிவதுதான் ஸௌலப்யமென்றும் எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பணிவது தௌர்லப்யமேயென்றும் ஸாத்யமாக நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே ப்ராப்யமாகப் பற்றுவது முறையோ? ஸ ஹவதி ஸௌலப்யமே தௌர்லப்யமாவதும் விருத்தமாயிற்று * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக கேஸரிக்குத் தெரியாமையில்லையிறே. தெரிந்து வைத்து ஸௌலப்யத்துக்கு எழுபது சுலோகமும் தௌர்லப்யத்துக்கு ஏழாயிரம் சுலோகமும் அருளிச்செய்தது முறைமையோ? *. ஸ்வயிதராக்ஷதி ரக்ஷகே ஸிம்ஹேந்த்ரம் ஸ்வயிதராக்ஷதி ரக்ஷகே ஸிம்ஹேந்த்ர * என்பது போன்ற ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கும் * ஸநாகஸ்ய ஹந்த நாஹிதஃ என்ற ஸ்ரீஸூக்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? என்று வினவினால் " ஸநாகஸ்யேத்யாதி ஸூக்தி ப்ராஸங்கிகமேயல்லது வாஸ்தவமன்று என்றிங்ஙனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப் பார்ப்பர் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமந்வயப்படுத்தும் நன்னெறியை வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலோ சென்னைத் தொண்டமண்டலம் கலாசாலை ஸபாமண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளியவேணுமென்போம்.

“அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தளேகொண்டுதுன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே * என்று தேசிகனருளிச்செய்துளர் என்பது நிர்விவாதம். ‘ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மார்க்கத்தைப் பற்றுவதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி’ என்று இதனால் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே சிறப்பித்துக் காட்டுகின்ற ஸ்ரீவசநபூஷணத்தைப்பழிப்பதையேபோதுபோக்

ர ்கொண்டிருப்பதும் தேசிகா பசாரத்திலே பர்யவஸிக்குமத்தனை யெ ்று வ-டுவெ-ராக ஸாரமெ வ-ம: இதுநிற்க.

மு க்ஷணச-கெ! நித்யம் ஓஸீ * என்னவேண்டியிருக் , * நித்ய ஓஸீ ஐமவந்யி ர-மநாய! * என்று மீளவும் எம்பெருமான் ஓஸாத்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம் பலவு் திரிந்துழன்றாலும் மமுஓரநம் அவன்கையதுவேயிறே, கூடி-ஐ ளு் கு ஊர்தாவின் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரியன் ப் ஷிலே திருமுகங்கொண்டு ஐமவத்ஸந்நிதியிலேபுகுவது; அ் ே மு ம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஆசாரியன்பாடே மீள் து; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணுத திருமுகங்கொண்டு எம்பெருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களு் கு ஓரளவி ்லைகாணீர். ் ஞஞ்சுழலையிட்டுப் படுகிற பாட்டுக்கு நூல் ரம்பில்லையே

ஓஸீ ஐமவநு யி ர மநாய! * என்றதற்கு தேசிகன் ரஃ-ஐமா த் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப்போம் ே ் மி ்; ஜொகஷ்ஓரளவயிகமாக அரங்கன் ஓஸஹு ு ே ணுமென்றுே ரினபடியன்று; 'ஸர்வலோகமரண்யரென்று பேர்பெற்றிரு ்கிற தேவரீரை தரணீகரித்து 'ஊஜாவஊஊதாவமி வெ எ ்று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சீற்றம் பிறக் ஓ ்தியுண்டு; நம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்லா ் உத்தார ர ் கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மநுஷ்யவ்ய ்தியி ் ந ஸஊத்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே, இது எ ் செருக்கு · என்று தேவரீருக்கு ் திருவுள்ளம் புண் படும்பிராடே · அ் ஙனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்ன தா யாடே எ ் ப்பனே சீற்றமே ் டா:நியாயத்தையாராய்ந்து திருவு ்ளம் உ ந்தேயிருக்கடே ணும்" என்று எம்பெருமானைத் தேற்றி படியாமத்தனை· ஆக எம்பெருமானுடைய ஸஊஊ

த்தை, யே தம்'கு நிதியா ப்பற்றின தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்தியே ம'கு நிதியாம்.

ஸமெயோ ஹியுக்திவிசெதாரு யதிவசெஸ்ஸம்பாடு ஸ ஸம்யிதாம்
க்தி வாணிதமெஷ்யுதெதி நிர்ணாயனாயார்திஸத்தேஶிகெ
ஸம்ஹ்ஷ விஶதீகருதெடத்ருவிஷயெ ஶாத்ரம் ஸம்யாகஸ்வத்தாம்
தெ தமெஸ்ராயயிதாம் நஶக்துஜஹஹொஹஸ்வெஸ்வரொவிப்ரவழ
ஸ்ரீ யுக்தி யொமிநா யதிவஸ்நஸம்பெநதொடஸ்ராத்ரஶாம்
க்தி தஹிர ஹரெநிரெ, வணகயாவ்யதிஜவஜெஷ்வ நம்
ஜத்ரார்த்ரா° வரிஹாஸாரமெவஷணிதீ கணெவிநொகஸ்ஜஹெ
ஸ்ரீ தெஶிரொநஸரொஸ்தா நிகடெ வாஅ்யாஸிரஸ்ஸாத்ரஶ

ஸொநஸெதாரதிகவத்யுதிதயாயம்
ப்ரத்யர்தீஷ்தெச ப்ராஜ்ஞதொஜ்ஞ ப்ரயயெத ।
ஸவெஷஸக்ஷ ஶ்ரஷ்டிஹஸ்யாக ப்ரதிவஜம்
ஶஸெக்ஷாவாஷுதெஹ்க்திஸதெயெஃ கிஷஸாயத்ழ ॥

ப்ர ரவெடஸிஜக்தி நிரமெவத்யம் பஹஸதக்ஷம்
ப்ரயுடநத்யஸிஜ தத்தஸவரஸ்ஸாக ப்ரயயெத ।
கஃத்ய ஸ்ரீ தெஶிகஸூக்த்யா ஷஸ்டயுஜாஜ
ஷரத்ரநயாநாஸிரகாஷ்ட ஹ்ரதஶா தைத்ய ॥

யத்ர ஸ்ரீ தெஶிகஸூக்திப்ரவணாத்ரா
கா ஜீவாஸி வாதி நாநாம் தஹஹஜா ।
ண ப்ராயெரா வெவஷ்வஷரஸ கருதிதெதாம்
ஸ்ரீ தெ ஶா ரயவஶாஜ்ஜெ விநியதெ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ।

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

"தேசிக தர்சந கண்டகோத்தாரர்"

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

நூற்றைம்பத்து மூன்றாவது க்ரந்தமாகிய

அநுஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம்

முற்றுப்பெற்றது.

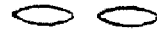
ஸ்ரீ கிருஷ்ண விலாச் பிரஸ், காஞ்சீபுரம் 9-38.

ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர

அண்ணங்கராசார்யப்ரணீதா

ரத்நபரீக்ஷா.

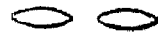

பெருமாள்கோயில் ப்ரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ரத்நபரீக்ஷா

ஸ்ரீந்யாயஸித்தாஞ்ஜந வ்யாக்யாரூபமாக ஸ்ரீமத்
திருப்புட்குழி ஸ்வாமி பணித்த ரத்நபேடிகையிலுள்ள
ரத்நங்களில் ஒன்றைப்பற்றிப் பரீக்ஷை

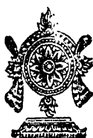
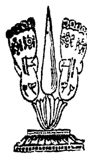
HADDON AND Co. PRINTERS MADRAS.

பஹுதான்ய ௵ வைகாசி விசாகம்.

1 3

ஶ்ரீ:

பஞ்சாஶந்நாமஸங்க்²யாயாம் க்ருதே தாரஸ்யா விவக்ஷிதம்
ஸாரஸங்க்ஷேபரூபேண பத்³யேந விநிவேஶயே

ஶ்ரீபூ⁴ம பூ⁴ஷாதே³ஶிகேர நாம்ருஷ்டே ஶ்ரீபதி ந்யாயஸிஜாஜுமேந ஸம்ப்ரதாயஸ்ய விஶேஷதி ஸேயம் காரிகா * ஶ்ரியா ஸஹ த்³வாம்வத்ம் ஶாஶ்வதம் தத ஸுவத: தி³வ்யாஸ்தானேஷ்வாக்ஷிப்ய தத்ஸ்த்ராதி³ப்ராம மதிம் * இதி அத்ர ஶ்ரீமத்திருட்டக்குழி ஸ்வாமிவர்ய சௌதஸ்யஸ்யவிஜாநாம் வரவரமுநீந்த்³ராநாம் பஹு ஶாஸ்த்ரவிஶாரதா³நாம் பா⁴ஷ்யபோ⁴கவாஸ்யாநாம் ஶ்ரீ க்ருஷ்ணதாதயார்ய பா⁴ஷ்யகாராணாம் ரத்நவேதி³காவ்யாக்²யாநே ஜ்ஞா ஶ்ரீஸூக்த ஸம்ப்ரதாயஸ்யை | யதா² -
["ஶ்ரியா ஸஹ" இதி உக்தஸ்ய பதா³ர்த²ஸ்யைவ ஶ்ரியா ஸஹைவேத்யர்த²: . அநேந ஶ்ரிய: ப்ராக்ருதஸ்ய தோ³ஷஸ்ய ஶரீரஸ்ய காரணத்வாதயோ தோ³ஷா: ஸம்ஸர்க³ம் ஸவதி ஶ்ரியா ஸஹைவ ஸஹ ஸம்ப³ந்தே⁴ அநபாயினீ ஸூசிதம். ஊபயப்ரதிஜ்ஞா பத்ஸ்ய ஸ விஶிஷ்டாபர நிஷ்டேந ஸ்வஹாராஸ்யோமாஸ் நஹி பதபதே³ ர்லுக்ஷதி பக்ஷஸ்ய பதே³நஸஹ பதஸ்யலக்ஷதி பக்ஷயாஜ்யதே. யதாஸதிஹி பதஸ்யாவிலக்ஷ்யம் பதஸ்யாவிலக்ஷதித்யர்த²: ப்ரதீயதே; நது பதபதயோ ர்லுக்ஷதி யதா² ஶ்ரியா ஸஹ ஸங்க³தோ தா³ம்பத்ய மித்யுக்தௌ ஶ்ரியோர்தா³ம்பத்ய ஸங்க³தோ ர்தா³ம்பத்ய மித்யர்த²: ப்ரதீயதே, நது ஶ்ரீ ஶ்ரீஶயோர்தா³ம்பத்ய மிதி ஸாவஸத ப்ரதீயதே, அதோ யதோக்தவார்த²: உசித:."] இதி ।

एतादृशी योजना देशिकैः सन्नेपि उप
तापि चित्रा नलवित्संस्कृति अक्लिष्टकविसाम्प-
लाणारे कितिनाट कवयितृणां कारयेरम्
*श्रीयामुनमुनेः देवस्य रामानुजस्य तं ततः
इत्येवंविधाभिरुपयसीभिः प्रक्रियाभिः सङ्कर-
कवनश्लाय, अयस्कान्तदृष्टयायोजयितव्या
नि चित्राणि पदानि चारिकायांपि निपेश्य कवयश्चिव
देशिका इति कथनं कथञ्चिदपि नरोचते तेषाम्
विद्वेषात् प्राचाणिकपण्डितपरिषदैः प्राची
नव्याव्यावृत्तिं श्रीरंगराजनाज यतीन्द्र दासदेशि
केरेवंवियोजनाया अप्रत्यग्न प्रवयेयम्
अयदेवयोजनायां मृग्यविदताव्याख्या यथे
पव्याव्यावृत्तिरेषा अपस्येवहि निरूपिता
स्याः

अथ योजनाविषयोऽयं संवत्सरे यथा तथा
पिवा यदुक्तं रत्नपरीक्षायामुक्तं 'पटु पटु
योगिनीभिः' इत्युक्तिं विहाय 'पटेनसह पटुस्य
गिभिः इत्युक्तेः स्पष्टी, पटेगिभिः पटुगिभिः
इत्युक्तं संपेहीति; तत्रेदमुक्तं नसहितसामि
उदाहृतवाक्यं तयोक्तापि सत्येकरूपनापहि
भोगोसमितस्य 'संहारान्तं प्राप्यः
सह पञ्चाशद्भिन्नसन्दिग्ध इत्युक्तेः; दिनेकपि
पञ्चाशद्भिन्नसन्दिग्धं, प्राप्य नरपि पञ्चाशद्भि-
न्नसन्दिग्धन् इत्युक्तं संपतीति केवापि पेक्षीं प्रती
यात् पटुपटुयोगिनीभिरित्यनेन रनेन यो
भोगो जायते, सएव 'पटेनसहपटुस्य गि
भि'रित्यनेन ग्रन्थेनापीति निश्चप्य केवलपटु
स्य गिभिःनाहि, पटुसहितस्य पटुस्य गिभिरिति यात्
त्ति निगृह्यतायां तथाच पटुपटुयोगिनीभि
त्युक्ति निपिरोधेतिव निष्पद्यते

'வடெ நவஸஹ வடவஸ்யாவிமிகவ்ழ' ஐதி அவிரூவ ஸம்வழித ரக்யஸஹிவெஶஸஹாவெ, வடெவிமிகவம் வடெவிமிகவஇதி அவஶ்யம்ஹாயாக நவமுத்ர தயா வாக்யெஶஷி விநவ்ஹா விநரவெஸதா * ஶ்ரியாஸஹ தாஜாம்வதுவிதிசஙுவெஶஙுவும்ஹரவதெதத

நவஶாங்க்யு அவிஶவயொமவியொமள தாஶு ஹஶாவெவெதி 'நஸாஸஹ ஐஶ்ரியாணெக்காஜஶ' ஐதுெநந ஜாயசாநாவொயம் 'சநஸாஸஹ ஐஶ்ரியாணாவெக்காஜஶ ஐதுெநநாவி ஜாயெதெதிவக்தம் ஸவயாவுளவி துவிரஹாக'

'வடவடயொமிகவ்ழ, வடெநவஸஹவடவஸ்மி கவ்ழ' ஐதுஹயவியொவி வாக்யஸஹிவெஶ வஶ ரஙுவ செவ வொயம் வுஜாதாசஶுவிதுசாசயம் ஸசாவிதநிஜ ஶஙுநாஞர வுஜஶஙுநதொவி வுதிஷாவயாச°வஶுத

ரதவெடி ரக்ஷதாம்சதெ மிகவிவ சொக்ஷாவாய கவசவி வுாஸ ஜவுத்தீதி நிவிஙுவாஜழ வடவடயொமிஙு கவிதி க முக்ஷநாராயணயொராவாயகவிதி வக்தம் ஶக்யெத வடெநவஸஹ வடவஸ்மிகவிதிவக முக்ஷா ஸஹநாராயணவெஸ்ராவாயகவிதிவக்தம் ஶக்யெத வஶவம் வெயாவாக்யஸஹிவெஶா ஹவதாம்சதெ வுாசாணிகொவா நவெதிவுஹாச: வுாசாணி வஶவெதிவெக. உஹயதொவி வொயவெஷசும் நாவெஹுவெதாக்தம் ஹவதி அய தசவெஹுவெ திவெக, வெஷசுவுகாரொநிரஙுவுதா விதுஹுயஙுயாசவெஹ

''ஶ்ரியா வுாவாயகம், நாராயணவுாவாயக இதி வஶகெந வாக்யெந வுாக்தம்ஹவதி; ஶ்ரீவிஶிஷ்ட நாராயணெ உவாயகவிதி அவரணவாக்யெந வுாக்தம் ஹவதி'' ஐதி நிரஙுவயிதவும்ஹவெக அவஶ அவெநந வாக்யெந அயம்வொயொஜாயதெ இதி வுயக்ஷயக்ஷு திவாஜுதாழ

𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂? 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃; 𑌪𑌦𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌾𑌦𑌧𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌜𑌨𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌾𑌂 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌚, 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍇 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌵𑌪𑌿 * 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 * 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾𑌦𑌾𑌨𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍀𑌤𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌶𑌿𑌤𑌂 '𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌂' 𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌦𑍍𑌦𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂. 𑌇𑌤𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑍍𑌯𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌨 𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌃. 𑌅𑌤𑌃. 𑌏𑌵𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃. 𑌇𑌦𑌮𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌮𑍍.

𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌨𑌕𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍋𑌧𑌸𑌂𑌭𑌵 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍. 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌨𑌕 𑌪𑌦𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌨𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌶𑍍𑌨𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑍀𑌯𑌃 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌦𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌦𑌂, 𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 𑌤𑌦𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑌶𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂, 𑌤𑌦𑌾 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍋𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑍀𑌯𑌂. 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌜𑌨𑌕𑌤𑍀𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌦𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌣𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿. 𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂, 𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌣𑌾 𑌪𑌦𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾 𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌦𑌶𑌿𑌤𑌾𑌃. 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌅𑌸𑌂𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌤𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿𑌰𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿. 𑌯𑌤𑌃

வ்ரகாரணாமுஂமாஉளவித்ருாஉயுநிணாுய: * ஐ தி ஷி
வ்ராஊாணிகாநாம் வஜ்திः. ஒளவித்ருவிரோயேந சுவ
ஊஜவாயு வ்ரதீதி: கயஂவிஹவிதீ்ர விவெகிநாழ்,

நநு, சுவஊஜவாயு வ்ரத்ருாயநயொமஹ்தா ஶ்ரு
யஊாணஶவவஞிவெஶெ வதுதெவா நவா? ஐதெ்ருவ
விவாரணீயழ், விவெகிநா ஊவஊஜவாயுவ்ரதீதிநெுா
ஒதீதி தவிஉஊஹ்ாஹாஊ; வடிநவஷவடவஸ்ருஉிகவ
ஊித்ருத்ரு ஶவரக்ுா வடவஸ்ருாவிஉிகவம் வடவஸ்ருாவிஉி
தூவிதி சுவஶ்ரும்வ்ரத்ருாயெ்ருதவஞு; தாஉ்ரஹவஊஜவ
வ்ரதீதிஜநகஶவவஞிவெஶோ ஊஷ ஐதி வஊாஊ
ஐதிவெசு தவிஉஊதிவெஶஞுழ். சுவிஶவவஸம்வஞுநெவ
தெ்ருவ தாஉ்ரஶாயுவ்ரதீதிஷ்ருாசு, நாநுயெதி வஊ்ரு
ஹவவாஉிதஉயவ்ாசு. தஷ்ருதநுாயெந தயாஹ்ரு
வஹஊவி தாஉ்ரஶாயுவ்ரதீதிநுகயஞிஉவி ஷ்ரஉய
ஊாரொஜஊயவிதிவ்ருஊம்

சுதெ்ருஉவயெயழ். வைவெத்ராவை ஆத்ருணஸஷ
ஹஜ ஷதவாநித்யுக்தே வைவெத்ராவைத்ருஸஹிதஸநு
ஹஜம்ஷதவாநிதிவசு வைவெத்ராவைத்ரும்வஹஜஞுஷத
வாநித்ருவி வொயஂ வ்ராஊாணிகஐதி நாத்ருவிஸ வாஉஂ.
* வொஶ்ருதெஸ ுாநுகாஊாநுஸஷ வ்ஹணாவிவஶி
தெத்ருத்ரு ஷொக்ருஸாஷிதும்வா ஷொஹுஸாஷிதும்
வெதி விவாரயதாம் வெஉாஞிநாம் வாஉம் ஶ்ருதவதாம்
நாத்ரு ஊநாஹவி விவாஉவதார:. தயாவ; வைவெத்ரா
வைவெத்ருணஸஷ ஹ ம்ஷதவாநிதிவாகெ்ருந கீஉ்ரஶொ
வொயஷ்ஊத்ராஉ்ருத ஐதி விவாரெ நிஷ்ஷயுஷ்ஞுஷொ
நஹவதி வைவெத்ராவைவெத்ருணஸஷ ஜஞு ஷீதவாநி
த்யுக்தே, சுத்ராவி வ்ராஹக்ஷத்ருா உஹயவியஸ்ருாவி
வொயஸ்ருஶவஶக்ஷிஞுஹ்ருகெவஸத்ருவி வைவெத்ருஸ்ருவாந
கஊுகவ்ரதீதெஷ்வுயாஂவி வ்ராஷதகவவஞுாஒவ
வைவெத்ரா வை த்ருஉவி ஷீதவாநு ஜஞுஉவிஷீதாநு

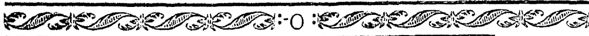
ஐதெத்ரவம் பொயொ நைவஹ்ரூ யிரொஹதீதி ஸ வஹ்யெயொயம்வாஃ. ப்ரதீயஶாநொயெஶ்ரயஷிவ்ரா ஹநதெ தஹிஸ வரித்ராஜ ணவெத்தி க்ஷணஷிஃ ஶாஸ்த்ரவிஃஶாடு. சநயெவரீத்ரா ஸடெநஸஹவடஸ ஷிகவஷித்ரதொவி ஸடெவிஷிகம் ஸடெவிஷிகஷிதிப்ர தீயெதெத்ரவ்ரஶநொZயூ வ்ராஸாதவஶ்ராஜெவ ந ப்ரதிவத்தி ஶொவரொஸவதீதி நிரவஃ॥

ணவம் ப்ரியாஸஹஶாம்ஶத்ரஷிதி வாக்யஶவி ப்ரியாம் ஶவிஃஶாம்ஶத்ரம் விஷ்ணவவிஃஶாம்ஶத்ரஷிதி சஸம்கதஶயூம் நெநவப்ரத்ராயயெஷிதி நிரூவிதம்ஸவதி. ஸ்ரீஸ்ரீஶயொஃஶாம்ஶத்ரஷித்ரக்தி நிவியொஷநெவ ப்ரியாஸஹஃஶாம் ஶத்ரஷிதிவாக்யஸ்ராப்ர ப்ரதிஹதெதிஷ்யிதெ, ரத்நவெடிகாயாம் ப்ரயாவொ நிரயூகணவெதி நிரூப்ரவடு ஸ்ரீ ஸ்ரீஶயொஃஶாம்ஶத்ரஷித்ரக்தெவி ஸ்ரீயொவிஃஶாம்ஶத்ரம் ஸ்ரீஶஸ்ராவிஃஶாம்ஶத்ரஷிதி ப்ரதீதிஃ நிவாரொரவெதி யெஹ்யடு.

ப்ரியாஸஹதஃஶாம்ஶத்ரஷிதெஷாஸக்திரநயாவி யொஜயிதம் ஶக்யதஇதி நிரூவயதாம் ஹதாம் நிரூ வணாநிவ வயம்ஸாஃர வதம்ஸயா . ரத்நவெடிகாயா மஶநிகா ஸாவதெஃவெதிதஃ ஸஃவஹ்யெயடு .

ரத்நவெடிகாமதாநி சந்ராநவிஷ.ஹநிரதாநி ஸஶயெஷெவம் வரீக்ஷ்ரநித்ய நா விர ாஶ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌹𑌯𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑍀. 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌭𑌯𑌙𑍍𑌕𑌰 𑌅𑌣𑍍𑌣𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯-

𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾

𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾

𑌸 𑌜𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌕𑌿𑌕𑌸𑌿𑌂𑌹𑍋
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾
𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌯𑌕𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑍋 𑍥 1

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌨𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍇𑌟𑍀𑌂
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌘𑌾𑌣𑍍𑌯𑍁𑌪𑌦𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌞𑍍𑌚𑌿
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌿𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍
𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌽𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌮𑍇 2

𑌅𑌭𑌿𑌨𑌿𑌵𑍇𑌶𑌵𑌶𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑍇𑌤𑌸𑌾𑌂
𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌂
𑌇𑌤𑌿 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌂
𑌪𑌟𑍁 𑌧𑌿𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌤 𑌪𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌹𑌸𑍍𑌯𑌾 3

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌸𑍋𑌦𑌾𑌗𑌰𑍍𑌯 𑌪𑌟𑍁𑌭𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾
𑌤𑍋 𑌹𑌾𑌨 𑌗𑌾𑌧𑍍𑌯𑌷𑍍𑌠𑌤𑌪𑌸𑍍𑌵𑌿 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌯𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍇𑌟𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌨𑌿𑌚𑌯𑌾𑌨
𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌥𑌤𑌿𑌚𑌚𑌰 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌸𑌨
𑌸𑌾 𑌭𑌵𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌹𑌰𑍍𑌷𑌃 4

𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌚𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌂𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾
𑌯𑌥𑌾 𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌃

𑌉𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌹𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌸𑍇𑌨𑌾𑌵𑌿 5
𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇𑌖𑌿𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌚𑍍𑌯 ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌦𑌵𑌾𑌦𑍍𑌰𑌿𑌨𑌾𑌥𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍍𑌪𑌰
𑌕𑌾𑌶𑌿𑌕𑌾𑌤 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑍀 𑌪𑌰𑌾𑌮𑍃𑌶𑍍𑌯
𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾 𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍋𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 । 7
𑌕𑌵𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌕𑌿𑌕 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌂𑌹
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑌣𑌿𑌤𑌾𑌵𑌿𑌦 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌵𑌾𑌰𑍍𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌮𑍈𑌵𑌕𑍍𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍈𑌭𑌵 𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃
𑌨𑌿𑌗𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌗𑍁𑌰𑍁𑌵𑌰𑌾𑌃 𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 8

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑌾
𑌗𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪 𑌸𑌾𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍂-
𑌪𑌿𑌤𑌾𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌨𑌯𑍌𑌘𑌾𑌃 9

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌯𑍋𑌜𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌗𑌤𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑍇𑌨
𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿 10

𑌶𑍈𑌵𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌟𑍍𑌟𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾-
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌨𑌸𑍍𑌯
𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯 । 11
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾 𑌕𑍌𑌸𑍍𑌤𑍁𑌭𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌿𑌨𑍀 12
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌤𑌾𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾
𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌨𑌾𑌮 13
𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌯𑍋𑌜𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌧
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯
𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍈𑌵 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌵𑌾𑌦𑌿 । 14
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾
𑌸𑌾𑌯𑌂𑌸𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌤𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷
𑌨𑌿𑌰𑍂𑌪𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾 15

வடவடயொஷிகவிதி ஷெஷாக்தெ பொயொ
யயாயயம் ஸவதி ஐதிஷுவதி ஷுஷ்ணஸஞ்சாரீ
ஷஷெக்ரதாஷ்டாம்விஜ்ஞப்ராதாகவஷி ॥ 16

விகலம்வடெநஸம்ஹிதஸ்ய வடஸ்யஷஷ்தி
ஷெஷாசெகமெவதா வடெவவடெவிவெவ
ஷ்ருதெக்ஷவெணீயதம் விஷுபெஸஜிதெதி
வ்ராஹாரவணஷதா விருக்ஷணயீவிருாஸம் । 17

உஷாஹ்ரத தா யவாக்ஷிதயம் க்ருணைஸஞ்சரிஷிம்
ஸகாநயொமக்ஷெஷ்டம் தஷிதி பொயம் உநீஷிஷி 18

விதா ஷ்ருதெக்ஷநிஷேதிபொய சூஷிகவாக்ஷதம்
யஷிநஸ்ராத்தூராநஸ்ராஜ விதீயவவஸாவி ஸம் 1

கதயம் ஸதாம்விதெ ஸஷ்டூஷுாவயிதம் வயஃ
ஜநீ ஷஹருநஷம்ஷம் ஹருயாகஷுஸம்மதஃ 20

வடவடயொஷிகவிதிஷுாகெந ஷ்ரீஷ்ரீமயொ
ரவாயகஃ ஐதிவாவகாஷ நா விஜ்ஞாத
விவயாகீ' கயம்ஷ்ருபொயதி । 21

விகலம் வடெநஸாகம் வடஸ்யஸவதீ
தெஷாவவஷுாநெ ரகயாஸஹாவதெஸ்ரா
வாயகவிதி ஷ்ருமுஹஸ்ய விஜயத ॥ 22

நிஷிஷு வாக்யமுராஷஷுநுபொய
ஷுகொயவிஷு ரவா? விஷ ஐதி ரத்நபெடீ
ரக்ஷணஷக்ஷெரவஹ்ரஷியெயஃ ॥ 23

விகவிவொவாயக ஸ்வாவி வ்ராஸஜ்ஞ
வ்ருத்தி உஷூநாநெ நிஷிஷு யொஷுவவவெஸா
பெருயெ ஹெஷம் கயம் ஹருவெயெத । 24

உவாயகதொஷிஷுவ ஹெஷாவிதாயம்
ஐதிவ்ருஞ்ஜதஃக்ஷ்ராஷ்டாம் விஷஞ்செர
தொயம்விரோஷ வரம்ரூவ ராத்ரு
நவாயெஷஹவெஷிஷ்வாஷும் வவொந ॥ 25

ஸ்ரீ யாவஷாஜவவதவலுயசூவாயதாம் ஷு ஏசவெஷ
அயொாஜ நதயொாஜிதி ஒுகய நாவிஜாஷொயழி
ஒுகாச ஜிஜிவதா வாயவவெஜிகாம் ஜு தம்
தவெதாயவிஜாவஷெத தவிெத வயமஜா நதாழ

ஸ்ரீ யாவஷாகசூவாயவஷ் ஜதிவாகூாத்துயொாஅலுயொா:
ஒுெதகாஜ வாயக்ஷம் ெநாக்ஷவிெதவவெஷ்கூதி ||

ஜிஜதாககாசவிெதம் யதிஒு தவிமீயெத
வஷவணவஷவெஜ ஏந ஜிஜிஜாாதுவெடிகா | [illegible]8

ஜிக்ஷவிவொவாயக்ஷம் நவாநவலுரவஷவஜுவாதியசலு
ஜதி ஒுதவதிஷ்ாவாவெக தவெதவிவாஷாஜிவ
தாம் கயவெக | 29

உவாயக்ஷம் ஜக்ஷாவஷஷமவெதாவஷீதி நசதம்
நவாவி ஸ்ரீஜிஷ்ணாவஷ்ஜிதிசதவிெதவமுிதாழ கவெஷா

வஜெஜஷலுரவம் ஒுதிகயகவவெமூ்ஜமதிவெ தயா
வொவாயக்ஷ விவநவிஜாவ ரzதூஷஜிதஂ || 30

ஜிஷ்ஷதவணாவாவதா ரஷஏதிதிஷஜு
வயவிச வாழ உதஜ ஜவி விவாயா
ஜி நநீயம் வவொாzய வக்ஷா 3[illegible]

ஜவெடவெடவஒுவிதகம் ஜிக்ஷம்வஷ ஷஜிதாம்க்ஷ ழ
ஜதிவஷ்வூஷிதிவாவெக உஷயதூவ யீவ ா || 32

ஜவஷ்வஜிதிஷ்யாநவஷாவழி, வாக்ஷஅயெ நவ
வவ் வணவவொயவாக வொாஷி யக்ஷுதவொாசத ||3[illegible]

ஜிக்ஷம்ஜி நிஷ்வெசவவ்ா நதவெகதுவம்ஷவி
ஜதவஜ நத ணெலுதஅா ம் நிவதெக யழ||

ஜவெடநவாகவிதாஜிவவ: ஸ்ரீஏயெத வெயஜலுவெந
வஷ்துவெணவாஜவ வெதஷலுரவம் தெஷாம்வொயொா
ஷவெ கவடா: | [illegible]

விராஜாயுபோயஹ்ராநக்ஷசவம்
வாரக்ஷ்ரத்ந க்ருஷ்ணாயுதாதைதத்யாதக
வ்ருஜீதிகயேத கெகாமிதந்தி ஹ்ராக்
கிசவ்ருத்ர ரஸம்ரஹவம் ம்ருணீச 36

ரிசத்ராசைத்ருணஸாகம் மஜசஹிஹதவாநித்ர
ஸளவாக்ரமேஜ; சைத்ராசத்ராநி நஷ்று ம ஹி
ஹதவாநித்ரதொபோயதாஜும் சைத்ராசைத்ர
மஜேவாவ்ருஹிஹதிசதநாதித்ரதொபோயநஞ்சு க்ஷி
ஹ்ரம்தத்தே பாயாநாம்ஹ்ரதயஜதி நவத்ர கமிவிவாத°

* ஸோபுதரஸவாகாசாநு ஸஹஸ்ரஹணே
த்ருத்ரவொதாஞ்ஜிநமிஞ்ஜநாம்கவுதே
ஹோக்ஷாஸாஹம்தாவா ? ஹோம்ருஸாஹ கிவி
தேவ, சேதகவாந° ஸயுதா த்ருஹோ 38

ஊவம் சைத்ருணஸாகம் ஷீபதிஹிஸஜும் சைத்ர
த்ரஜத்ரவ்ருதெசெக சைத்ர ஷீதகபோயோஸவதி
கிவிதிஹோமிஞ்ஜதாம் கிஞ்ஜிதஞ்° பாஸ்தீமக்திஸகவ ர
நநஸவதி, தயாவயுஸாயகஹாநரா, தாத்ரக்தா
யோநகஸாவவிதஜதிவஜஹ்ராஜ்ஞமாஷ்ஹ்ரதீதி

ஊதாத்ரஜோவாரத்ரா வடஸஹிதவடீக
விதக்கிஜோஜாரா வளதிதஸாநரோயாகவஜு
ஸவிதசஜும் வஞ்ஜிதாநாம்ஹ்ரபோய தாம்வதம்ஷிஷ்
செ வெதவமதிசநவாம் ஹேஜஷாம் தத்ரயசெ ஹ்ரதெ
ஷ்யகபாஜியுதிஸவதி ஸவசேஷவாதொ ஜவிஷ் 40

யுநிமயஸாசஸ்ரீஷளதிதும்வ நிவெமிதஜ
உதிஜ்ஞாகாஷீஸஹஸா ஜீவஜிஜுவதா பஹ

ஊகெ வஜுத வாக்ஷ் ஹ்ரதிவத்ரஹிசாபஜாக
உ சவவாயு ஜோகெ போஸஷீக்திவிஜுதஜ ॥
கயேயாசயசவ ஹாதீதுஜவஷா பகசஷிநா
ஹ்ராசாணீகாயுஷியம்வடநா ஸஜுயதாகயஜ . 43

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 45

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 47

[illegible]
[illegible]
[illegible] 48

[illegible]
[illegible]
[illegible] 49

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible] 51

ஜதிவிவெவநத்வஸ்கலொஜந ஷ்ரஸஹஸெஷ்ரதி
விதவரிக்ஷியாம் சுஶவக்ரூஸெராமரா
ஸாஷிதெ ஹ்ரஉநிபஸுநதாஉவயாரயெச 52

ஹாரதம் வ்ராவ்ரயாவாகம் வஞாரஜ்ரவ்ர ருரக்ம்
ரதூதெ கிஉதநருவ்ர வ்ரதெ்ரகாநயி ஹாவ்ரதி 53

விவிஞாதாம் உஷாவ்ராஜ்ஞா வாதநெக நாகாமூாம்
வ்ரஸீஜெயாரயொநருநம் வ்ரஉாணாரணா ஸயம் 54

வாவஞாதவெடரா விஶ்விதரயெம்
விஶொஹவெவவரராச ஜதிநியரரண நவம்
ஸஉவாஜெ்ரதாவதெதி ஸம்ஸிஜம் 55

தஜ்ரதவெடிகாயாஉதாஜ்ரம்பெர்வ ஹாஜதி ரதாநி
ஹருயாம்ஸீதிவிவெகம் ஜநயிதாமெ ராஹ்ரஸாவர
[விஷ ॰ 56

காஞ்சீவாஜிஸ்யாகர்வம்ஸீயாணஜாராயஹஸம்கஶிதெ
ரதவர்க்ஷாஹ்ரநெ வ்ரயஉவரீக்ஷா ஸ ரவிதாஜயதி

வாவம் ஸஉயவிஶெஷெஷநெ்ரஷா வி தஜீயரதாநாம்
ஸ்ரார்த்ஹவெசவர்க்ஷா வஞீதவஜாம் வ்ரதீக்ஷஞாம்

ஶ்ரீ தேஶிகோ விஜயதாம்.

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌷𑌯𑌃

"𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑌾𑌸𑌹𑌤𑍂𑌜𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌂
𑌪𑌟𑍇𑌨𑌸𑌹𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂"

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌨𑍍𑌯𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇𑌵 𑌸𑌹 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑍋𑌗𑌂, 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌹𑌾𑌮𑌤 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌕𑌤𑍍𑌵 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌾𑌦 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍇 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌜𑍍𑌞𑌯𑍋𑌗𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 𑌚 𑌪𑌟𑍇𑌨𑌸𑌹 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌸𑌾𑌤𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑌂𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌪𑌟𑌮𑌤𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌟𑌮𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑍇, 𑌪𑌟𑌪𑌟𑍋𑌦𑌯𑌮𑌤𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇, 𑌜𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌕𑌂 𑌪𑌟𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌟𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌜𑌯𑌶𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑍇𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌗𑍃𑌤𑌾 𑌹𑌿𑌸𑌾𑌧𑌃

𑌵𑌜𑍍𑌰𑍇𑌣𑌸𑌹𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌤𑌜 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌰𑌜𑌪𑌾𑌂𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌾𑌯𑌃 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌧𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌤𑌜𑌤𑌿𑌬𑍋𑌧𑌾 (𑌵𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌧𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂 258 𑌤𑌮𑍇 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌵𑍍𑌯𑌂) 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍇𑌲𑌨𑌯𑍋𑌃 𑌨𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍀𑌯𑌤𑍇. 𑌸𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌤𑍇 𑌪𑌟𑌵𑍈𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌟𑌸𑌵 𑌸𑌾𑌨𑌾𑌰𑍀𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌨𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌜𑌯𑌸𑌾𑌨 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 "𑌸𑌮𑌸𑌮𑍍𑌜𑍍𑌞𑌕𑍍𑌤" 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌨𑌮𑌕𑍍𑌤𑌿; 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍇𑌪𑌿 𑌶𑍇𑌷𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌕𑌰𑌣𑍍𑌯𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌕𑌥𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌜𑌯𑌸𑌾𑌨𑌮𑍍? 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌣𑌿𑌕𑍇𑌵𑌪𑌿 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌵𑌚, 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌨 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇𑌦𑍇 𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌤𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍍𑌷𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤 𑌰𑌕𑌾𑌰𑌕𑌵𑌿𑌵𑌾𑌰 𑌸𑌵𑌂 𑌪𑌟𑍋𑌜𑌾𑌵𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍇𑌵𑌪𑌿 𑌪𑌟𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌿𑌤𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌯𑌾𑌜𑌶𑍍𑌨𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌤𑍍𑌰𑍁𑌸𑌤𑌿 𑌪𑌟𑍇𑌨𑌸𑌮 𑌪𑌟𑌸𑍍𑌯 𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯

[illegible]

[illegible]

[illegible] (366 [illegible]) [illegible]

[illegible] (24 [illegible]) [illegible]

"[illegible]" (229 [illegible]) [illegible]

வஜ்ரணஸமேஹ்ரம் மநிநுநஸஹவ்ருயிவ் யநிநீ
ஹம்ஹக்ஷிணாஹிஷ்மேஹத்ராஹள ஸஹரஸேபந ஸம்யோம
ஸஹவாயாதிர-ஏவஷ்ம்பஙஸளவ ஜந்ருவ்ருயிவ்ராதிஷ ஷ்ரு
த்ராயநித (விஸத்ரூயஙநிணாஙயெ 2 ? தமேஹவ்ருஷே)
தயா வட்ஸ்ராவி வடீமெநவஸஹ ஸம்பஙஸ: ஸமே
ந ரகாவ்ருத்ராயந:

ஹவஸ் வஜ்ரணஸஹ ஸாஹ்ருரஸ்ய ஸஏதஷஸ்
ஸடீநஸஹஸம்யோம:, வஹாயஙஸ்வஹாமெயஙந ஸ
ஹாநயோ நதவஹாமெயஙகமெஹமெந, யஏ ஸ வஹ்நி
நாஸஹவ்ராதீம், தெந ஸஹமெ த்ரீஸவத ஜத்ராதி
ஷமெஷ ஸஸம்பெஙிகாயஙமெபாயகஸாஹ்ருரஸ்ராதிவஹ
யொமெ வ்ருதியொமிவாவகவமொத்ரம் த்ரீயா. ஸஹ
ரஷ்வ ப்ருயொமஷ ஹ்ருரஸ்தெ தத்ரு ஹவாநயொமிகம்
வந்ருவ்ருதியொமிகமெவ ஸாஹ்ருரஸ்ய, ஸஏதஷாநயொ
மிகொ வட்வ்ருதியொமிகமெஷ்வ ஸம்யோமம் ஜதெஸம்
க்ருமேண வ்ருதீதிரஷெதி நத ஸாஹ்ருரஸ்ராதிசயம்
வ்ருதீயதெ தசக் திகவஹாம்வத்ரயொரவி ஸஸம்பெந்தி
கமெகவந ஸமவஹநயொமிக ஸ்ரீவ்ருதியொமிகஹாம்வத்ர
மெவ நியமெந ஸாஸதெ ஸஷஙத்ரு தாஷ்யஙம் வ்ருகர
ணாதிவா நியாஹகஷ சநயா சதிவ்ருஸம்மரதொத்தி
ரவரிஹாமெயஙத்ரஸ் வஜுதிதெந

ஶ்ரீவாஷ்ணஏஷணஹஹாம்ஸாவணநம்வ தஹாதஹா
ரதமெவட்ரா ஶ்ரீவநுவிசாநஸள ஹாஸ்ரவ்ருஸஜநம்

ஜதிநியஙாரணாம் விசசரிஷஹ்ருஹயெZநவாஷ
க்ருமேண ஜநயிஷெஷ்ஹம் ஸஜநாநா நிமெ ாமத

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌕𑍍𑌰𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑌾𑌤𑌾𑌯𑌾𑌯𑌾
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌵𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌃
𑌚𑌯𑌾𑌵𑌿 𑌦𑌾𑌵𑌾𑌰𑌶𑌾𑌯𑌾𑌸𑌾 𑌜𑌾𑌤𑌾
𑌇𑌤𑌿 𑌦𑍈𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌪𑌿

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌶𑍀. 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌿𑌶𑌯𑌂𑌕𑌰
𑌚𑌣𑍍𑌣 𑌜𑌰𑌾𑌵𑌾𑌯 𑌕𑍃𑌤𑌿𑌷𑍁
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾.
𑌵𑌾𑌸𑌂𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌿𑌦𑌤𑌂.
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

அர்ச்சாவதாரங்களில்

திருமண்காப்பு

(ஸ்ரீ. உ. வே. காஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்)

1. சித்திரைமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையில் மேற்குறித்த விஷயமான விசாரம் பத்ராதிபரால் கிளப்பப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அந்த சித்திரைமாதத்திலேயே வெளிவந்த வைஜயந்தியில் உத்தரம் விஜ்ஞாபித்திருந்தேன். மீண்டும் ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையில் அதே விஷயமான வியாஸங்கள் மூன்று வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு பெரும்பாலும் மத்யஸ்த புத்தியுடன் எழுதப்பட்டவை என்னலாம். ஒரு வியாஸம் மாத்திரம் அங்ஙனம் நினைக்கக்கூடாத நிலைமையிலுள்ளது. வீண் விசாரத்தை வளர்த்திப் பல ஆஸ்திகர்களின் உள்ளத்தில் த்வேஷத்தை உண்டாக்கியிருப்பது மஹான்களுக்கு உரியதன்று.

2. கங்கா தீர்த்த ஸந்நிதிகளிலுள்ள எம்பெருமான்களுக்கு கங்காதீர்த்தத்தினால் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்து அநாதிஸித்தமான வழக்கம். இதில் யாருக்கும் எவ்விதமான விப்ரதிபத்தியும் தோன்ற இடமில்லை. இப்படியிருந்தும், கங்கைக்கு விஷ்ணுபதீ என்று பெயராதலால் விஷ்ணுபாத தீர்த்தத்தைக் கொண்டு விஷ்ணுவுக்கே அபிஷேகம் செய்வது அபசாரம் என்று ஒரு கிளர்ச்சியைச் சிலர் உண்டாக்கினார்களாம். 'தன் பாததீர்த்தத்தைத் தானே உபயோகங்கொள்வது பிசகுதான்' என்று சிலர் அதை அபிநந்தித்தார்களாம்.

3. ஸ்ரீமாந் என்பது நாராயணனுக்கே உரித்தான விசேஷணமாதலால் அதனை நம்போன்றவர்களுக்கு இடுதல் ஏலாது என்று ஒருவர் பேசப்புகுந்தால் 'ஆமாம்; ஆராய்ச்சியின்றியே இதுவரையில் முன்னோர்களுங்கூட பகவத்வ்யதிரிக்தர்களையும் ஸ்ரீமான்களாக வ்யவஹரித்து வந்துவிட்டார்கள். நிரூபண நிபுணர்கள் இனி அதைத் தவிர்க்க முயல்வதே தகுதி' என்று சொல்லக்கூடிய மேதாவிகளும் பலர் ஏற்படுவார்கள்.

4. அர்ச்சாவதாரத் திருமேனிகளில் திருமண்காப்பு இல்லாமலிருந்தால் கலாவைஷம்யம் குறைவுபடும்' என்று ஒருவர் சொல்லுவதும் அதனை மற்றொருவர் ஆமோதிப்பதும் எங்ஙனே யிராநின்றதென்றால், நவீந சீர்திருத்தக்காரர்கள், பஞ்சமர்களுக்கு ஆலய

ப்ரவேசம் ப ண்ணிவைத்துத் தீண்டாமையை அறவேயொழித் தால் நான் நமக்குள் ஒற்றுமையேற்படுமென்றும் நமது மதம் முன் னேற்றமடையுமென்றும் சொல்வதையே ஒத்திரு கின்றது.

5. நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும் தான்முமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்' என்றுற்போன்ற அருளிச்செயல் களை பகவத்ஸந்நிதிகளில் ஸேவிப்பதில் பலர்க்கு உத் வேகமு டாகின்றதென்று கண்டு அவற் றத் தவிர் வேறு ஒன்று சொல்லவும் சிலர் தலைப்படுவார்கள். ஆலயமென்பது அனைவர்க்கும் பொதுவாதலால் ஒருவருடைய மனமும் ன்றுதபடி நடந்துகொள்வது நலமல்லவா?

6. ஆங்காங்கு தலாசார்ய புருஷர்களென்று பலர்க்கு நடந்துவரும் பலவ கமரியா தகளில் பலர் பொறுமை ொள்வ தனால் அவற்றை யெல்லாம் நிறுத்திவிட்டால் அனைவர்க்கும் த்ருப்தி பிறக்கும் என்கிற கார்ச்சியும் உண்டாகலாம். எம்பெருமான்க ளுக்குத் திருவாபரணம் முதலியன சாத்துவதிலும், க்ஷவங்களை விசித்திரமாக ந த்துவதிலும் பலர்க்கு அருவருப்பு இருப்பதனால் இதயெல்லாம் தவிர்க்க வேணுமென் ற ார்ச்சியுமு ாலாம். டைசியாகக் கோவிலை ப் பூட்டியே வைப்பது நலம் என்கிற தீர் மானமும் தோன்றலாம்.

7. யதிராஜஸப்ததியி தத்ந்தத ஜுதெதவ ாம் வாஹிநாம் ஸிதவ நிஹிதம் ஏயா வஅஅக்ஷிணம் ஒக்ஷு தாழ் ததம்யம, தர்மத ஜ்வலித சேத ாம் வாதிநாம் சிரஸ்ஸு நிஹிதம் மபர பதக்ஷிணம் லக்ஷ்ய ம்' என்கிற சுலோக மொன்று மாத் திரம் பலருடைய ள்ளத் தத் துன்புறுத்துவதனால் அந் திவ் யக்ரந்தத்திலிருந்து அதனை மாத்திரம் விலக்கிவிடுவது நன்று என்று நிரூபிக்கவல்ல நிபுணர்களும் தோன்றுவார்கள்.

8 லைநன்மைக் ா ச்சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படவே டு மென்கிற மேலான ோக்கத்தை நாமும் நன்கு ஆமோதிக்கிறோம். சாஸ்த்ரங்களுக்கும் சிஷ்டாசாரங்களுக்கும் இணங்காத விஷயங்க ளிலே அந்த நோக் ம் செல் துதான் அழகு. ஸம்ப்ரதிபந்நங்களான தாசார ங்களில் நம்மு டய குயுக்திகளால் வபரீத்யம் விளைக்க ாணுவதும், இதனால் சில ன்மைகள் ஏற்படுமென்று எதிர் பார்ப்பதும் வதிகமதாபிமாநிகளுக்கு ற்றதன்று. மனிதராய்ப் பிறந்த யாவர்களுக்கும் திர்ய குக்களைப் போலவும் மேல் நாட்

டாரைப்போலவும் நவீந நாகரிகர்களைப் போலவும் நெற்றியில் ஒரு வ கயான சின்னமுமின்றி நடையுடை ளையும் மாற்றிக்கொண்டு இவர் இன்னவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்' என்று கண்டுபிடிக்கவும் முடியாதபடி ர்த்தித்தால் அளவுகடந்த ஐகமத்ய மு ' டாகும் என்று பே வார் ப ரையும் அ கலையும் ஆமோதிப்பார் பல ரயும் எங்கும் ாணுகின்றோமு 'கு எதிலும் வியப்பில்லை கிடீர்.

9. இப்போது திருமண்காப்பு விஷயமான கிளர்ச்சியை க் கிளப்பியுள்ள மஹான் ள் ஆங்காங்கு மூலவிக்ர ஹங்களில் தொன்று தொட்டே திருமண் ாப்பு உ ' டென்பதையும் இந்தத்திருமண் ாப்பை அழித்துவிடுவதனுல் பொதுவா உலகுக்கு ஒரு நன்மையும் செய் தா மாட்டாது என்பதையும் அறியாதவர்களல்லர். அறிந்திருந்தும் இந்தக்கிளர்ச்சியைக் கிளப்பியிருப்பதன் ட் கருத்து யாதெ னில்;- கேண்மின். திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசத்தில் இரண்டுவகையான பேதம் எற்பட்டது எ 'காலத்தில் என்கிற விசாரம் ஒருபுறமிருக் ட்டும். ஆழ்வார்களினு டய மங்களா சாஸநம் பெற்று திவ்யதேசங்களா வழ 'கப்பட்டுவருகின்ற ஆலயங் ளில் தென்கலைத் திருமண்கா ப்புப் பொருந்திய திவ்யதேச ' ா ாட்டுப்பங்காகவும் வட லைத்திருமண் ாப்புப் பொரு 'திய திவ்யதே சங் ள் ஒரு பங் ாகவும் இருக்கின்றமை அபலபி ' முடியாத விஷயம். "இன்ன வருஷத்தில் திருக்குடந்தை வடகலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவயிந்திரபுரம் வடகலையாயிற்று; இன்ன ருஷத்தில் தேரழுந்தூர் வட கலையாயிற்று; இன்ன வருஷத்தில் திருவெவ்வுளூர் வட லையாயிற்று; இ 'ன வருஷத்தில் தேவப் பெருமாள் ஸந்நிதி வடகலையாயிற்று என்று இ 'ஙனே உபய லை ளிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்ற மிகப்பெரியோர் ளை நாளை ' கும் ஸேவித்துவருகிறோம். இவ்விஷயத்திற்கு ஆ ார ான சாஸ பத்திரங்களும் பல திவ்யதேசங்களில் பெட்டி பெட்டியாக இன்னமும் ாப்பாற்றப்பட்டுவருகின்றன. இன்ன ஸந்நிதி இன்ன ாலத்தில் தென் லையாயிற்று ' என்கிற வாசகத்தை இது ாறும் இப்புவியில் ஒருவரும் கேட்டதில்லை யென்ப த நாம் விசிஷ்ட. எடுத்துரைக் வேணுமோ? யதாயதாவாதீ ஸஹா ஜநஜ ஷீ" உண் மயுரைப்போனை உலகம் பகைக்கும்" என்கிறபழமொழி நமது உள்ளத்தில் 'திரமாக ஞாபகமிருப்பதால் இதைப்பற்றி இங்கு நாம் அதிகமாக எழுதவிரும்புகின்றிலோம். திருவெவ்வுளூர் முதலான திவ்யதேசங் ள் அநாதியா வே ' வ கலை க்ஷேத்ரங்கள்

, ர ' என்றே கூறினும் கூறு . பிரமாணி ர் ரின் ..ள்ளம் ண் மையுணரும். அ தப்பற்றி ஈஷத்தும் நாம் ப்ரதிவா, ம் ப ' ண ருவோமல்லோம் தென் லை திவ்யதேசங் ளே எட்டுப் ப 'கு உள்ளன ' என்னும் விஷய ' த ஒருவரும் அபலாபம் செய்ய முடியாதென்பது பு ருக்தம்.

10. சோழ ாட்டுத் திருப்பதி ள் நாற்பதில் நாலைந்தும் தெ ' ட நாட்டு ' திருப்பதி ' இருபத்திரண்டில் இர ' டொன்று ' நடுநாட்டு ' திருப் பதி ளிர ' டில் ஒன்றும் நீ ' லாக உள்ள திவ்யதேச ' ளெல்லாம் தெ ன் லைத்திருமண்காப்பு வாய்ந், யே என்பது ப்ர த்யக்ஷஸித்தம். எம்பெருமான் ளுக்குத் திரும ' ாப்பு அநுசிதந் ான் " என்று தேறிவிட்டால், சில திவ்ய தே ங்களில் வந்தேறி ான வட லைத்திரும ' ாப்பு அற்றுப்போ னாலும் நூற்று ' ணக் ான திவ்யதேசங் ளில் தென் லை 'திருமண் ாப்பு அற்றுப்போய்விடுமன்றோ . என்றுதெ ா ' டு இந்தக் கிளர்ச்சி ப 'கிளப்பியிரு 'க்கின்றார் ளென்ப த அறுதியிட நாம் அதி ம் ா ம ப்படவேணுமோ ? வஷம்ய ' ஒழி வேணும் என்று சொல்வது வெளியில். கருவில் ஊறிக்கிடப்பதோ அதுவேதான். நீ அவல் கொ ா 'டுவா நா ' ...மி கொ ா 'டுவருகிறேன்; இரண் ட ும் லந்து ஊதிப்பு ட்த்து இருவருமாய் உ ' போம் என்பது போன்ற வார் ' , ளினால் உலகம் தளராதிருக்கவே னும். ஒரு ஸந்நிதி யில் பெருமாளுடைய மூலவிக்ரஹ மொன்றிலுள்ள ஒரு திரும ' ாப்பு தவிர்ந்தாலும் மற்றும் நூற்று 'ஈணக் ா வும் ஆயிரக் ண ' ாகவும் ஒவ்வொருஸந்நிதி யிலுமுள்ள திருமண்காப்புகளைத் தவிர்க் என்ன வழி தேடுகிறார் ளோ தெரியவேணும். நிச்சேஷமா த் தவிர்ந்தா லன்றோ [' மையில் இம்மஹான் ள் உலகந ' ம ய நாடுபவர் கள் என்றே கொ ' டாலும் அ 'த] நன்மைஸித்திக்கும்.

இனி பர ா விசார செ ே ா .

11. அர்ச்சாவதார ஊர்த்வபு ' ட்ரவிஷயமா ஸச்சரித்ர ர க்ஷயில் ஸ்ரீமந்நி மாந்தே, சி ன் அருளிச்செய்திருக்கிற திவ்ய ஸூ 'தி லை ஏற்கனவே அடியேன் எடு, 'து ' ாட்டியு 'ளேன். அவற் றயே (ஆனிமாதத்து) வே, ாந்த தீபிகை யும் மு ' வாக்கிய ', ளோடு 'கூட எடுத்து ' ாட்டி அர் 'த விசாரமும் செய்திரு 'கி ' றது அர்ச்சாவி 'ரஹ 'களுக்கு தீப ா ாமான ஊர்த் பு ' ட் ரமே தே, ட ய ா ' 'தில் இருந்து வ 'தெ, ன்றும். ஹரிபாதா ாமாய் ாம் தரிப்ப போன்ற பு ' ட்ரம் பிற் ாலத்தில்

தான் பகவத் விக்ரஹங்களிலும் வந்துபுகுந்ததென்றும் ஏற்படுவ தாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. ஈஶ்வராஜ்ஞேதி.

12. ஸந்நிதிகளில் மூலபேரம் உத்ஸவபேரம் என்ற இரண்டு திருக் கோலங்கள் ஆழ்வாராசார்யர்களின் அநுபவத்திற்கு விஷயபூதங்கள். உத்ஸவமூர்த்திகளில் தீபஶிகாகாரமான திலகமே எங்கும் அநாதி யாகவுள்ளதென்பது ஸர்வஸம்ப்ரதிபந்நம். "கஸ்தூரீ கலிதோர்த்வபுண்ட்ரதிலகம்" என்கிற பட்டர் ஶ்ரீஸூக்திப்படியுள்ள கஸ்தூரித் திருநாமமே தீபஶிகாகாரமெனப்படுவதாம். அதனைத் திருவுள்ளம் பற்றியே ஶ்ரீதேசிகன் "தீபஶிகாகாரோர்த்வபுண்ட்ரோபேதநாஸ" என்று அருளிச்செய்தார். ஹரிபாதாகாரமான புண்ட்ரத்தை அணிந்து கொள்ளாமல் தீபஶிகாகாரமான புண்ட்ரத்தையே அணிந்து கொள்ளும் இதரமதஸ்தர்கள் நாளைக்கும் இருந்து வருகிறார்கள். அவர்களே தேசிகன் காலத்தில் "யதீஶ்வர ஸ்ரீதோ தீஶ்ரோ தாமஸ:" என்கிற நியாயத்தை அவஷ்டம்பமாகக் கொண்டு ஆக்ஷேபம் செய்தவர்கள். அன்னவர்களைக் குறித்தே அங்கு தேசிகன் அழகாக ஸமா தானம் அருளிச் செய்து வருகிறார்.

13. "ரோகே தைவம் ஹ்யூஷத்வர்ஷு" என்கிற வாக்கியத் திற்குமேல் "நதீபஶிகாகாரமேவ" என்று தொடங்கியுள்ள ஶ்ரீஸூக்திகள் எதற்கா அவதரித்தன? என்பதை விமர்சிக்க வேணும். மூல விக்ரஹங்களில் தீப ஶிகாகாரமன்றிக்கே வேறு ஆகாரமான புண்ட்ரம் காண்கின்றமையைபற்றியே அந்த ஶ்ரீஸூக்தி கள் அருளிச்செய்யலாயின. அந்த புண்ட்ரம் தீபஶிகாகாரமுமன்று, ஹரிபாதாகாரமுமன்று. பின்னை என்ன ஆகாரமென்னில். இன்ன ஆகாரமென்று நிர்ணயிக்க நாம் அநதிகாரிகள். ஏதோ அழகிய வடிவமாக எம்பெருமான்களின் திருநெற்றிகளில் காண்கிறது. அந்தத் திருமண்காப்பு அழகுக்காகவே ஏற்பட்டதாகக் கொள்ளத்தக்கது. அதில் எவ்விதமான விரோத சங்கையும் பண்ணத்தகாது என்கிற இவ்வளவு கருத்தை ஸ்வாமி தேசிகன் அங்கு அந்த ஶ்ரீஸூக்திக ளில் ஸ்பஷ்டமாக அமைத்தருளியிருக்கின்றார். "கிம் விரோதேத?" என்று தலைகட்டியிருக்கின்றார். மூலத்திருமேனிகளில் சாத்தியுள்ள திருமண்காப்பு நாம் அணியும் திருமண்காப்புபோலவே யிருப்பதனால் அது எங்ஙனே கூடும்? என்று விரோத சங்கை பண்ணினவர்க

ளுக்கு இந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி உத்தரமுரைக்கின்றது. இப்படியன்றி வேறுவகையான அர்த்தம் இங்குத்தோன்ற இடமிருப்பதாக ஸம்ஸ்க்ருத பாஷை பயின்றவர்கள் நினைக்க முடியாது. எல்லா அர்ச்சாமூர்த்திகளிலும் தீபசிகாகாரமான புண்ட்ரமேயிருந்து வேறுவகையான புண்ட்ரம் இல்லாதிருக்குமாகில் (நசு) என்று தொடங்கியுள்ள தேசிக ஸ்ரீஸூக்திகள் அப்ரஸக்தங்களாகவும் பொருளற்றனவாகவுமன்றோ பாவிக்க நேரும்.

14. திருப்புளிங்குடியெம்பெருமான் விஷயத்தை முன்னமே நாம் நிரூபித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட திருக்கோலங்கள் இன்னமும் பல இருக்கலாம். அது ஒன்றே என்றே வைத்துக்கொள்வோம். அந்த மூலமூர்த்தியில் காணப்படும் திருமண்காப்பு ஸந்நிவேசம் பிற்காலத்தில்வந்து புகுந்ததென்று ஒருவரும் சொல்ல இயலாது. அந்த நிவ்வபதே சமே மிக நவீநம் என்று ஒருகால் வாதிக்கப்புகுந்தால் புகலாம் அங்ஙனம் வாதிக்கப்புகுமவர்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்ப்ரதாயத்திற்கு எவ்வளவு தூரத்தில் நிற்க வேணுமென்பதை நாம் சொல்லவேணுமா?

15. கூரத்தாழ்வானுடைய வரதராஜஸ்தவே ... திலகம் ... ஊர்த்வ புண்ட்ர திலகம் பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத ஸ்வலலாடே?" என்பது ஒரு ஸ்ரீஸூக்தி. பக்தர்களான எங்களுக்குத்தான் ஊர்த்வபுண்ட்ரதாரணம் சாஸ்த்ரவிஹிதமாய்க் கிடக்கிறது; நித்யநைமித்திகாதி கருமங்களுக்கு அங்கமாக ஊர்த்வ புண்ட்ரதாரண விதியும் அகரணே ப்ரத்யவாயச்ருதியும் உள்ளனவாதலால் நாங்கள் அதனை அணிந்துகொள்ளுவது அவசியமாகும்; தேவரீர் அதனை எதற்காக அணிந்துகொள்ளுகிறது? என்கிற கேள்வியும் அதற்கு ஸமாதானமும் ஈரேழக்ஷரத்தாலே அருளிச்செய்கிறார். பஹுமாநாத் என்கிற சொல்லே ஸமாதானம். எங்ஙனேயென்னில்; அடியவர்கள் உகந்து அணிந்துகொள்ளும் திருமண்காப்பை நாமும் உகந்து அணிந்துகொள்ளவேணும் என்கிற திருவுள்ளமோ தேவரீருக்கு? என்பது சப்தார்த்தம்.

16. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் உத்தரசதகத்தில் ...

ஊ⁻ஷூரெ ஜமஞி ஊ த⁻ம் நிஷயீயத வெஷ்ணவஸொஹ ஸ்ரீவுயாவா வட தளமதிசய்யாங் தாமந்......வைஷ்ணவபோக்யலிப்ஸயாவா' என்றுள்ள ச்லோகத்தையும் இங்கு எடுத்துக்கொள்வோம். 'பேத குழலி பிடித்துச் சுவைத்துண்ணும் பாத மலர்" என்னுமாபோலே ✻ பாலனாயேழுலகுண்டுபெரிவின்றி ஆலிலை யன்ன சஞ்செய்யும் அ ணனும் தன்பாதத்தைச் வைத்துண்பத கவுள் ளது. இது எதனாலே? என்று பட்டர் விமர்சிக்கிறார். வைஷ்ண வபோக்யலிப்ஸய என்று ஸஹ்ருதயமநோஹாரியான ஒரு ஸமாதா நத்தைத் தோற்றுவிக்கிறார். 'நம்முடைய பாதாரவிந்தத்தை ஸ்ரீ வஷ்ண ர்கள் ✻விஷ்ணோ வதெ வரமெ உயஊதம்✻ என்றே நிப் பரமபோக்யமா க்கொள்ளுகை யாலே, அவர் ளுக்கு போக்கியமா னது நமக்கும் போக்யமாக இருக் வே டுகை யாலே, அந்த பாதாப் ஜத்தை நாமும் போ யமா க்கொள்வோம் என்று திருவுள்ளம் பற் றியே வ தளசாயிப வான் தன்னுடைய பாதாரவி தத்தைத் தானே தனது திருப்பவளத்தில் இட்டு ருசி பார் கின்றான் போலும் என்று இங்கு ஸ்பஷ்டமா அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

17. தம்முடைய திருத்த ப்பனரான கூரத் ாழ்வான் ✻ பஹுமா ந த்கிம பிபர்ஷி வ த . வஸலாடே? என்றரு ரிச்செய்திருக்கும் திவ்ய ஸூக்தியிலிருந்தே பட்டருக்கு இவ்வ கயான ரஸமயமான ்லே ம் புரித்தது என்றும் பெரியோர் பகர்வதுண்டு. ஆழ் வான் பஹுமநாத்கிம? என்றரேயல்லது பஹுமாந த்ஸவ" என்றருளிச்செய்யவி லையே. என்று க்ஷேபிக் கினை பது விரஸ ்.

18 இ ே திலக சப்தார்த்த தைப்பற்றியும் சிறிது விமர் சிப்போம். தில தின் ஆ ாரமா இருப்பது திலகம் அதாவது, எள்ளுப்போல இருப்பது என்று எ ணக்கூடும். இப்படியாகில் ஊர் த்வபு ட்ரதில ம ன் ற சொல் உ ஸவமூர்த்திகளில் காண கின்ற ரீதி யச் சொல்லுவதேயன்றி மூலமூர் தி ளில் நம குட் போலக் ாண்கின்ற திருமண் ாப்பைச் சொல்லகில்லாது என்று பிறர் நினை க கூடும். இ கு உ மை யயுணர்த்துவோம்; தை லம் என்கிற சொ திலை என்கிற சொல்லிலிருந்து தஸிதா மா ே றினது எள்ளிலிருந்து உ டானது என்று பொருள் படும். ஆனால் ஏர டதைலம் நாரிகே ளதைலம இத்யாதி ளான

வ்யவஹாரங்கள் எங்ஙனே பொருந்தும் என்கிற சங்கை அனைவர்க்கும் உண்டாகக்கூடியதே. இதற்குப் பரிஹாரம் எங்ஙனேயென்னில்; *ஸ்நேஹே தைலச்* என்கிற வார்த்திகம் பாணினீயத்திலுள்ளது. திலதைலம், ஸார்ஷபதைலம் என்று உதாஹரணமுங் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனால், தைலமென்பது ஸ்நேஹஸாமாந்யத்தைச் சொல்லக்கடவதாக ஏற்படுகின்றது. ஆகவே 'ஏரண்டதைலம்' இத்யாதி வ்யவஹாரங்கள் நன்கு பொருந்திப்போகின்றன. திலகம் என்கிற சொல்லும் திலசப்தவ்யுத்பத்திகமன்றியே 'நெற்றியலங்காரம்' என்றே பொருள் தரும். கோசகாரர்கள் இப்படித்தான் நிர்வஹிக்கிறார்கள். ஆகவே, ஊர்த்வபுண்ட்ரதிலகம் என்பதில் 'திலத்தின் ஆகாரமானது' என்னும் பொருள் தோன்றச் சிறிதும் இடம் கிடையாது. ஆழ்வான் * பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி' என்கிறாரே; எள்வடிவமானதை அணிந்துகொள்வதில் பஹுமான ஸோல்லேகம் பண்ண ப்ரஸக்தியில்லையன்றோ. ச்வேதம்ருத்திகையினால் சாத்தப்படுகிற திருமண்காப்பைப்பற்றியே ஆழ்வான் அருளிச்செய்தாரென்பது திண்ணம்.

19. குருவாயூர்ப்பெருமாள் விஷயமான நாராயணீய ஸ்தோத்ரத்தில் *ஸ்நிக்தஸ்யாமாயதாங்கம் ... உசித ஸாமுத்ரிகா ... ஸாமுத்ரிகாவயவம்* என்றுளது. இங்ஙனே பலவுள்ளன. விரிவிற்பெருகும். மேலே காட்டிய ஆழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியொன்றேபோதும்.

20. "சிரகாலத்து ஆசாரம யிருந்தாலும் சாஸ்த்ரயுக்திகளுக்குவிரோதம் ஏற்பட்டால் அது தெரியவந்ததும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டியதே" என்று (ஆனிமூ தீபிகையின் முதல் பக்கத்தில்) எழுதியிருப்பது மிகவும் அழகு. அவிச்சிந்ந சிஷ்டாசாரத்தின் முன்னிலையில் சாஸ்த்ரம் பல்விளக்கும் மின்மினியுமாகும். *யஜ்ஞோபவீதம் ... ஊர்த்வபுண்ட்ரம்* ஸுயமதிதே இத்யாதி. * உலகுக்கோர் முந்தைத்தாய் தந்தையான பகவானுக்கு உலகிலுள்ள நாமெல்லாரும் மக்கள், ஸகலஸ்த்ரீகளும் நமக்கு ஸஹோதரிகள். ஆகவே எந்த ஸ்த்ரீயை நாம் மணம் புணர்ந்தாலும் ஸஹோதரியை மணம் புணர்ந்த பாதகமேயாகும். நெடுநாளாக ஆசாரம் வந்திருந்தாலும் வை சாஸ்த்ரயுக்திகளை கவனித்தவுடனே யதிகளாய்விடவேண்டும் இனியுள்ள பிரமசாரிகள் க்ருஹஸ்தர்களாக ஒருநாளும் ஆகக்கூடாது என்றிப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சிகளும் பலபல அவதரிக்கும்போலும்.

21 ஸ்வாமி தேசிகன் பரிஷ்கரித்தருளின பகவத்ராமாநுஜ ஸித்தாந்தம் மிக மேன்மைபெற்று விளங்குவதை ஸஹியாத கலிபுருஷன் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ வுலகில் உட்புகுந்து கெடுதல்களை விளைக்கின்றான்போலும்— என்று தீபிகை வெளியிடுவது ஸத்யம் ஸத்யம். இப்படித்தான் என்று நன்கு நிச்சயிக்கலாம். ஸ்ரீதேசிகன் அருமருந்தாக அருளிச்செய்துவைத்த சீரிய அர்த்தங்களை யெல்லாம் மாறுபடுத்தி விபரீதார்த்தங்களை ப்ரவசநம் செய்துகொண்டு தத்பக்தர்களென்று சொல்லிப்போருவது விகோலாஹலமல்லவோ! பரமபாவனங்களான அவருடைய ரஹஸ்யக்ரந்தங்களிலே பலபல ஸதாசார்ய நிந்தைகளைப் புகுத்திச்சீர்கெடுத்து வருவதும் கலிஸாம்ராஜ்யமல்லவோ? இத்தகைய பலபலக்ஷோபங்களெல்லாம் தணியும்காலமும் உண்டாகுமோ?

22, ஸ்ரீதேசிகனுடைய காலத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்குள் திருமண்காப்பின் ஆகாரத்தில் வேறுபாடு இல்லை என்பதையும்; தேசிகன் தாம் அணிந்துகொண்டிருந்த திருமண்காப்பு எது? என்பதையும்பற்றி, சென்ற புரட்டாசி வைஜயந்தியில் ஸ்ரீதேசிக குணானுபவ வியாஸத்தில் பரக்க நிரூபித்துள்ளோம்.

23. ப்ரஸங்காத் வேதாந்த தீபிகையைப்பற்றி ஸஹ்ருதயமாக ஒரு உத்போதநம் பண்ண விரும்புகிறோம். அதில் சொற்பிழைகள் அபாரமாகக் காணப்படுகின்றன. அது படிப்பவர்களுக்கு மிகவும் க்லேசம் தரக்கூடியது. பத்திராதிபர்களும் உபபத்ராதிபர்களுமாய் நான்கு ஸ்வாமிகள் மிகவும் கவனித்து நடத்திவரும் இப்பத்திரிகையில் இந்தப் பெருங்குறைக்கு இடம் நேரிடலாகாது. வியாஸங்கள் எழுதியனுப்புகிறவர்களும் பல பிழைகளோடு அனுப்புவதாகவும் அதற்குமேல் அச்சுப்பிழைகளும் ஏற்படுவதாகவும் தெரிகின்றது. ஷை ஆனிமீ தீபிகையில் (பக்கம் 128-ல்) "வசனம் காணப்பட்டாலும்" என்றிருக்க வேண்டுமிடத்தில் "வசனம் காணப்படாமலும்" என்றும் 'அர்ச்சாவிக்ரஹங்களுக்கு' என்றிருக்கவேண்டுமிடத்தில் "ஆசார்ய விக்ரஹங்களுக்கு' என்றும் காண்கிறது. விவக்ஷைக்கு மிகவும் விபரீதமான பொருளைத் தெரிவிக்கவல்ல இவ்வகைப் பிழைகள் ஒாயெண ஏடுதோறும் காண்கின்றன. 'கருத்து' என்பதை கறுத்து' (பக்கம் 135) என்பது இப்படிப்பட்ட பிழைகள் எண்ணுக்கு அடங்காதவை.

24. அவரவர்களின் ஸொந்த வாக்யங்களில் எந்த வகையான பிழை புகுந்தாலும் கேள்வியில்லையென்றே வைத்துக்கொள்வோம். ஸம்வாதமாக உதாஹரிக்கப்படுகிற ப்ரமாண வசனங்களிலும் தவறுகள் புகப் பார்த்திருப்பது தகுதியேயன்று. தீபிகையில் தேசிகனுடைய ஸச்சரித்ராக்ஷா ஸ்ரீஸூக்திகளை உதாஹரிக்குமிடத்தில் ※யேந வஸம்ஹ்ரா நாஞராணி வரிதஜெரங※ என்றுள்ளது. பரித்யஜேரங் என்கிற சொல்வடிவம் ஸம்ஸ்க்ருத சாஸ்த்ரத்திலேயே கிடையாது. ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரான ஸ்ரீதேசிகன் இப்படி ஒருகாலும் ப்ரயோகித்திருக்கமாட்டார். பரித்யஜேயரங் என்றேயிருந்ததைத் தவறாகவே முன்னோர்கள் அச்சிட்டுவிட்டார்கள். மஹாமஹோபாத்யாயர்களும் அப்பிழையையே பின்பற்றினார்கள். அந்தத்தவறுதலைப் பின்புள்ளாரும் பாங்காக ஸம்ரக்ஷித்துவரப்பார்க்கிறார்கள். ப்ரக்ருத தீபிகா ஸஞ்சிகையில் இரண்டு இடத்தில் இரண்டு பண்டிதர்கள் ஷெ ஸ்ரீஸூக்தியை அநுவதிக்கிறார்கள். (பக்கம் 128ல்) க்ரந்தலிபியிலும் பரித்யஜேரங் என்றுள்ளது. (பக்கம் 135ல்) தேவநாகரிலிபியிலும் அப்படியேதானுள்ளது. ஆகையால் அச்சுப்பிழையல்ல; எழுதின பண்டிதர்களே இதனை சுத்தரூபமாகவே கருதியுள்ளார்களேயன்றி, கர்மணிரூபமாக ஒருவரும் கருதவில்லையென்று புலனாகின்றது. இப்படிப்பட்ட தவறுகளுக்கு ஈடுக்கும் இடம் ஏற்படாதபடி நல்ல நிரூபகர்களான நிபுண வித்வான்களைக்கொண்டு சோதநம் நடப்பித்தல் நன்று என்பதை ஸவிநயம் ஸப்ரணாமம் விஜ்ஞாபித்துக்கொள்ளுகிறேன். வாசோவாஹமியான முறையில் இதை விண்ணப்பம் செய்ததாக ஒருவரும் கருதலாகாது.

பத்ராதிபரின் குறிப்பு.

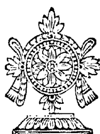
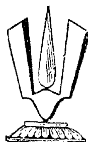
"பக்தர்கள் எவ்வகையான புண்ட்ரத்தை அணிகின்றார்களோ அவ்வகையான புண்ட்ரத்தையேபகவானும் அணிந்திருக்கக் கண்டதனால் தான் ஆழ்வான் ※ பஹுமாநாத் கிம் பிபர்ஷி வரத! ※ என்று அருளிச் செய்யலாயிற்று." என்று மேலே நிரூபித்திருப்பது மிகவும் ஸாரமானது. அந்த ஸ்ரீஸூக்திக்கு வேறுவிதமாகப் பொருள் பொருந்தவேமாட்டாதென்பதை ரஸிகர்கள் குறிக்கொள்ள வேணும். எம்பெருமான் ஆசைப்பட்டு அணிந்திருக்குமதனை அழிக்கப்பார்ப்பது என்னே?

காமகோடி பிரஸ், காஞ்சிபுரம். (பேஜ் 181 190)

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமத் வரவரமுநயே நம:.

ஸ்ரீ காஞ்சி. பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்க

ராசாரியர் இயற்றிய

ஸமஸ்யமாநோகதி வைஷ்ணவ

விமர்சம

(தமிழ்ப் பொழிப்புரையுடன் கூடியது.)

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி

பணித்த ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷ நூலுக்கு

ச்லோக ரூபமான மறுப்பு

ஸ்ரீராமாநுஜ ஸித்தாந்த ஸபையின் சார்பாக

சென்னை: நியூமன் பிரஸ்ஸில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஈச்வர௵ பங்குனியுத்திரம் 16 3 1938

இதன் விலை 0 8 0.

தேவநாகரிலிபியில் பதிப்பிக்கப்பட்ட மூலமாத்திரத்தின்

விலை 0 4 0.

முக்கிய விஜ்ஞாபனம்

"சரணங்கள் இரண்டென்ன வொண்ணாது, நாலென்ன வேணும்'' என்கிற ஆச்சான்பிள்ளையின் திவ்யஸூக்தி விஷயமாய் நாலைந்து வருஷகாலமாகவே க்ரந்த மூலமான விசாரம் ஏற்பட்டு நடந்துவருவது பண்டிதவுலக மறிந்ததேயாகும். ஸர்வஜ்ஞரான ஆச்சான்பிள்ளை யப் பரிஹஸித்தும் தூஷித்தும் பிறர் எழுதியுள்ளதெல்லாம் தங்களுடைய அஜ்ஞாந அந்யதாஜ்ஞாநவிலஸித மென்பதை அடியேன் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷை முதலிய நாலைந்து க்ரந்தங்களால் பரக்க நிரூபித்திருக்கிறேன். கடைசியாக அடியேன் வெளியிட்டுள்ள ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா என்னும் நூலினால் இதனை யாவரும் தெளியவுணரலாம்.

இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவு விஸ்தாரம் விளைந்ததற்கு மூல காரணம் ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் கோழியாலம் ஸ்வாமிகளே யாவர். இந்த ஸ்வாமியே ஒவ்வொருவரை ஏவி ஒவ்வொரு க்ரந்தத்தை வெளியிடுவித்து அப்போதைக்கப்போது அடியேனுடைய பதில் க்ரந்தங்களையும் லபித்து வருகின்றார். இப்போது இந்த ஸ்வாமி தாமே தமது திருநாமத்தினாலேயே ஸமஸ்யமாநஸூக்த்யர்த்தநிஷ்கர்ஷம் என்கிறவொரு க்ரந்தத்தை வெளியிட்டருளியுள்ளார். அதில் ரக்ஷாபத்ரத்தில் ' மத்ப்ரேரணயா ப்ரகாஶிதா: க்ரந்தா: '' என்று மகுடமிட்டுச் சில க்ரந்தங்களின் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதால் பிற ர ஏவி வெளியிடுவிப்பதும் இந்த ஸ்வாமியின் காரியம் என்பது மெய்ப்பிக்கப் பட்டதாயிற்று. அது நிற்க.

இப்போது ஸ்வாமி திருநாமத்தினாலேயே வெளிவந்துள்ள ஷை நிஷ்கர்ஷக்ரந்தத்தில் எழுதியுள்ள தெல்லாம் பிசகு என்பதைப் பலருமறிய நன்கு நிரூபித்து இந்த விமர்ச ரந்தத்தை அடியேன் ச்லோகரூபமாகவே யெழுதி அதற்குத் தமிழில் பொழிப்புரையும் எழுதி இப்போது வெளியிடுகின்றேன். இவ்விஷயத்தில் ஐந்து வருஷகாலமாக விடாமுயற்சியுடன் காரியம் செய் தருளிவருகின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பற்றின விமர்சத்தில் சிறிதும் வைராக்ய மடையமாட்டா ரென்று நம்புகிறேன்.

இந்த ஸ்வாமி சில வருஷங்களுக்குமுன் ஸ்ரீரங்கத்தில் திருக் காவிரிககரையில் இது விஷயமாக அடியேனோடு சர்ச்சை செய்து "* ஶ்ருத்யைகவிஹாரஸ் மென்றவிடத்திலுள்ள ஸாராஸ்வாதி நீ பங்க்திகளை நான் ஸமர்த்தநம் செய்யாமற்போனால் சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களைத் துறந்து அத்வைத ஸந்யாஸியாகி விடக் கடவேன்'' என்று பெருமிடறு செய்து பேசி யருளினவர் என்பதை இவர்களுள்ளம் மறந்திராது. இதி. ஶ்ரீ. கு. ராமஸ:

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீஹயக்3ரீவோ விஜயதே ஸ்ரீவாதிஜாதாய நம: ।

அஸ்மத்3 பரம கு3ருப்4யோ நம: ।

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிப4யங்கர அண்ணங்கராசார்ய ப்ரணீதம்

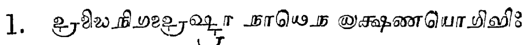
* ஸமஸ்யமாநோக்தி வைஷ்ணவ விம்ஶதி: ॥ *

[ஸம்ப்ரதாயஸ்ய ரக்ஷாயை நிஷ்டா²வத்³ப்⁴யோ நமஸ்க்ருதிம்
கொழியாமய திரைஷவ்யாவி தாஸஸ்ய விஜ்ஞாப்யதே ॥]

ஸ்ரீ காஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

ஸமஸ்யமாநோக்தி வைஷ்ணவ
விம்சதி

1. ஶ்ரீஶட²ஜிந்நாத²முநீந்த்³ர லக்ஷ்மணயோகிபி⁴:
ஸத்³பரம்பராபி⁴: ஸ்ரீஶைலேஶாதி³ வரவரமுநிபி⁴ஶ்ச
வாத்ஸல்யேந ஸம்யக் பாலிதம்
ஸத் ஸம்ப்ரதாயநிதி⁴ர் ஜயதி ஸர்வதா³ ।

பொழிப்புரை

நம்மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் எம்பெருமானார் பிள்ளை யுல காசிரியர் வேதாந்த தேசிகன் மணவாளமாமுனிகள் என்னுமிவர் களால் அன்புடன் நன்னெறியில் பாதுகாக்கப்பெற்ற ஸத்ஸம் ப்ரதாய நிதியானது என்றென்றும் குறைவின்றி விளங்கவேணும்.

2 அவ்யாஜவத்ஸல்யதி⁴யோ ந வேத³
வேதா³ந்தவாராநிதி⁴பாரத்³ருஶ்வா
ஸாம்ப்ரதம் விதே³ந த்ரயீமார்க³
யஸ்ய ப்ரஜாநாதி விதே³ ஸதா³ ।

ஆராவமுதான தூய நன்மொழிகள் பலவற்றாலும் இந்நிலவுலகைப் பெருஞ்செல்வம் படைத்ததாக ஆக்கியருளின ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகன் எப்போதும் எனது உள்ளத்துள்ளே உறைகின்றார்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌜𑌰𑌾𑌮𑍃𑌤 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌤𑍀𑌂
𑌸𑌾𑌦𑌰𑌮𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌬𑍁𑌧𑌾𑌃
𑌨𑌨𑍁 𑌚 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂
𑌯𑌦𑌿 𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌦𑌤𑍇 𑌕𑌿𑌮𑌹𑌂 𑌕𑌰𑌵𑍈 ।

அமுதமயமான தேசிக திவ்யஸூக்திகளை அநவரதம் அருந்துமவர்களின் திருவுள்ளத்திற்கு எனது மொழிகள் ருசித்தேதீரும்.

4 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌂 𑌕𑍋𑌳𑌿𑌯𑌾𑌲𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌤𑍍𑌸 𑌹𑌿𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌯𑌵𑌸𑌂𑌯
𑌮𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌨𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤
𑌸𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌰𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌮𑍍𑌯𑍋𑌗𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹 𑌨𑌿𑌪𑍁
𑌣𑌤𑌾 𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪
𑌪𑍋𑌷𑍀 𑌶𑌾𑌸𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌬𑌿𑌦𑍍𑌧𑍀𑌸 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌸𑌾𑌨𑍍 ।

கை கால்களைச் சோதித்துக் கொள்வது நீராட்டம் செய்தருள்வது முதலிய நித்ய கருமங்களில் கை தேர்ந்தவர்களுக்குள் தலைவரான ஸ்ரீமத் பரஹம்ஸேத்யாதி. ஸ்ரீமத் உ. வே. ஸ்ரீ கோழியாலம் ஸ்வாமி, சாஸ்த்ரீயக்ரந்தங்களை இயற்றுவதிலும் தமக்குத் திறமையிருப்பதாக உலகில் காட்டிக்கொள்ள விரும்பி அந்தோ படாதபாடுகளும் பட்டுவருகிறார்.

5 𑌸𑌵𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑌷𑌨𑌵𑌦𑍍𑌯𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌨𑌿𑌕𑌰𑍇 𑌷𑌾𑌚𑌾𑌯𑌰𑍍𑌵𑌯𑍇𑌰𑍍𑌷
𑌸𑌳 𑌯𑍋𑌗𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌳𑌿𑌯𑌾𑌲𑌵𑌦𑌹𑌾𑌕𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌯𑌰𑍍
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌸𑍋 𑌽𑌵𑌤𑍀𑌹 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌗𑌿
𑌰𑍇 𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑌤𑌾𑌮𑌜𑍍𑌞𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌨𑌾𑌨𑌸𑌹𑌷𑍍𑌣𑍇
𑌕𑍃𑌤𑌿𑌮𑍇𑌣𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌣𑌿𑌰𑍍𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯𑌹𑌂 ।

அமுதினுமாற்றவினிய திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவர்களும் ஸர்வஜ்ஞர்களுமான ஸதாசார்யர்கள் பக்கலில் ஆச்சரியமான

மாச்சரியம் கொண்டிருக்கின்ற ஸ்ரீமத் கோழியாலம்ஸ்வாமி எழுதி வெளியிட்டுவருகின்ற தூஷணைகளை அடியேன் மஹான்களின் ஆணையின்படி அப்போதைக்கப்போது வித்வான்கள் உகக்கும்படியான க்ரந்தங்களையிட்டுக் களைந்துகொண்டே வருகின்றேன்.

6 𑌸 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑌨𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌇𑌤𑌿 𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌵𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑌿𑌹 𑌯𑌦𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾

ஸ்ரீகோழியாலம் ஸ்வாமி ஸமஸ்யமாந ஸூக்த்யர்த்த நிஷ்கர்ஷமென்ற பெயரால் வெளியிட்டிருக்கின்ற நூலை இப்போது விமர்சிக்கப் புகுகின்றேன்.

7 𑌵𑌿𑌹𑌾𑌰𑍇 𑌭𑌵𑌦𑍀𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌂𑌗𑌸𑌂𑌗𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌧𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑌾𑌨𑌂
𑌹𑌾𑌹𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌦𑍇𑌷𑌨𑍇𑌨
𑌷𑌸𑍂𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌦𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍇𑌯𑌾𑌃

இந்த யதிகள் மிகச்சிறிய விஷயத்தில் தமது வீண்வம்பளப்புகளை வளரவிட்டுக் கொண்டு மஹாசாரியர்களின் மிகச்சிறந்த திவ்ய ஸூக்திகளில் தமக்குள்ள அளவுகடந்த பொறுமையையே பரவச்செய்து கொள்ளாநின்றார்.

8 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋 𑌯𑌦𑌿 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍
𑌏𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍 𑌤𑍀𑌕𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌭𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌃 𑌏𑌕 𑌏𑌵
𑌭𑌤𑌯𑍋𑌪𑌾𑌯𑌸𑍂𑌤𑍇𑌤𑌿 𑌨𑌵𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌹𑌿𑌰𑍇,
𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌯𑍇𑌵𑌿𑌯𑌤𑌿𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑍋
𑌯𑌿𑌭𑍍𑌵𑌾𑌵 𑌤𑍍𑌤𑌦𑍇𑌵𑌿 $ 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌵𑌿𑌲𑌤𑌸𑍍𑌭𑍍𑌵𑌕𑌾𑌭𑌾𑌷𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌃 ।
[$ 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌿 𑌤𑌯𑌾𑌵𑍀𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍 ।]

திருமகள் கொழுநனை எம்பெருமான் மோக்ஷோபாயமென்று பூருவாசாரியர்களெல்லாரும் ஒருமிடறாக அருளிச் செய்திருக்க, பிராட்டியை அப்பெருமானிடத்தில் நின்றும் பிரித்து 'இவளும் தனியே உபாயபூதை' என்று சொல்லப் புறப்பட்ட [illegible]களின் திரளில் இந்தயதிகளும் அந்வயிக்க விரும்பிச் [illegible]

சிதிலராயினரெனினும் இன்னமும் சிறிது கலக்கத்தை உள்ளத்திற் கொண்டிருக்கின்றார்.

9. [illegible]

அந்தக் கலக்கத்தையும் அகற்றுதற்காக முந்துறமுன்னம் சில நன்மொழிகளை வெளியிட்டு, அடுத்தபடியாக (ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார வியாக்கியானமாகிய) ஸாராஸ்வாதிநியின் அவத்யத்தைத் தெளிய வெளியிடுவோம்; ஆகவே இந்தயதிகளின் கலக்கங்களையெல்லாம் வேரறக்களைவதான இந்த க்ரந்தம் நீடூழிகாலம் வித்வான்களை உகப்பிக்குமதாகும்.

10. [illegible]

சென்றவருஷத்தில் ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்க்ரியா' என்னும் நூலை அடியேன் முகமாக அவதரிப்பித்தருளின இந்த யதிகள் இவ்வருஷத்தில் இந்த விமர்சக்ரந்தத்தைப் பரமக்ருபையோடு அவதரிக்கச் செய்தருளாநின்றார்.

11. [illegible]

இங்ஙனே உலகுக்குப் பேருதவி புரியவல்ல அத்யாவச்யகங்களான நூல்களை அடியேனைக்கொண்டு உலகில் பரவச்செய்தருளும் பரமக்ருபாளுவான இந்த யதிகள் இத்தகைய உபகாரங்களைச் செய்தருளாநின்றுகொண்டே நீடூழிவாழவேணும்.

12 சுவஸளயதீஜெ்ா யதிஜொஷஊாவெஹ்த
கயம் ஜஜெஜவம் ஊ¯வஜெதா ஜஹாயர்ம்
ஷ்ராஜ¯ஹர்வெயா¯ஸஊயெஷிதீவ
யூாயநு க்ரு தஜெஜ்ஞாவஸூஜவீயக்ருதெ ॥

இந்த யதிகள் வெறுமனே யிருந்துவிட்டால் அடியேன் மூலமாக இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவதற்கு ப்ரஸக்தி யிராதாதலால் இந்த ப்ரஸக்தியை அருள்புரிந்ததற்காக இந்த யதிகள்பால் தவிர்ல்லால் கைம்மாறிலேன்.

ஐதூ¯வொஜ்ஞா தாஎவ:ஃவ்ரயச:வுரிஜெஜ:

சுய ஶ்ருக்ஷூ¯வாயக்வ விஶர்வரொஷிதீயம்வாரிவெச

13. ஜொக்ஷொவாயக்வஜவீ ஶ்ரீயஜதி வஜதாம் வஸஷியள ஜ்ஞாவயாஜ யா¯ஷாஹிஶ்ராஹூ¯வெதம்ஜயதி வா¯ர¯ஷ காரக்வஜவூாம் ரஜாயாத் ஜொக்ஷொவாயத்ய வாவெ ஜய நவா¯ர¯ஷகாரக்வஜவூாம் வடெத யாஞாஜொ கீளயயாவா வூயிகரணதஜெயெவ்ரவிஜள தஜெய தக் । † († வஜதஜிதிவஸாஜாநூநிஜெர்ஶம்; வா¯ர ஷ காரக்வஜ¯வாயக்வம்வெதியாவக்.)

பிராட்டியும் தனியே மோக்ஷோபாய மென்பார்க்கு ஒரு விண்ணப்பம் பிராட்டிக்குப் புருஷகாரத்வமுமுள தென்று நீங்கள் இசைந்தே யிருக்கின்றீர்களன்றே. இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயத்வமும் ஒருவ்யக்தியில் ஒன்று சேர்ந்திருக்கமுடியாதுகிடீர்.

14. ஊ¯ஜெக்ஷூ்ஸ்ரயர்வ்ரஜாஜெ வ்ரஹவதி சஜஸாவி ஷ்யம் விஷ்ணூ¯வஜெஞக் தஜெஹர்ஷூா கவஸூஜெதொவர்ஹதி

[illegible]

எம்பெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்தியாம் ராஜ்யத்தை அருளவல்லளாகில் இவள் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைத்துத் துவளவேண்டிய அவசியமே இருக்கமாட்டாதல்லவோ ? ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிக்க ஆற்றல் பொருந்திய வ்யக்தி அப் பொருளைக் கொடுப்பிக்க மற்றொருவரிடத்தில் ப்ரயாஸப்படுவது மிகவும் அவசியமற்ற பணியல்லவோ? இவ்வொன்றை மாத்திரம் பண்டிதர்கள் பராமர்சித்தால் போதுமே.

15 [illegible]

நம்மைப்போன்ற ஆர்த்தர்கள் திறத்தில் எம்பெருமானை விட ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மிக்கே காருண்யம் கனத்ததென்பது விவாதமற்ற விஷயம். இத்தகைய காருண்யமுள்ள பிராட்டி தனக்கே முக்தியளிக்கவல்லமையும் இருக்குமாகில் தானே அளித்திடாமல் நிரங்குசஸ்வதந்திரனை பகவானிடத்தில் புருஷகாரம் செய்து மன்றாடுவது ஏதுக்கென்று சிந்திக்கலாகாதா?

16 [illegible]

எம்பெருமான் ஒருநாளும் புருஷகாரக்ருத்யத்தில் கை வைப்பதில்லையென்றும் இத்தொழிலை எப்போதும் பிராட்டியே நடத்தி வருகின்றாளென்றும் ப்ரஸித்தமாகவுள்ளது. இதனை ஊன்றி

நோக்கினும் புருஷகாரத்வமே பிராட்டிக்குள்ளதென்னும் தத்து வத்தை நன்குணரலாமே.

17. மோக்ஷாக்யம் வஸ்து தாவத் ஸஹஜநியமாத் தத்த்வத: ஸ்வாமிக
ஸ்வாஸ் ஸ்வகாமிந்யா நவக்ஷ்யா ஸ்வீகாரவிதரணம் யோக
வீதீதி ஏதா: ஸா ஸ்வாதந்த்ர்யாதிஷ்டவத்யஹதி பு
ருஷகாரக்ரியாத்வப்ரஸக்தம் தஸ்யாயுக்தீர்ப்ருதாயோகவி
த்ருஷ்டி ப்ராஹு ப்ரதஸ்தாய

மோக்ஷமென்னும் பொருளானது பிராட்டியும் பெருமாளுமாகிய இருவர்க்கும் உரித்தான ஸொத்தாதலால் பிராட்டி தானொருத்திதானே அதனை அடியார்கட்கு அளிக்கக்கூடாதாகையால் ஸ்வதந்திரமாகக் கொடுத்தருள விரும்பாதவளாய்ப் புருஷகாரக்ருத்யத்திலே கை வைக்கின்றாள்; ஆகவே இதனால் அவளுடைய உபாயத்வத்திற்குக் கொத்தையில்லை என்று சொல்லும் ஸமாதானமும் பொருத்தமுடையதன்று:

18 உக்தா ஸம்ஸ்வாமிகா யா கதிதா ஸா
தேவாகாங்க்ஷ்யா ஸாஹஸீ ஸ்ரீகரணாஹா
விஷ்ணோ: ஸ்வாமிகதா யாம் நிஜவஸ்து
ஷாயதே ஸா வாஹிஜயாயா நஹவித் ।

முக்திச் செல்வம் திவ்ய தம்பதிகளிருவர்க்கும் சொந்தமானது என்றவிதுதன்னை மறுப்போமல்லோம்; அப்படியே யிசைகின்றோம். எம்பெருமான் தனக்கே உரித்தான பொருளைப் பிராட்டிக்கும் உரித்தாக்கி வைக்கின்றானென்பது உண்மையே; இது கொண்டு வாதத்தில் வெற்றிபெற இயலாது.

19 ஸ்ரீயே வஸ்து ந்யஸ்ய தஸ்வம் நிஜஹாயா
ZZய த்ஸம்யக் வ்யாப்தவாம் ஸ்வஞ்நிஜகாமாக்
மோகேசேவம் ஸ்வஸ்யதவ வேத்யவகந்து
விசார்ய மோஹம் கோபி நமேத்விஹ நச நச ।

தனக்கே ஸொந்தமான பொருளில் தன் மஹிஷிக்கும் உரிமையை ஏற்படுத்திவைப்பது உலகத்திலும் கண்ட விஷயமாதலால் இது கொண்டு ஒரு விவேகியும் மயங்கவொண்ணாது.

20. தஸ்யேஶே நச கஶ்சநேதி பதித்ருத்யாதிஶ்ருதிவ்யாபித
ஸ்வாதந்த்ர்ய விஹாரவ்யூஹதோ நிஜவதே ஶ்ரீஸ்வாதிகத்வம்
யதா ததுக ஶ்ரீமத்வேஷிகேந்த்ரமுநிராஜாய தத்தா
ஶேஷ்யாதிதேஷ்வம் நிஜஶேஷிகேந்த்ரா ஜாநுவஸாயிஸ்வா
ஸ்ரீதா

ந தஸ்யேஶே கஶ்சந * பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் * இத்யாதிச்ருதிஸித்தமான நிருபாதிகஸ்வாதந்த்ர்யத்தையுடைய எம்பெருமான் தனது சரக்கைப் பிராட்டிக்கும் உரிமைப்படுத்துவதுபோலவே ஆழ்வாராசாரியர்களுக்கும் உரிமைப்படுத்திவைக்கிறனென்ப த ஸ்வாமி தேசிகன் நன்கு நிரூபித்தருளியுள்ளார்.

21. திவ்யம் யாதி ஸ்வகதி ஹரிஃ ஸ்வாஶ்ரிதஸ்வாதிகத்வ
க்ஷேத்ரஜ்ஞாத்மா நிருபதிநிஜஸ்வாமிஸேநேதி தத்வம்
"ஊடேத்ர ஶ்ரீ நிஜதிவ்யம் ஶேஷிகாஶேஷகாங்க்ஷீ"
தேத்வந்த்ரேஸ்தத்ரவிஶேஷயதிநா ஶேஷிகேந்த்ராஶயாத:|

* ஊடேத்ர ஶ்ரீ நிஜதிவ்யம் ஶேஷிகா ஶேஷகாங்க்ஷீ * என்பது ந்யாஸதிலகத்தில் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்தியாகும். திருநாடு தன்னுடைய ஸொத்தாகவேயிருந்தாலும் அதனைத் தன்னடியார்கள் இட்டவழக்காகவும் ஆக்கிவைத்திருக்கிறனெம்பெருமான் என்னுமிடம் இந்த ஸ்ரீஸூக்தியினால் ஸுவ்யக்தமிறே.

22. ஸ்வாந்தே ஸத்ஸூக்தே நிஜபதிகிந்த்ரவாஸதோ வஸ்து
மத்வா ஶிஷ்யாந் ஸ்வகமபி தத்ஸூக்தஸ் கேஶவஸ்வாதிகத்வம் |
ஸ்வாமிஸ்வாதி ஶிஷ்டி தத்தம் ஶேஷிகாஶேஷகாங்க்ஷீ
த்யாகத்ரா $தத்வோ மஹாராஜநவாப்யந்தரவாஸ்யாயி'
($ தத்வம்-ஶிஷ்யாந் தியாவத.)

மேற்குறித்த ஸ்ரீ ஸூக்தியில் " நிஜம்வஸு " என்றதனால் உண்மையில் பரமபதம் எம்பெருமானுடைய ஸொத்து என்பது காட்டிற்றாயிற்று. * தேஶிகாதேஶகாம்க்ஷீஸநூதே த்தே * என்கையாலே அதனைத் தானே ஆசாரியர்கள் இட்டவழக் ரக ஆக்கிவைத்திருக்கிறானென்பதும் பெறலாயிற்று.

23. 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌿𑌤𑌵𑌿𑌵𑌶𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌚 𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍀𑌵
𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌨𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌭𑌜𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌹𑍃𑌦𑍍𑌯𑌂

* ஜ்ஞாநீ ஆத்மைவ மே மதம * என்று பாராட்டிக் கூறிய [ஞானிகளைத் தனக்கும் மேலாகக் கருதுகின்ற] எம்பெருமான் வாத்ஸல்யவிஶேஷமடியாக, தனக்குள்ளதான ஸ்வாமித்வத்தைப் பிராட்டி பக்கலிலும் ஆசாரியர்கள் பக்கலிலும் வைத்தருள்கின்றானென்கிற உண்மைப் பொருளை யுணர்ந்தால் குத்ஸிதவாதங்கள் தலைமடியும்.

24. 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌨 𑌶𑍁𑌭𑌤𑌿 𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌹𑌰𑌿𑌃
𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌮𑌤𑌿𑌤𑌯𑌾
𑌸𑍈𑌷𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑍋𑌪𑌾𑌯𑍋𑌽𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌸𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍍

பிராட்டியின் நியமனமின்றி'யே எம்பெருமான் மு'திச் செல்வமளிப்பதில்லை யென்பது ஸர்வாசார்யஸம்மதமாதலால் பிராட்டியும் மோக்ஷோபாயமாகக் கூறப்படுவதற்குத் தகுதியுடையாளென்னில் இத்தகைய உபாயத்வம் ஆசார்யர்கட்கும் கொள்ளலாம்.

25. 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾𑌚𑌤𑍍𑌰𑍆𑌤𑌾
𑌦𑌂𑌡𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌵𑌤𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌽𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑍁𑌗𑍁
𑌰𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌕𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌣𑌯𑌾𑌲𑌬𑍍𑌧𑌾
𑌚𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌦𑌂𑌡𑌂𑌚𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃, 𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌦𑌾 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾
𑌶𑌰𑌣𑌾𑌗𑌤𑌿

மோக்ஷபதவியானது பிராட்டிக்கும் உரித்தான சொத்து என்றும் அவளுடைய கருணையினாலன்றி அது கிடைக்கத்தகாதது என்றும் சொல்லப்படுகிற இவ்விரண்டு காரணங்கள் ஆசார்யவிஷயத்திலும் துல்யமாதலால் ஆசார்யரோடு பிராட்டியோடு வாசியில்லையென்று கொள்ளக் குறையில்லை.

26 [illegible]

ஆசாரியர்களுக்கும் மோக்ஷோபாயத்வ முண்டென்பதே எமது ஸித்தாந்தமென்று நீங்கள் சொல்லுவீர்களாயின் இப்படிப்பட்ட உபாயத்வம் பிராட்டிக்கு முள்ளதென்று கொள்வதும் எமது ஸித்தாந்தமே. ஆக இவ்வளவாலும் தேறினபொருள் என்னவென்னில் எம்பெருமானும் உபாயம் ஆசாரியர்களும் உபாயம் பிராட்டியும் உபாயம் என்று சொல்லக்குறையில்லை யென்றதாயிற்று

27 [illegible]

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலியவற்றில் ஸ்ரீதேசிக திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவும் பரிசீலித்துப் பார்க்கலாம். பிராட்டியோடு கூடின பெருமாள் மோக்ஷோபாயமென்று ஸ்வாமி நிரூபித்தருளியுள்ளாரத்தனைபோக்கி ஓரிடத்திலும் பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வ முண்டென்றதில்லை; அப்படியிருந்தால் எடுத்துக்காட்டலாமே.

28 [illegible]

உபாயத்வம் ச்ரியஸ் ஸ்ரவத உபா ஸ்வகாஹரே
ஸ்ரீயேதேதி க்ருஹணாத்வித்வஸ்ய ப்ரவிஷ்டி

* தத்ஸ்வாராத்வம் நந்யாய்யமிதிதேஹி ப்ராப்திரபி * இத்யாதிப்படியே பிராட்டிக்கு எம்பெருமானில் அந்தர்ப்பாவமேயுள்ளது என்பது இந்தயதிகளுக்கும் தெரிந்திருக்குமே. பிராட்டியின் உபாயத்வமும் எம்பெருமானது உபாயத்வத்திலே சொருகி நிற்குமென்பதையு மறியப்பெற்ருல் அழகியதாம்

29 * ஐயம் கேவலகர்த்ருத்வவ்யாப்த்யாதிக
ந லக்ஷ்மீதந்த்ரேதி வின்யஸ்யதி ஸ
ததா ந வின்யாஸஸௌகர்யே ஸத்யப
பரம் ஸாம்ப்ரதாயிகஸௌகர்யே நீயா

30 லக்ஷ்மீசோபாயத்வ வ்யாப்த்யாதிகா க்ரியா
இதி வின்யாஸ ஸௌகர்யே ஸத்யப்யத்ரோபேக்ஷிதா ।

ஸ்ரீந்யாய ஸித்தாஞ்ஜநத்தில் * ஐயம் கேவலலக்ஷ்மீசோபாயத்வ வ்யாப்த்யாதிகா * என்கிறகாரிகை ஸ்வாமி அருளியிருப்பது ப்ரஸித்தம். லக்ஷ்மீநாதனே உபாயமாகக் கொள்வதுதான் ப்ரபத்தியின் வேஷமென்று இதில் நன்கு காட்டப்பட்டது. * லக்ஷ்மீசோபாயத்வ வ்யாப்த்யாதிகா க்ரியா * என்று எளிதாகச் சொல்லலாமாயிருக்க அங்ஙனம் சொல்லாது விட்டது உற்று நோக்கத்தக்கது. தேசிகன் திருவுள்ளத் தையுணர இஃதொன்றே போதும்.

31 லக்ஷ்மீசோபாயஸாம்ராஜ்ய பக்ஷ விஷயே யாத்ருசீ தேசிக
காநாம் தண்ட வ்யாக்ருதிம், தத் ஸ்திதக்ருதிஷ்ட வ்ய
க்ஷ்யதாம் ஸா ப்ரஸங்கே வாய்கேந ஸ்ரீயஸ்ஸ்ருதக
பக்ஷ விஷயே ஸம்ப்ரதாயவித் தேசிகா தண்டாவ்ய
வ்யாக்ருதி க்ருத விலஸதி ஹா த்ருச்யதாம் நீவகே தக

லக்ஷ்மீநாதனுக்கே உபாயத்வ முண்டென்பதை ஸ்தாபிக்க ஸ்ரீதேசிகன் கொண்ட குதூஹலமும் முயற்சியும் அவரது க்ரந்தங்

களில் ரஸிகர்கள் காணத்தகும். தனிப்பட பிராட்டிக்கு உபாயத்வ முரைப்பதில் தேசிகனுக்குச் சிறிதேனும் முயற்சியுண்டா என் பதை நீரேழி ஆராய்ந்து பார்க்கலாம்.

32 [illegible]

சதுச் ச்லோகீ பாஷ்யத்திலும் சில்லறை ரஹஸ்யங்களிலும் பெரிய ரஹஸ்யத்திலுமுள்ள தேசிகஸூக்திகளைக் கண்ணுரக் காணலாம்; ஒரு மூலையிலாவது பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வமுண்டென்று ஸாதித்ததுண்டாகில் காட்டியருளலாம்.

33 [illegible]

பிராட்டிக்குத் தனியே உபாயத்வம் கொண்டால் உபாயத்வித்வ தோஷம் ப்ரஸங்கிக்குமென்றும் அது ப்ரஸங்கியாமைக்காக ஸ்ரீ விசிஷ்டனுக்கே உபாயத்வம் சொல்லித் தீரவேணுமென்றும் ஸித் தாந்தம் செய்தருளியிருக்கிற தேசிகனையும் அந்தோ திரஸ்கரிப் பதே [இந்த ஸித்தாந்தத்தைக் காட்டாத தேசிக க்ரந்தமே கிடையாது.]

34 [illegible]

இவ்விடத்தில் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய தேசிக திவ்யஸூக்திகள் பலவற்றையும் ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷா ரக்ஷாவிமர்சசிக்ஷா முதலிய நூல்களில் பரக்க எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேனாதலால் அவற்றிற் கண்டு கொள்க.

35 ஸ்வீக்ருதத்வாதகஸ்மாதுபாயத்வமிதீயஸ்ய
தஸ்யம்பக்ஷே ஸர்வஸாக்ஷீ ஸர்வநிக்ஷேபஸாரணீம்
ப்ராண முக்ஷூணாம் விஷாவஹிவ ஸர்வாத்மநா கிம ।
விஷிணேத்யாதம் ஸ்வநவரூ ஸர்வாத்மநேதி ஸாவசட்ழ ।

உபாயத்வமாவது மோக்ஷாய ஸ்வீக்ருதத்வ ரூபமென்று யதிகள் எழுதுவதை அங்ஙனமே யிசைவோம்; சேதநன் ஏறிடுகிற ஸ்வ ஆசார்யனிடத்திலும் பிராட்டியிடத்திலும் எம்பெருமானிடத்திலும் துல்ய ரூபந்தானோ? அல்லது வெவ்வேறு வகைப்பட்டதா? என்று ஆராயப்புகுந்தால் துல்யரூபமே யென்று சொல்லப் போகாது. ஸ்வஸ்வரூபம் விஷயவிபின்னமேயாகும்.

36 ஸ்வஸ்வரூபே ஸதி தஸ்ய ஸ்வதந்த்ரதாபி ஹா
வ்யவஸ்யேவ விஜ்ஞாதீதி ஸாரவேதிஸதட்ழ
ஸ்வாவர்ணே உபாயவி ஷ்யேஹவவ ஜநதிவேசு
ஜஸாம் ப்ரம்தா ஹெமிகோ விநத்தி மஹ்யஸாஷ்யத ।

ஸ்வஸ்வரூபம் சேஷிக்கும்போது தத்ஸ்வீக்ருதத்வ ரூபமான உபாயத்வமும் சேஷித்தே தீரும். ஸர்வேஷாம் ஸ்வ ஸ்வரூபத்தில் சிறிதும் வாசி கிடையாதென்னில் இந்த வாதம் தேசிகனுடைய மஹ்ய பாஷ்யஸூக்தியினால் மறுப்புண்டதாகும். (ஸதாசார்ய ஸூக்திரக்ஷையில் 10 11 பக்கம் காண்க.)

37 ப்ரியாயாம் ஸுதாயாம்ச ஸம்ச்லேஷக்ருத்யம்
ஸர்வாத்மநாம், தயாவிப்ரபிநட்ழ
உநாஸாத்ருஸம்வேத்யதாத்ருக்ஷ்யஹோ
ஸ்வநாவலக்ருத்யேவி ஸத்யம் ஸ ர நம் ॥

ஆலிங்கனமென்பது மகளிடத்திலும் செய்கிறோம் மனைவியிடத்திலும் செய்கிறோம்; தழுவுதலென்னும் தொழில் இரண்டிடத்திலும் துல்யமாயிருந்தாலும் நெஞ்சிலுறையும் கருத்தின் வாசியினால் அது நெடுவாசி பெறுவதுபோலவே ஸ்வர்பாஸ விஷயத்திலுமாம்.

38 த்₃வயே ஶ்ரீஸம்ப₃ந்த₄கத₂நஸ்ய கிம் ப்ரயோஜநமிதி
ஸம்ஶயம் வேதா₃ந்தாசார்யேண ஶாஸ்த்ரஸக்ருதா₃ஶங்க்ய தத₃நு
ஸமாதா₄நம் ஹ்ருத்₃யம் யத₃பி₄ஹித ததீ₃ய க்ருதிஷு
ப்ரகாஶம் தத்ராத்ர த்₃ருஶ்யதே நாத்ரோக்திதத்பரி

த்வயத்தில் பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீ ஸம்பந்தாநுஸந்தானம் செய்கிற விதற்கு ப்ரயோஜனம் யாது? என்று தேசிகன் சங்கித்துக்கொண்டு அதற்கு ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் அவரது கிரந்தங்களில் பல விடங்களிலும் காணலாமாதலால் நீசனேனுடைய புன்மொழி களின் விரிவு வேண்டாவே.

39 ஸமாதா₄நம் தத்ரோ கிம் ஹ கத₂யே த்₃ராக்ஷ்யஸி ப₃ஹு
ப₃ஹூதயோர்வே த்₃ராநுவ்ருத்தி தத₃ஸ்வாதந்த்ர்யஜஹ
சகஸ்யாத்₃வஸ்ருஹ்ரி வ்ருணத ஜநதாஸி நிர்ஜவத்ம்
ஸாவேஶ்யம்கதம் ஶ்ரீமஹ ஸததஸ்தித்ருஸிதயே

40 சகாரேகணரோவயோர்மாத்ரயா
இதி ஶ்ரீவத்₃யத்₃வ்ருவம்வஸ்யேஷு.
ஹ்யவேத₃வஶ்ஶாகா₃ர்யஸாரமாஸ்த்ரா
தி₃ஷு வ்ராஹ யோஸஹ ஸதா₃ஜ ஹ்ருதி₃ஸ்தாச ॥

அப்படி தேசிகன் ஸாதித்திருக்கிற ஸமாதானம் யாது? அதைச் சிறிது எடுத்துக் காட்டலாகாதோ வென்னில் ; கேண்மின் ; குற்றமே வடிவெடுத்த நம்போன்றவர்கள் எந்த ஸமயத்திலும் கூசாமல் எம்பெருமானைப் பணிவதற்காகவே பிராட்டி எம்பெருமானை அகலாதிருக்கின்றாள். அந்த அகலாமையையே ஸ்ரீமச்சப்தம் காட்டுகின்றது ; பிராட்டியினால் ஆகின்ற உபயோகம் இவ்வளவே ; உபயோகக்கிரமம் அந்தந்த வஸ்துவுக்குத் தக்கபடிதானேயிருக்கும் ; பிராட்டியினாலாகக் கூடிய உபயோகம் இதுதான் ; இதற்காகவே ஸ்ரீமத்பதம் என்று ஸ்பஷ்டமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாராதிகளிலுள்ளது. இங்ஙனே பரமகம்பீரமாக அருளிச் செய்துள்ள தேசிகனையே தஞ்சமாகக் கொள்வோம்.

41 காமம் ப⁴வந்து க்ருதிநோ ஜ்ஞ ம்ருக³மீ தவாதே³
ஶேஷம் து³ராமவதவேத்³யவிஶேஷவந்த:
ஸ்ரீவீரராக⁴வ ப⁴ர்த்ருவிபூ⁴ஷணாதி கீர்த்ய
ஸ்வாமேத்யுதீ³தி ஸமயவேக்ஷ்ய தி³வ்யமீஶ:

ஸ்ரீபாகவதத்தில் தசம ஸ்கந்தத்தில் ருக்மிணீ க்ருஷ்ண ஸம்வாதமாகிய அறுபதாமத்யாயத்தில் ருக்மிணியின் வாக்காகிய * நந்வேவ * என்னும் ச்லோகத்தின் ஸ்ரீவீரராகவீயமென்னும் ஸ்வப்ரவித்த ஸர்வாசார்ய பரிக்ருஹீத வியாக்கியானத்தில் ["கடாக்ஷ-லவ த்வத்பாதா³ப்³ஜா நஹ்ம:, ப்³ரஹ்மாத³ய-ஸ்வாமிநா, யேஷாம் யஸ்யாஸ்ய காமம் ஸ்வ? கடாக்ஷாஸ்ய ந லபம் ஸ்வதந்த்ராபாவஸ்ய, கிம் த லபம் ஸ்வதந்த்ரம் ப⁴ர்த்ருஷ்கார லாப⁴ம் க்ருபா லஸிஷ்டம் ஸ்வாதே³வாபாவஸ்ய." என்று பணித்திருப்பதை ஸேவித்துத் தெளிவது.

42 ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தோ ஹரிரிஹ ஸஹஜே நாத²ந:
ஸ்வைஶ்வர்ய தா³ஸாநு தா³ஸோஸ்மி ஸ்மராமா ப்ரேமஸ்வ
ஜந்ஷ க்ருதசோஶோபி காஷ்ட² ஸ்ரீவாக்ஸ்வைரக்ஷி யயா
வா ப⁴வதி நந்தயா ஸ்ரீஸ்வைரஸ்வஜநாதா ஸ்வாத
ஜ்ஞேயண்ணாதும் மந்தி நிர்வாணாவிஷயம் தேநவ
நித்³த ।

43 இதி ஸமாஹிதிரஸ அதிஶோபஹநா
ப⁴ர்த்ருவிஶேஷவிதேவஸ்நீய-தே
இதி யதிஸ்வர: க்ருபயாஸ்வேஸ
விதயவாமிஸராஜிரஸ்வகவிம ।

ஸர்வஜ்ஞனும் ஸர்வஶக்தனும் ஸம்ஸாரிகள் பக்கலில் பேரன்பு வாய்ந்தவனுமுள்ள எம்பெருமான் தன்பக்கலுள் துவள்கின்ற அடியார்களை இதரநிரபேக்ஷமாகத் தானே பேரின்பம் பெறுவிக்க வல்லவனாயிருக்கச் செய்தேயும், பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை யெதிர்பார்த்தே பேறு பெறுவிக்கிறானென்பதுபோலே, அன்பில்

தலைநின்ற பிராட்டியும் முக்தியளிக் ஶக்தி வாய்ந்தவளாயிருந்தும் எம்பெருமானே அளிக்கட்டுமென்று கொண்டு தான் அளித்திடுவ தில்லை யென்கிறோம் என்று ஸமாதாநம் சொல்லவருவர்களேல் ஸுஷ்டு. இந்த வார்த்தை ஆசார்யர்கள் பக்கலிலும் துல்யமே யென்ப தை யதிகள் அறிந்து ஒப்வது நன்று.

44 யா மாநுஷாணாம் க்ருத்யே வஹதி ஸஹசரீ யாஜ்ஞிகீம்
யோக்யதாம் தாம் ஶ்ரீரப்யேஷா ஶேஷிணோ மோக்ஷதாநே வஹதி
நியதமித்யேவ ஸ்வதந்த்ராதிதம் ப்ராக் யதிநாத் ஸ்வஸ்த்ய போ
தி ந்யஸ்ய ஸ்வஹஸ்தாத் ஸாதநா காரிதாயாம் ஸோ
யம் பந்த்யாஸ கயம் வா ப்ரயமவி கலயம் உத்ஸாநப்ரவி
ணாட்

வேள்வி முதலிய வைதிக கருமங் ளை யனுட்டிப்பதில் யஜமாந பத்நிக்கு எவ்விதமான யோக்யதை யுண்டோ அவ்விதமா யோக்யதையே விஷ்ணு பத்நியான பிராட்டிக்கும் மோக்ஷ ப்ரதாநத்தி லுள்ளதென்று இந்த யதிகள் தாமே தம்மால் காரிதமென்று வெளியிட்டிருக்கிற தத்வபோதிநி யென்னும் சிறு சுவடியில் (பக்கம் 17ல்) ஸ்பஷ்டமாகக் கூறியிருப்பதால் அதற்கு முரணைக் கூறவும் மாட்டார். அதாவது பிராட்டி தான் தனியாகவும் மோக்ஷமளிக்க உரிமை யுடையவள் என்று வாதிக்கப்புகமாட்டார்.

45 யஷ்டா பத்நீவிஶிஷ்ட: பதிரிதி விதிரணி த்யஜ்ஞாஶோ
நீயா தத்வைக்ஷீ விஶிஷ்டோ பரிவாரிஹ நோ ஸாக்ஷி
ஸாக்ஷாத்ராஜ்ஞாயீ ஐஶ்வர்யா ஶ்ரீஶானே ந்யத்வஹிதவி தவ
தா யோகிநோ ஸ்வாமிஸந் ஸாநஜம் ஜாஜயாஜம் வய
தி ஶ்ஶ கேவலவாசோ நிராஜ

...யோடுகூடிய ஹோதா யாகம் செய்பவன்" என்பதுபோல, ...ட்டியோடுகூடிய நாராயணன் மோக்ஷப்ரதன்' என்று ...வதே எங்களுக்கு அபிமதம் என்று இந்த யதிகள் ஸ்பஷ்ட ...றியிருப்பதால், இதுவே மிகவும் ஸமீசீநமாதலால் இவ் ...தில் விவாதம் வளர்ந்து செல்ல வேண்டாம். இப்படியே ...நாம் நினைக்கின்றோம். பிராட்டி ... அசக்தையல்லள்

46 வெஃாஞாவாய-ஃவஸ-ஞூஸ-ஃுஸ வஃயதா யாஃுமொாவாய
ஸாவொ ஞக்ஷூாநிய-ஃாய-ஃதெ ஹொயதிவா ஸவதா
தம் யம் தூக்ஷூவொஃாஃ ஃம்ஸ்ரீ ஃ ஃ ஃணாஃா ஜஃ
ஸஃஸரீதா ஐதூ ஃம் ஹாஃ-ஃவாவம் விஜூாவெூாவாய
தா ாம் ஸ்ரீயஜஹ விவாஃ வாஃயாஃம் தூஜாஃ

யதிகள் ஸ்ரீதேசிக திவ்யஸூக்திகளை ஆழ்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து எவ்விதமான உபாயத்வத்தைப் பிராட்டிக்கு உரியதாக நிஷ்கர்ஷிக்கக் கூடுமோ அதனையாம் நிராக்ஷேபமாக ஆதரிப்போமாதலால் இவ்வுபாயத்வ விஷயத்தில் இனி விவாதம் பழுதேயாம்.

இரண்டாவது பரிச்சேதம முற்றிற் .

ஃம ஸஹ வஃநாவாஃந விஃஸ-ஃ வா
தூதீய வரிவெஃ ॥

47 ஃஸூா கூதெம் ஃஃயம் ஃவூத ஃயதூஃஃூவரிஃூஹூ
ஸ்ரீகொழியாஃயஃநஸெதவி ஸ ஃம்வஸாம்ஃஜநயெயடு

இந்த க்ரந்தத்திற்கு முழு நோக்கான விஷயத்தைப்பற்றி இனி விவரிக்கப்புகுந்து யதிகளின் திருவுள்ளத் தத் தெளிவிப்போமாக.

48 ஸ்ரீ நஃகஃஜவாணாவிதி ஞூாதெ
ஸஜஸ-ஃநாஃ ஃவவநாஞவஃஃயாஃக்ஷ
உஜெஸூதா ஸாவ வ-ஃணாா-ஃவகூதெூ
விஷெ ா வாம்வாணயொ , நவாஃந ஸ்ரீயொவி

49 ஐதெூவம் ஸடவாஃஃஹூதிஃஃா ஃரா ஸம்ஃ
ஃாயகூ ணெ ஃூாவொ யொஃ-ஃ ஃகாஸம்ஃஃதஜஹ
வஸள தம் ஃதிஷாவயஞ ஃவாநாவா -ஃவாஃா
நாஜஃூஹாஃாஃ ஸஷவாவா, தஃெதஃ ெ யா
ய-ஃாவாஃூஃூெஷ கதிவந ஸஹஸாஃ-ஃஃாஷஜா
ஃஹெணி

த்வயத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ" என்று [illegible] [illegible] காணப்படுதலால் [illegible]னும் காரியத்தில் எம்பெருமானது திருவடிகளுக்குமாத்திரம் உத்தேச்யத்வம் ஏற்படுகின்றதேயன்றி பிராட்டியின் திருவடிகளுக்கும் அது ஏற்படவில்லையென்று ஸம்ப்ரதாய பரம்பராப்ராப்தமான அர்த்தத்தை ஸ்ரீபட்டர் முதலானோர் அஷ்டச்லோகி முதலியவற்றில் '[illegible]' இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகளினால் வெளியிட்டருளினார்கள்; அதை ஆச்சான்பிள்ளை தமது ரஹஸ்யத்தில் "சரணங்கள் இரண்டேன்னவொண்ணாது, நாலேன்னவேணும்" என்கிற ஸ்வபக்ஷ ஸ்ரீஸூக்தியினால் அருளிச் செய்தார். சாஸ்த்ரவுணர்ச்சி யில்லாத சிலர் இதனைத் தூஷித்துப் போந்தார்கள்.

50 [illegible]

அங்ஙனம் தூஷித்தது சாஸ்த்ர முறைமைக்கு இணங்காதது என்னுமிடத்தை அடியேன் வேறு க்ரந்தங்களில் நன்கு நிரூபித்திருக்கிறேன். இப்போது யதிகள் உகந்தருளுமாறு சாஸ்த்ரார்த்த ஸாராம்சங்களை யெடுத்துக் காட்டப்புகுகின்றேன்.

51 [illegible]

பிராட்டியோடுகூடின எம்பெருமானுக்கு நான்கு திருவடிகளையுடையனாக இருத்தல் குறையற்றதாகையாலே அதனை ஏதுக்கு நாம் தூஷித்தோமென்கிற அநுதாபம் இந்த யதிகளுக்கு உண்டாகி

துராக்ஷேபங்களை விட்டுத்தொலைத்து ஸதாசார்ய ஸூக்திகளில் பக்தி யுண்டாகும்படியான வழியை விரைவில் உண்டாக்குவேன்.

52 ப்ராதாந்யம் சரணே பதே ப்ரமதசித்ஜ்ஞாநதோ யா
யல்லப்தா ஸ்ரீமதேவேத்யவதம் ஸதஸ்தி விஷயா
விஹத்ய நப்ரஸக்த்வா ஸமவேதீ ஸம்ஹிதைரேவநா
சித்தஸ்தாநிஷ்யம் ப்ரம்ஹிதம் சாஷ்ட்யாந்யாயம் ந்யாயஸாஜ்ஞோ
வதிந்தஸ்தித்தாம் ஸூத்ரவஸா ப்ராக்ஷீஹ

53 ஸமஸ்தாதே நத்யாக்ஷாந்த்ய ந்யாயோ யஸஸஜ்ஞஸம்
இதி நியமாரணம் ஸந்ஷ்டம் ஸதாம் ஸ்ருதிர்பஹீஸஹி।
யசயாவசவக்தவ்யஹி தத்ஸவல் வ்யாஹா
ஸசாஸரஹிஸ த்ஸஜ்ய வேஸதெய ந நிவேதயே

த்வயத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ என்றவிதனில் சரணங்களுக்குத்தான் ப்ராதாந்யமுள்ளது என்பதை யுணராமல் நாராயணனுக்கே ப்ராதாந்யமிருக்கக்கூடியது'' என்று பிரமித்த ஸாராஸ்வாதிநீகாரரால் கல்பிக்கப்பட்டதும் ஸகல பண்டிதர்களாலும் கைவிடப்பட்டதுமான தவறான நியாயத்தை [அதாவது-ஸமஸ்தாநவதாயுஸம்பந்தீமிம் ஹவது நாநாம் ப்ராதாநஸ்தாநஸாரிதீ மென்கிற நியமத்தை]ப் பிழைப்பூட்ட பதிகள் படாதபாடுகளும் படுகிறார். அந்த நியாயம் பிசகுதானென்கிற உறுதியை வித்வான்களுக்கு உண்டாக்குவோம். சொல்ல வேண்டியதை யெல்லாம் சுருக்கமற விரிவாகவே விளக்குவோம்.

54 ப்ராதாநாந்யஸாரிசவித்யாக்ஷந்நீதே
ரவஸ்யாஹ்யவேயசவிவாவவீஹ
சயெஸஞ்சரதே ந நாராயணஸ்ய
ப்ராதாந்யசஷிதேஷ்யாதோஷப்ரயஷ்டஃ

* ஸமஸ்தாநவதாயு ஸம்பந்தீமிம் ஹவது நாநாம் ப்ராதாநஸ்தாநஸாரிசஷு * என்கிற அந்த நியாயத்தை அவசியம் இசைந்துகொள்ளநேர்ந்தாலும் ப்ரக்ருதோதாஹரணஸ்தலமான த்வயத்தில் நாராயணனுக்கு ப்ராதாந்யமில்லையென்கிற வாதம் இசைக்க முடியாததே. அந்த நியாயத்தை இசைந்தும் பலனில்லையென்றபடி.

55 ப்ராப்யத்வஞ்சாத்ர நூநம் வரணமதவிதிர்ஜ்ஞாநமாஸாத்ய
ஸாத்யம் வாக்யார்த்தம் நாஸநீயம் விதவிதரவிஹி ஜ்ஞாதா
ஹீநேஷு தத்தேஷு ஸத்ஸ்வேவம் ஸங்காலே ஸு ஸ
ஸுப்ரமேய: கஸ்மிந்நாஷுஸஸ்ய ஸ்யாஹாரம் ப்ராஜ்ஞம
ஸந்த்யம் யதிரவித்ரூஷஸா க்லிஸ்யந்தே ஸங்கேகஸாஸ: ।

த்வயத்தில் வரணத்திற்கே ப்ராப்யத்வமுள்ளதென்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அதிகபாண்டித்யம் தேவையில்லை' சிறு மாணக்கனும் இதை எளிதில் தெரிந்து கொள்வான். அப்படியிருந்தும் வீணுக மருண்ட ஒருவர் எழுதிவைத்த பேச்சைப் பாதுகாக்க இந்த யதிகள் பாடுபடுவது ஏனே?

56 ப்ராப்யத்வஸ்ய விசாரம் தத்ர ப்ரவிசம் ப்ரயிஷ்வ உபரி
ஷ்டாத் ஸம்ப்ரதி பஹுவசநஸ்யார்த்தநயிக்ஷ்யத்
ஸஸ்ஷ்வம் ப்ரூம:

ப்ராப்யத்வத்தைப்பற்றின இந்த விசாரத்தைப் பிறகு எடுத்துக் கொள்வோம்; நாலென்னவேணுமென்கிற ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருத்தத்தைப்பற்றி இப்போது பேசுவோம்.

57 ஸமாஸிஸ்ய ஸமுதா யதி ஸ்ரீ நாராயணாவித்
தோரேகவசஸ்ஸிக்தி தஸ்மிந்நியந்தநம் ஸ்யாத்ஸம்ஸி
யாமதிக: ஸ்ரீஸந்நிவிஸேஷணாதமவத, வ்யக்தய
ஸோரணவ்யாவாதேந விஸேஷ்யாதூமவாதஸொ
க்லிஸ்ராதா

58 ஜத்ர்ய வர்ணகஸாகாஸா ப்ரதீயா
ஸாஸா விஸஜடிவெ விஸ்ஷிதாஸ
ஸ்யஸ்யஹொ. தத்ர உத ஸூதாவஸ
ப்ரா ரணீகக்ககாதாகிஷு ஸ்யணாஹொ யதீஜ

த்வந்த்வ ஸமாஸத்தினால் ஸ்ரீநாராயணன் என்று ரூபம் தேறினால் அப்போது இரண்டு வ்யக்திகளுக்கும் ப்ராதாந்யம் ஏற்படுகிறபடியாலே 'ஸ்ரீநாராயண வரண வதாஷ்டய' என்று சொல்லத்

தகுதியுண்டாகும். அங்ஙனன்றிக்கே பிராட்டியை விசேஷண மாக்கி நாராயணனொருவனையே விசேஷ்யமாக்கி ஸ்ரீமந்நாராயண என்று பிரயோகிக்குமிடத்தில் இரண்டு வ்யக்திகள் ஸாஜூமாகத் தேற வழியில்லாமையாலே விசேஷ்யவ்யக்தியொன்றில் இருக்கக் கூடிய இரண்டு சரணங்களை மாத்திரமேயிட்டு ப்ரயோகிக்கலாமே யல்லது விசேஷண பூத ஸ்ரீவ்யக்தியிலுமுள்ள சரணங்களையும் சேர்த்து நான்கென்று பிரயோகிக்க நியாயமில்லையென்று மிதஜ்ஞர்களுக்கு உண்டாக்கூடிய ஆபாதப்ரதீதியே விவேகிகளுக்கும் உண்டாகியிருப்பது வியக்கத்தக்கதே.

59 வஉ.அயஜாஷொ ஹஂரெ வஉ.வதாஷ்யஂபெநவஹொ தயாவி வஉயாமஹாகஉஸயாவஸெஉெத ஹரள। வதா ஸாணஸாஸ்ிதாவ்வஷாதி கயஂ உஷ்த்தாக? விவெக்தாஉஉயஂயெ யதிவராநு வ யெஜெவஹ

இரண்டு திருவடிகளையுடைய கேவலநாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்வது கூடாதாயினும் மற்றோரிரண்டு திருவடிகளையுடைய பிராட்டியோடுங் கூடின நாராயணனிடத்தில் நான்கு திருவடிகளிருப்பதாகச் சொல்லுவது எங்ஙனம் பிசகாகுமென்று யதி ள் வித்வான்களோடுகூடி விவேகிக்க வேணும்.

60 வாராஸயகஷாதா ஜெஜவிநிகஷாயாக்தாவதீ வஂய ிநு. கத்யாயவதீதி வூக்ஷதஉஹ ஒுத்தாதாரஂஷீய தாழ கிஂவா ஷொஉஸஷக்ஷெணதி கயெ? கிவா வதாஷக்ஷணெ த்ராஹொ விஂஸதிஷக்ஷணெதி, தஇஂ மாஉஂவிஜூஸெராவதா॥

61 யாக்தஂ விஂஸதிஷக்ஷணெதிகயநஂ, நகவநெ்யெதிவாடஂ வக்ஷ்யெவ யதீஸ! நஒுநஉவஸாஷிவஷத் வாஉஂநிஜ வாராஸயகஷாவிஸெஷ்கவவஷெவிநு கயஂவிஂஸதி ாஹாரொவடதாஉதீவ விஜூஸநு ஜ்தா வஷ்வஷ்யாத்ரளவிதீழ

பூர்வமீமாமஸையோடு கூடின உத்திரமீமாஸை எத்தனை அத்யாயங்கள் கொண்டது? என்று கேள்வி கேட்டால் எங்ஙனம் விடை

அத ஸமஸ்தாஸமஸ்த விசாரபரிச்சேதம் ப்ரதந்யதே

65 உபேயப்ராப்திஸம்ஸித்திப்ரவணாநாம் ப்ரபோதநீ
ப்ரஸ்தூயதே, பரஸ்தாத்து ப்ரக்ருதார்த்தவிஷயே மதிம்

66 ஶ்ரீமச்சரணத்வந்த்வஶப்தார்த்தாநவி
த்வந்த்வம்பேதத்வந்த்வத்வமித்யேவ
ஜந்த்வம் த்ரிஸவிஸஜ்யாந ஸஹ
ப்ரஷ்டவ்யா பவந்தி யதிநோ தாம்ஸ: |

67 தாத்ருஶ்யோக்த்யா நாராயணஶ்சரணத்வயம் ஶ்ரீமா
ஸ்யாவித ஏஷ வாதாஶ்சபர ஜத்வப்ரதிபாதவி
த்வ பேதநஸ்ப்ரணாமீ ஏதேவாம்ஶப் நாரா
யா அத ச ஹமவதோ ஏவிதீயம் ப்ரபோயோ
நியதோநாத்ர கிம் வாஸவித்வஉதிதி ப்ரஶ்ந
ஷோடவயேயம் ||

(ஸ்ரீமந்நாராயண) என்னாமல் (ஸ்ரீநாராயண) என்று ஸமாஸஞ் சொல்லிவிட்டால் அப்போது த்வந்த்வ சரணத்வய ப்ரதிபாதநம் பண்ணினால் குற்றமில்லை என்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்கிற யதிகளை ஒன்று வினவுகிறோம். அதாவது ஸ்ரீநாராயணௌ சரணத்வயவந்தௌ * என்று 'ஸ்ரீஶ்ச சரணத்வயவதீ, நாராயணஶ்ச சரணத்வயவாந்' என்கிற ப்ரதீதியும் யாராஹமாயுண்டாகலாமன்றோ? ஸ்ரீக்கு இரண்டு திருவடிகள் நாராயணனுக்கு இரண்டு திருவடிகள் என்றே போயமுண்டாகுமென்று நியமம் சொல்ல முடியுமோ? என்பது வினா,

68 ஶ்ரீஶ்சரணத்வயவதீ பகவாம்ஶ்ச வாஹ
ஸம்ஶயஜத்வஹிஹிதேஸதி நாத்ரபோத்வ
ஸ்யாச்சப்ரயோமகஶநா ஸவஹாத்ரீத்வா
நிக்ஷ்ப்ரஷ்டபோயநி திநஸவேஶகஹாவி |

ஸ்ரீஶ் சரணத்வயவதீ நாராயணஶ்ச சரணத்வயவாந் என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் இதில் போத்வமுண்டா

ழியில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே * ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்று ப்ரயோகமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்திக்கும் நான்கு திருவடி யென்கிற தோஷம் நன்குண்டாகும்.

69 ஏகஸ்யைக பதத்வயம் ஸஹ ப்ரவேசே ததாச யுக்தோ ப்ரயோ ஸம்பந்தத்வம் ஸ்வதஸ்து உபயோ: ப்ரபத்தி விஷயதாயா யோக்யதா ஸம்பந்தத்வ்யோர்வ ஸம்பந்த:

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங்கள் ஸம்பவிக்கமாட்டாதாதலால் * ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்னும் வாக்கியத்தினால் ப்ரத்யேகம் சரணயுகளமுபாஸ்ய வென்னும் தோஷமே ஸ்வாரஸ்யமாக உண்டாகும் என்று இங்ஙனே பதில் சொல்லவருகிறது தகுதியன்று. ப்ரபத்திற்குள்ள ப்ரக்தி எவ்வளவு? என்று விசாரிக்குமிவ்விடத்தில் இத்தய பதில் தருகிறது

70 ஸ்ரீமந்நாராயண சரணாவிதி வாக்யே ப்ரயோ தத் ஸ்ரீமந்நாராயணதி வ்யக்தீநாம் ப்ரத்யேகம் ஸ்ரீமந்நாராயண ப்ரவக்ருதி விபஜ்யதே

"இவ்விரண்டு பிள்ளைகள் ஸ்ரீமந்நாராயணர்கள்" என்று ஸ்ரீமந்நாராயண விரண்டுமே இருவர்க்கும் உள்ளதாகச் சொல்லுகிறதாய் விளக்கித் திரும்புகிறது. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் ஸ்ரீமத்வமும் மற்றொரு பிள்ளையினிடத்தில் நாராயணத்வமுமிருப்பதாகச் சொல்லாதே இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஒரு விசேஷமும் சொல்லான்

71 ஜகதம்பதீ வித்யாதேவ்யௌ ஸதா ஸ்திதம்பத்வோ த்வயம் ஸர்வத்ர ப்ரயோகம் உபயந்தி ஸம்பந்தி ஸ்ரீமந்நாராயணநுஸது ப்ரஸந்நாஸ்வ ஸத்ரேஷ ஸமந்வாஸ்திவய:

• ஜகதம்பதீ ஸ்ரீமந்நாராயண ஸ்ருதிகளும் ஸந்நாயாஸ்து என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கியம் எவ்விதமாக பொருத்தத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து தெளி

ழியில்லை. இங்ஙனன்றிக்கே * ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்று ப்ரயோகமானால் ஒவ்வொரு வ்யக்திக்கும் நான்கு திருவடிகளென்கிற தோஷம் நன்கு உண்டாகும்.

69 [illegible]

ஒரு வ்யக்திக்கு நான்கு சரணங்கள் ஸம்பவிக்கமாட்டாவாதலால் * ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே * என்னும் வாக்கியத்தினால் ப்ரத்யேகவ்யக்திக்கு சரணத்வயமுமாகிய தோஷமே ஸ்வரஸமாக உண்டாகும் என்று இங்ஙனே பதில் சொல்லவருவது தகுதியன்று. ஸ்ரீமத்திற்குள்ள ஸக்தி எவ்வளவு? என்று விசாரிக்குமிவ்விடத்தில் இத்தகைய பதில் தகாது

70 [illegible]

இவ்விரண்டு பிள்ளைகள் யஜமானர்கள் என்று யஜமாநத்வம் இரண்டுமே இருவர்க்குமுள்ளதாகச் சொல்லுதாய் விளக்கித் திருகிறது. ஒரு பிள்ளையினிடத்தில் யஜமும் மற்றொரு பிள்ளையினிடத்தில் யாஜமாநமுமிருப்பதாகச் சொல்லுதே இங்கு விவக்ஷிதமென்று ஒரு விசேஷமும் சொல்லான்

71 [illegible]

[illegible] என்று ப்ரஸித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்ற வாக்கியம் எவ்விதமான போதத்தைத் தருகின்றதென்று ஆய்ந்து பார்த்தெளி

72 வய-ஒஞ-ஜுவிந்தா வஶொரஜுயாநெ஦்ரா
ஸவகவிதஹிஸ்ரயதெதா வாகதெஜதஃ
வாஶொரயாஂ ஶ்ரயாஜ் தெக்ஷிஉாஶ்ரு-ஒஶியொமிநு !
விஉஶெ-ு உயொஸ்ரு ஷிகஂவாநுயாஹ-ு

தம்பதிகளில் ஒருவர்க்கு யநமும் மற்றொருவர்க்கு யாநமும் மல்லேனுமென்று கருதிய பூர்வாஷிதர் மேற்குறித்த வாக்கியத் தை விளம்புகின்றார்? அப்படியன்று இருவரிடத்திலும் இரண்டும் அந்வயிக்க வுரியதேயாகும்

73 * ஆஉஷெள டுகிதாவிதிஶ்ரயிதஸ-ஒ த்ராய-ாஷிய நஸ்ுெஷ ஶாஷெஷஜாவிய நாவாஸாவிதி வஶொநி ஷி-ுஶ யக்ஷாஷிதழ் தஸிநஜாமரஹி ஸஂயதா . ஸாதரொஂ, தஸாஸக்ரஜாநதஃ தகாய-ுஂ ஶ்ரதி வதஷெஸ ஸாவிரஉஂ, ஶ்ராஉணிகீ ஸெஸவநீஂ

பஹாபாஷ்யத்தில் * ஆஉஷெள டுகிதள * என்கிற ஸூத்ரத் த வியாக்யானி மிடத்தில் * அஜாவியநள தெவஉ த்யஜுஉத்ரா விதொதெக்ஷ தத்ர நஜுாயதெ கஸ அஜாயநழ் ? கஸ அவய ஊதி * என்று சொல்லப்பட்டுளது இங்கு லெகயடத்தின் விவரணத்தில் ஸாவஞ யயாஸ வாநுயாஷிஶ்ரா யெண ஶஂஉரஶ்ரயொமொ ஜொகெ அஸாயஶிதி ஶாவஂ * என்றும் முடிக்கப்பட்டது "அஜாவியநள தெவஉத்யஜுஉத்ள" என்றால் அஜாயநமும் அவியநமும் இருவர்க்குமேயுள்ளதாக ஶ்ருதமாகுமேயல்லாது ஒருவர்க்கு அஜாயநமும் மற்றொருவர்க்கு அவியநமும் உள்ளதாக ஶ்ருதமாகாதென்றும் தாஉஶ்ருதியை விளக்க ருதி இங்ஙனே ப்ரயோகிப்பது பிசகுதானென்றும் தேறிற்று ஸ்ரீநாராயணள வரணவதஷுயராஜிநள * என்ற விடத்திலும் இந்த ணக்கே யாகும்

74 அஜாவியநராஜிதா யஷிவிஸஜஹெவெகெகரஃ
ஶ்ரயொமவஉவீஂஶ்ர ஜெஜநநாதஉா நரஂகஂகரஃ |

ஷ்யோமகமுநாதயா யதிநஜாயதே தஸ்ரிதா
வாஸாவஸி யாந அயம்ஸிஷ்ரதஜதந்தெதெந்வயீ

* தெவதத்தஃ சுஜாயாநஃ; யஜ்ஞதத்தஃ சுவியாநஃ * என்று பிரித்துச் சொல்லிவிட்டால் ஸங்கைக்கு ப்ரஸக்தியேயிராது இப்படிச் சொல்லாமல் சேர்த்தே சொல்லுமளவில் கீழ்க்கூறியது ஊர்ஜிதமே யாகும். அதாவது இருவர்க்கும் இரண்டும் யாநமென்று சொல்லுவதாகவே தேறிநிற்கும்;

75 ஊசாஂயியஉவாஸிதாஂ நகயஉவூஹொாஸநாயாக
சுஸவஉவநவெவஸீதஂவமதொஷூஸாஷஂாஸயஂ
தயாவ உதாஸவஂஷிநா யதிஸஉஷாயாநொக்தி
தஂஸாவிஷூ யதெஃ யா ஸூஉநிஸநா கெவஸு

76 உதரெதாயொமவஉாஸகூதஉ வதாஸஂஷாஂஷி
யாநஉஒாஷூதி ஷூதியநுயதிரெஷதா ஸாஷ
மிா ஷூதிவதூஉஸுஂ கயிதாஂ விவஉ

அம்அஸமாஸமா ச் சேர்த்துச்சொல்லுவதில் விளையக்கூடிய ருத்தத்தை மஹாபாஷ்யகாரர் நன்கு தெரிவித்துவிட்டபடியால் “உதாப்பின்றிக்கே உஸயஷாயாநஂஸஸமான அஅு இருகுமிடத்தில் வாயகமிலை யென்று யதிகள் கொண்டதும் உசிதமன்று (அதாவது) ‘ஸ்ரீநாராயண அரண வதஷ்டியஃ என்றால் பொருந்தும் என்ற யதிகளின் எண்ணமும் ஏற்றதன்று ஏனென்றால் மஹாபாஷ்யகாரர் அம்அஸுஉத்திலேயே ஆபத்தைக் காட்டினபடியால்

77 உதாஷெஂாமாயொராவிஷஉஸொவிதஂவமதெஉ
யதெஸஉஜூாதொநயதி, வாநரெதவிஷூணாஃ
கயஂதெகவஂகெநுஸணாயாமயாமாநுயகயெதஂஸஉ
ஸஂகா தாஷூா உதாஷி ஸதிவாஸதஂஷிவவா

உதாப்பு இருந்தாலும் இராமற்போனாலும் பலன் துல்யமேயென்று நாம் நிருபித்ததை இன்னும் விவரிக்கிறோம். ஒரு வ்யக்திக்கு நான்குகாரணங்கள் எப்படிக்கூடும் என்கிற ஸங்கையாது உதாப்பு

உள்ளபோதோடு இல்லாதபோதோடு வாசியற இர ் டு ரயிலும் விளையக்கூடியதேயாம்

78 உத³விஸதி விரங்கா யோதிநோஸ்ய ஶ்ருவிஜா
உத³வி நஸதி ரங்கா ஹாஷ்யீர்ஹ்ஜா நீதரீத்
ஐஹ நிஜ விஸம்யிம ஸம்ஶ்ருதி வ்யாவ ரதொ
யதிரிதஉவய த்தாஉஷரம்பை நியத்தாஃ

(எப்படி விளைகின்றதென்றால்) உத³ப்பு இரு ்கும்போது (அதா து ஸ்ரீமந் நாராயண என்றபோது) வர்ணவத³ஷ்டயரா துஸ்வ ஶ்ருதிவாதநம் எ ்கே பொருந்துமென்கிற ர ் யதி ஶ ் குள்ளது· உத³ப்பு இல்லாதபோது (அதா து தெவதத்த ஐஷ உத்தா, ஸ்ரீ நாராயணா என்றாற்போலே ஸம்ஸஞ ச் சொ ் லு மிடத்தில்) ரங்கை யுண்டெ ் லுமிடம் துரித்தஉஹாஹாஷ்ய விஜம் இவ்விடத்தில் நமது அபிப்ராயத் த விள ் குகிறோம் இதனை யதி ள் குறிக்கொள்ளவே ணும்·

79 வத³ஜூர் வஷாவி ள வெது வெதா
விதீதம்வவஃ ரூணதா வர்ஹ³ஷெண
வ்யயகெதுவெ து கதிர்ராஉவஷா
விதி ஶ்ராவ்யரங்கெந ஹஹ்யெத ஸதா

80 தெதா நேநவாகேந ரங்கா நிராஸம்
கயம் விதுவி வேத தது நெவ
வத³ஷாதய³க்தாவிஉளவெது வெ தா
விதி வெஶ்ராதிதெத³ ஶ்ருவிஜெவ்வொய

81 ரங்காயாஉத்திதளஸீஜஉ³ஹயத்ரு ஸஉம்உத
ஶ்ருவிஜிஉாத்ருதஷ்டஸ்யா வரிஹார்கவிதுவெக

* வெது வெதுள வத³ஜூராஉவஷள * என்று ் இதை ் கே ட்குமவன் ஶாசதரனு ் கு ம் மைத்ரனுக்கும் தனித்தனி எ ் தனை க்ராமமுண்டு ' என்கிற ர ் ் ய ய டந்தேதீருவன் இ ் த ச ் ை க்குப் பரிஹாரத் த ஸ³டிஶ்ருதீதிஜநகமா வாக்யா ஷரத்திலுல்தான் அவ ர அ டயவ ் டும் * வெது வெத

த்ருணா வதாந்யாருணமாஸிநா * என்றாலோ ஒரு வ்யக்திக்கு இரண்டு கால்களை உள்ள வாக லோகப்ரஸித்தியிருப்பதால் இது கொண்டு எளிதா போதம் வந்துவிடலாம். வதாந்யாருணவஞ்சநா என்றவிடத்திலும் வதாந்யாருணவஞ்சநா என்றவிடத்திலும் ஸம்சோதயஸ்ஸீஜம் துல்யமாயிருக்கச்செய்தேயும் பிந்நின ஸ்தலத்தில் மாத்திரம் லோக ப்ரஸித்தியைக்கொண்டு ஒருவாறு நிஷ்கர்ஷம்

82 வதாந்யாஷாதயாந்நா நஸாஸாயவாஸி
த்ருவஸாவாக்யே த்ருஸிவெஜாவவோயடி
நஸாயாந்த விஷ்ணுருதாந்யாஷாதமாஸ்ரீ
த்ருஸாவாந்த்ரவெருவவெ வெதி வோஜாடி

83 தயாவதனாஞ்சாயாதம் ஸதாந்வைராமஸியொமயோ:
இதிவெதாந்திராஜீதாநதிஸாமஞ்சாவ்யாக

ஸ்ரீ நாராயணீ ஶரணவதாஷ்டயமாஸிநே * என்னும் வாக்யமும் கீழ்ச்சொன்ன ட்டளையில் த்ருஸிஸிவாஜாதெவ த்ருதெகம் ஶரணஶயமாஸ்வ போதத்தைத் தா ல்லதாகும். [நதாந்மவமவெதாதியெயடி] * ஸ்ரீமாந் நாராயண ஶரண வதாஷ்டயமாஸ்ரீ * என்னும் ாக்யமும் இவ்

ா ே விஶெஷணே ஶரணஶயமாஸ்வத்தையும் விஶெஷ்ய ஶரணஶயமாஸ்வத்தையும் கு றவின்றியில் போதி கி றது. ஆக இவ் ளவாலும் என்னசொ லிற்றாயிற்று ? யதி ள் எண்ணியுள்ளபடி தாவெராமத்திற்கு வாயகஸ்வமு மி லை ஶதாவியொமத்திற்கு ஸாயகஸ்வமுமில்லை யென்றதாயிற்று இதை நன்கு ரஹிப்பதே யதி ளுக்குப்பணி

84 ஆவிஷவெதா வாநாவிஷாய
யஜிவவஹாவச உஷிதஜிஹதி
த்ருக்ஷதிநஶநம், ஸஶாஜிதஶநம்
யஜிஹவ நாஸி ஸாவிஶதயெ

யதிகள் இன்னமும் ல முற்று விசிஷ்ட தலத்தில் பஹுவச ன ' ன் பெருந்தும்? என்றே கேட்பாராகில் தகுதியா பிரமா த்தை மீ டும் குவி கு வோம்

85 விஶேஷணவிஶேஷ்யயோருபதி யதிஶிஷ்டஸ்ய
யதீஶ்ச . யதி வஸ்து தத்பவதி ஶிக்ஷிதம் தத ,
விஶேஷணமவஸ்துநே நஹி விஶேஷ்யவஸ்துதா
ஸியாநசாவிதம் ஸவேதி திஹி யாஜ்யதே யாரணா

(ஈயவா வதர்ரஜ்ஞரர்)

86 விஶேஷணாம்ஶவதிரவஸ்துநொ தநர்தயவஸ்துநம்
ஸாரூபஸெஹவரவ யத்ர நாஸ்தி தாத்ரஶஸ்யெ
விஶேஷ்யவதிரதா தநாஸ்ய்கீர்ரநம் நஹொஷஸாகஃ
$ விவயயெதா தாத்ரமாக்ஷிரெவ ஶங்கநாஸ்தி

($ விஶேஷணவதிரவஸ்யெவக்ஷயா விஶேஷ்யவதிரவஸ்து
நோ வஸ்துமத்ரா ஸ்வரூபஸெஹெஹவதி, தாத்ரஶவஸ்து
நோ விஶிஷ்டவதிரிவநவ்யவஹாரணம் ஶங்காஸ்தீதி
யாவக்)

யதிகளின் லொதலெல்லாம் விஶிஷ்ட தலத்திலேதானே அங்கு விசேஷணமென்றும் விசேஷ்யமென்றும் இரண்டு இருக்குமல்லவா? விஶேஷணவதியான வஸ்துவை விஶேஷ்யவதியா எப்படிச் சொல்லலாம்? என்றுதானே ஆக்ஷேபம் இரண்டு வஸ்துக்களும் ஸாரூபததால் வெவ்வேறு இருக்குமானால் விஶேஷணவதியானதை விஶேஷ்யவதியாகச் சொல்லுமளவில் ஶங்கை உதிக்கும்; அங்ஙனன்றிக்கே இரண்டும் அபின்ன வஸ்துவேயாமாகில் விஶேஷணஸ்தத்தையும் (விஶிஷ்ட) விஶேஷ்யஸ்தமாவே கூறலாம்

87 வாத்ரு: வித்ராஸெதஸ்நய நகதாரூபயது
அயாஜெர்ர லொஹெரதீதிவ்ரயொமோ யதி ஸவதி
தத வாத்ருதாதக்வயதுவா ஸிஞாவெவதிஸிஷா
வித்ரமத வித்ரதாரூபய புஸ்வாத்ரு ஸாந
நர்யம் கயம்ஸாதிதி ஸவிதாநும் ஶங்கநஸ்ராவ
ாஶ

* வி தந்ரவஸஹித வா த்ரு வி தந்ரகவ வா த்ருகவவாநு * என்றுல் இ ் கு ஶ ் ை யுண்டாகும் வி தந்ரகவ வா த்ருகவங்கள் வஹ்லா டுதாஹிஷஹிஷங் ளாகைபாலே.

88 வா த்ரு௦வி த்ரா நிதவஹ்நு யதிவர . ஹஜதிஶிகவிதந்ர வ்ஹாடுந டுநவா த்ராவஷ்ஶ௦கா கா தஜ தியஷிந: வ்ரவஹி ஷ்ர்ஷஉஹெதகஃ ஶிகவ௦செவககவயா ம௦ தநயஜநககயொவஹ்கஃவஹ்தம் வஹ்லாஹெஷாஹாவாடுஜ டுதாவிஶுரெஷெஷ்ஷ்வஹ்திஉநாவஹ தா௦ வ்ராவ்ரா டுத வஹவ்ரகாரெ

* வி தந்ரவஸஹித: வா த்ரு ஶிகவாஶ்ரய * என்றுல் இங்கு ஶ ் ை யுண்டா வழியில்லை ஏடு னில் இரண்டு வாககவங்கள் ஒன்றுசேர் ் தால் ஶிகவமாகிறது. ஆ வே ஹி தாவினிடத்திலும் புத்திரனிடத்திலுமுள்ள அ வஹ்ல மதந்ா ஸஹிஷ ் ளாத ால் வாகவிஶிஷ்டாவரநிஷ் ் ளாக ் கு றயில்லை

89 வஹவா டுதாஜந ஶ்ரதா ர௦வ்ஹியா டுதா ஹ வ தீ தி வ டுவாவ்நஉஷ்ஷிஷு வரணாதகவஹ்லாஹிஷாவிர ஹாஷிதிவிஶியடுத மார வாஶிநியெ

*வஹவா த்ரு வி தா வாஉவதாஷவாநு * என்பதும் ாதுவே. பாதெ ன்னும் ஸ்து வஹ்ர௫வதம் ஸஹிஷமாதலால்.

90 ர ஹ வா த்ருஶிர வி தாஹ்ராஶிர௦வகெக்ஷா விவக்ஷ நுகவி தாதம் வா த்ருயா தவஹ்லாவஹாஷரஶிரொாவக்ஷ வஜதந்ாஹவெகஃ கத்ராவெஹ்வதா வாயஶ௦கந யா ஸ்ரீஉநு யதிரெஷஹொ° . ஶஷஶு௦வக்ஷஜதீஹ வஹ்லாயா மஷ௦ ஷிஷ௦ ஶிய௦வஹ்வொ

புத்திர ் அழகிய தலை யயு டையவன் பிதா அழகிய மார்பை யுடைய ் எ ் று தெரிவிக் விரும்பி * வ த்ருவஸஹித: வி தா வஹாஷரஶிரொாவக்ஷவஹ௦ என்றுல் இங்கு ஶங்கை யு டாகிடு திரும் சிரமும் உரமும் வெவ் ் வேறு ஸ்துக் ளா லால்.

91 யாஜகாண்ட ஸஹி தோத்தர காண்டே ஸர்கே ஸ தி
ணே கதிஸங்க்யா ஷ்ருஸ வத்ஸதாவதாராஸ்தாரபெ ர
கீர்யதாம் ஸாவஷா நநாஸம்வஸ்ரா ?

92 ஷ்ருஷ்டா கா கஷிதஸ்த ஸாஜ வயாவெயெ ரத்ர
ஷித்ஸேதெவெச காண்ட வய த்ஸம்ஸங்ய ரியதா ஸம்
வெவ்ஸவ ஸாயஷ்த்ர ஸம்வம் தஸஹி விஸேஷ
ணாம்ஸ வயீவெயங்வ $ ஷ்ரயொஸ வடா ஸ்ராஷி
தேஷ்டஸதொநகிம்ஸவதிஸாயொஸீஜ. வாஷ்வ

($ விஸிஷ்டஸ்லெ விஸேஷணாம்ஸம் கவஞம் வெகவ
ஸ்வஸாரம் கத ஸ்ஜதி யதெர ஸ்ரஸிக்ஷா
நிஷஷ்ஸ்ரநஷ்யா)

யுத்தகாண்டத்தோடுகூடின உத்தரகாண்டத்தில் எத்தனை ஸர்க்கங்கள்? என வினவினால் இக்கு வினாவுக்குத் தகுந்த விடை கூற வேண்டுமாகில் இரண்டு காண்டங்களிலுமுள்ள ஸர்க்கங்களின் தொகையையே விடைகூறியா வேண்டும். அவ்வனு, விசிஷ்டஸ்தலத்தில் விசேஷணம்ஸத்தை இலய: [illegible] யத்திலுள்ள தமாத்திரமே சொல்லவேண்டுமென்றதுதொலைத்தது

93 ஜஷ ஜாஷா ஸ்ரயா ஸஹித ஸம்ஸரெ ஹோ!
யதெ வதாஷ்ர ஜஸாஷிதாவிஷயஜாக்ஷிவெஸ்வ
வெசு ஷ்ரயொஸநிவயாநுவஸஷநுவாய ரெண
ஷயஷ்ஜதாநு விஜஷயிதா ஜாதாகொட ஷிதி
விஸ்ரதி ஷ்ராஷ்வஷி

நான்காவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீயாஜ நாயஷ்ஸக்ஷி வி ஸ்ரங்வரிஷ்ஜ வஷ்ஜ |

94 ஸ்ரீஜஷ்ராஜநஷெஸிகொ நிராவஜஷவஷ்ஜவஷ்ஜா
ணிம் * ஷ்ரெஷ்ஸாஷிஸார ஜஷ்ஜயி தஷ்ஜாஸ
ஜாஸீமண ஜத்ராவஷ ரஜாஷ்தள, ஜஸவாந

[illegible]

95 [illegible]

ஆளவந்தார் சதுச்ச்லோகியில் [illegible] என்றருளிச்செய்திருப்பதும் இங்கு தேசிகன் பாஷ்யத்தில் "[illegible]" என்றருளிச்செய்திருப்பதும் காண்க.

96 [illegible]

பெண்டிர் விடத்து மாத்திரமே யிருக்கக்கூடிய [illegible] இங்கு விசேஷ [illegible] சொல்லப்பட்டுள்ளது. இங்ஙனே அருளிச்செய்தவர் ஸர்வஜ்ஞரான ஆளவந்தார். பாஷ்யமிட்டவரோ விதார்க்கிகரோ ஸரி. இங்கு [illegible] செய்யவேண்டும் [illegible].

97 [illegible]

98 [illegible]

மேற்குறித்த இடத்தில் நான் ஏதொரு கூறவொத்ரும் செய் கின்றிலேன் என்றுயதி சொல்லுவரேல் இதை வித்வத் கோஷ்டியில் நி று பேசவே டும். அல்லது தம் நூலிலாவது எழுதி க் வே டும். உதாஹரித்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூக்தியில் இவர் கு யாதொரு வொத்ரமில்லையாகில் இப்பொழுது இவர் வெளியிட்டுள்ள நிஷ் ர்ஷநூலே இவர் தாமே கிழித்தெறிந்தாராவர். அது வேறுவிஷயம் இதுவே றுவிஷயம் என்றுகூறிச் சிலரையும் நினைத்தாலும் எந், வாக்ஜாலமும் இங்கு விலைச்செல்லாது

99 ஸ்ரீநிஷ்டம் ஶரணத்வயம் கயஶிவ ஸ்ரீயாதநாராயண ஸ்த்ராம்ஸி ஸம்ஸஹ யொஜநாம்ஸஹ த ஐதெ ம் ஹி வொத்ர யதெ உாஸீகம் ஶுஶுநாமதம் கயஶிஹ ஸ்ரீ க்தவா ம்ஸக்திஹாமாஸகெவநவ ஸம்மஉய ஜம ஜெ? வொத்ரம்தஜெதத்ஸஉ

100 யஶோஹயொஹஉொஹொஷ வரிஹாரோவிவாஸஉ: நதெத்ரகதரஜொத்ர ஜ திநீதிமகியகெதெ°।

ஸ்ரீயிடத்திலுள்ள இரண்டு திருவடிகளை ஸ்ரீமந்நாராய ணையை இரண்டு திருவடிகளோடு சேர்த்து 'ஸ்ரீமந்நாராயண ஶரண வதஷ்ட' று எ னை சொல்லலாம்? ன்கிற ஆக்ஷேபம் போ ''ஸ்ரீ க்திமதமா உாஸீகத் த ஸ்ரீவிஶிஷ்ட வாராஷக்திமத உாஸகத்தோடு சேர்த்து ஸவத் கொ ஹதஜவமஜ உாஸக உாஸீக விஶிஷ்ட * என்று எங்ஙனே சொல்ல ாமென்கிற ஆக்ஷேபமும் உண் ாகியேதீரும். பமாதாநமும் இரண்டிடத்திற்கும் துல்யமேயாகும்

101 உாஸெநஶ்ரூதஉெவ ஜெஷயஶிராட் ஞாநெமவஉஷ ஜந்தொஜ்ஞாநெகதா விஷயம் ஸஶிஷ்ட நிவஹெ: ஸாயம்ஜயொம: வாந: உஹாநெஜாநிதா, ஹாம ர வரஜொக்கஉாநெத்ணகிம் ஶாஸ்ரீயா ஸரணீவிஜயஜயஶியாஸ’ ஐதெ்வஉாஜஹவாஷஸ

இவ்விஷயத் த ஏற்கனவே நாம் ரக்ஷா விமர்சிகையில் விளக்கியிருக்கிறோமா யால் அதனைக் டாக்ஷிக்கருதின யதிகள் ' ஆளவந்தார் பி யோகித் விட்டால் உயர்த்தியா என்ன? தப்பு தப்புதான்

ஆளவந்தாருக் [illegible] சாஸத்ரவர பு[illegible] வேறுபட்டேவிமோ என்ன?' என்று தம்மவர் ளான சிலரிடத்தே [illegible]ரஷித்ததாகவும் [illegible]ள்விப் பட்டிருக்கிறேம்

102 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஆளவந்தாருடைய திவ்யஸூக்திபிலேயே இங்ஙனம் சைகூறு மிவர் ஆச்சான்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்தியில் சை கூறுவது வியப்பன்று என்று தெளிவது

103 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கீழே(101ஆம் சுலோகத்தில்) நாம் தெரிவித்தவிஷயம் பொய்யான தென்று இந்தயதிகள் ஸாதிப்பரேல் க்ஷமித்தருளவேணுமென்று பிரார்த்தித்துவிட்டு ஸ்வாமின். அந்த ஆளவந்தார் ஸூக்தி பிழையற்றதென்றே தேவரீர் [illegible]குத் திருவுள்ளந்தானே?' என்று கை கூப்பி நின்று வினவுவேன்.

104 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

105 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அந்த ஆளவந்தார் ஸ்ரீஸூ'தியில் நமக்கு யாதொரு அவத்யசங் யுமில்லை யெ'று யதிகள் ஸாதிப்பரேல் அந்த ஸ்ரீஸூக்தி எ'விதமாக உபபந்நமாகிறதென்பதை ஸாதி'வேணுமென்று கேட்பே'. அப்போது யதிகள் விடைகூறச்சிரமப்படவேண்டிவரும். ஆளவ'தாருடைய அந்த ஸ்ரீஸூ'திக்கு யாம் உரைக்கும் உபபத்தி யக்தே 'நின். அங்கு ஆண்களிடத்திலும் பெண்களிடத்திலும் உள்ளது ஊாவஸாூப்யஉஷமொன்றேயன்றோ; அது சுலிஙமாதலால் (ச்லோ. 85ல்) நாம் தெரிவித்திருக்கும் நியமத்திற்கு ஒத்திருக்கையாலே இது ஸ ஸங்கதமான ப்ரயோகமே யெ'க

106 ஜெவளவொஊயிதாயா'த்° 'வகவாஜெ'ாஷ்திவெ ஊ'வ'தெ வஜெ'ஷகஷ்திஜெத'நாத்ரு நியதா ரூஂகாகநூஂகொாத்தி சுஜெந தாஷ்ரூவாகுயொாமு உவிவ ஷ்ராஹாவிஷுரூ'ஜஂ ஸ'யா தூாவீஷ்உயா வி ஸ ஷ்ரதிஉஜெநா நஷ்த்ரு ஜெநாமஷ்தி ॥

பெ' ளிடத்துள்ள ஸ்தநத்தையும் ஆண்களிடத்துள்ள ஷே ரூத்தையும் விவக்ஷித்து "ஸஊயித ஸ'ரூஷ்ஜ க'வகவவாநு" என்று பிரயோகிப்பதாலுல் வஸ்துஸேஹஷம் ாண்மை யாலே இ'கே 'ற யுண்டாகப்ப 'தியுண்டு. ஆனுல் இத்தகைய ப்ரயோமும் ஸாதுவேயென்று கொள்வாருமுளர். வஸ்து ஸேஹஷமிருக் வேணுமென்கிற நியமம் அவசியமன்று என்பது அன்னவர்களது கொள்கையாகும். இதுவும் நமக்கு உடன்பாடே. ஆகிலும் இப்போது இதைப்பற்றி விமர்சிக் ப்புகுகின்றிலோம்.

107 ஊாவதூஂர யாஸஜெத்தி ஊஜெதா ஜெஊாஜுஸஷ்ஜெ மஷ்'ரொாஃ யஊு ஃகுரஜொாஂஷ்ரூஜெரூஉ நந'தஸஷ்ா ஜெக்ஷவாஜெதெஷ்வந தத்ருவநுவியாநுயொஜிஉத ஐதூ'ஜெூவநஂஸவஷ்யாநுாயாஜெதிவிஷ்'வஜி விஸ'யாசுநூத்ரு தஜிஷ்ரூஃ ॥

* ஸ்ரீயாஸஹத' ஊாஂவதூஂ ரூாரூதழு * என்று ந்யாய ஸித்தாஞ் நத்தில் ப்ரயோகித்தருளியுள்ள தேசிகனது திருவுள்ளத்தை ஆழ்ந்துபார்ப்போமாயின் ஷ்ரகூதவிவாஉஸ்தலத்தில் ஆக்ஷேபம் உதி' ச்சிறிதும் இடமில்லை; ஏனென்றால், பிராட்டி பக்கல் மாக்

திரமே யிருக் கூடியதான ாயாசவா-ஞவய ூத் த ஸமஃ ஷி ஷமான வதிசவத்தோடே சேர்த்து அ யிரண் டயும் வதி நிஷ்மா க்கூறியிருக்கையாமே இது யதி ளி ெ ாள் கு ாதி ராகும். இ குச் சொல்லமே டிய விஷய ளைப்பற்றி ரத் பரீக்ஷா என்று தனியே ஒரு ரந்தமியற்றியுள்ளேனுதலால் அது டு ெ ளி

108 கிஂஸ-ஞயஂ ஷிெதநவஸஂயமிஜணெ மாஜஂ ௳வஷூாமி ாஂ
விெதநிக்ஷிவ நிஷி-ுவாதகணீகாஂ ஶஂகாஂக-ெரா
ந-ஞுநீ௴ வணவஞு௺கூ்ரதஷூெஜு வாணாா-ஞவா
ெயெ-ுக௳ெஷெதாவ-ுராக ஶ்ரீய-ெக்ஷ ஸமவத௳
ெஹா வஉவதாஷாஜ௳கவ ாமக்ஷதா ॥

பலசொ லி என் நாம் 80 ஆம் சுலோ த்தில் தெரிவித்த நியமம் சிக் க்ெ ாள்ளத்தகும். ஆ வெ வி ாத தலத்தி ஸ்ரீரூப வி சஷணத்திலும் ாராய ரூப விசேஷ்யத்திலுமுள்ளதா ச் சொ லப்படுகிற திரு டி ெய னும்வஸ்து மிஶ ஸிஞமேயாத லால் ஸ்ரீ விசிஷ்டநாராயணனிடத்தி வாணவதாஷயவத்தா வ௳ ஹாரம் பண்ணுவ பொருந்தியதேெ றுெ ாள்.

109 கவதீக்ெவெத்ரு ஸவதீகெஜெத்ரு z
வ௳ெஹாவிஉ௳ஜாநா கிெஜெகெவஸஂவ௳ா
ஸவதீகெெ த்ரு விதாzஷூதிவாண௳ாஂ
கவஉந௳ஸ௳ கஸ௳ாஷூி ஶஂகா யதீநூ

110 ஸவதீகெஜெத்ரு விதா ய ஜ௳தெவெக
ஸவதீகெஜத்ராஂஷூி ஸஂவ௳ாவ காஸ௳ாக
விதாவா வத ஷூஂகிமிெத௳ஷ ஶ கா
ஶுஜொய்ரு ஂ வாஶுிஶஸ௳ாஷி நஸ௳ாக

ஐந்தாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று

[illegible]

111 [illegible]

எம்பெருமானுடைய அடியிணைகள்போலவே பிராட்டியின் அடியிணையும் உபாயமென்று தெரிவிப்பதற்காகவே த்வயத்தில் ஸ்ரீமத்பதம் என்கிற சொல்லை வெற்றிபெறவேணுமாகில் சரணபதத்திற்கு மேல் பஹுவசனமிருந்தே தீரவேண்டும்

112 [illegible]

113 [illegible]

114 [illegible]

115 [illegible]

ஸ்ரீசரணங்களோடுகூடிய நாராயண சரணங்கள்" என்றிருந்தால் யதிராஜருக்கு இஷ்டஸித்தி செவ்வனேயாகும். த்வயத்திலோ அப்படியில்லை நாராயணன் ஸ்ரீஸமேதன் என்றிவ்வளவேயுள்ளது. இதனால் இஷ்டஸித்தியுண்டாகாது. பரதன் ஸீதாஸமேதனான ராமனுடைய திருவடிகளை முடிசூடினனென்றால் ஸீதையின் திருவடிகளையும் முடிசூடினதாகப் பொருள் கூறலாகுமோ?

116 ப்ரணோத்ஸதாரஸ்ய நிஷீதஸ்யாதாவிதேஸ்த தாதாய
க்ருதம் ப்ரஸம்ஜம் ஸவந்தூநாவஸ்த்ர நமோஸ
தேஹோம் தத்வாவிகாஜம் விஸர்ஜயிஷ்யே ॥

117 ஸதாரஸ்யேத்தத்தத்விஸவதோ தாரஸவியே
வகார கேஷாணீமோ ஜநிவத நிஷீதாதிவாரு |
ஸமெஜக், ஸவம் ஸ்ரீதத்தவிஸவ தஸ்யாவி கஜஸ்ரா
ஸஜக்ஷம் யாஜ்ஞாயாம்க்ருதிரிஹ ஸமெஜநா நஜயிகு ।

ரகுவம்ஶத்தில் ப்ரணோத்ஸதாரஸ்ய நிஷீதஸ்யாதள என்றுள்ளதேயன்றி பாதௌ என்றில்லையே என்று கேட்டுப் பண்ணுகிறவாதம் பயனற்றதேயாம். ஏனெனில்: திலீபன் வஸிஷ்ட முனிவர்க்குச் செய்த பாதபீடனத்தை அவருடைய மனைவியின் முன்னிலையில் செய்தான் என்பதுதான் (ஸதாரஸ்ய) என்பதனால் கிடைக்கும் ஆசார்யபத்நிக்கும் பாதபீடனம் பண்ணினான் என்று தேருது. இவ்வண்ணமாவே த்வயத்திலும் ஸ்ரீமத் பதத்தினால் பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயணனிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணுதாகமாத்திரம் பலிக்கும். வேறுவிதமான எண்ணங்கள் பழுது

118 ஸதாவஸ்தைவாஸ்திதாயி ம் கிம் ஸமும் ப்ரதீக்ஷ்யம்?
நவந ப்ரதீக்ஷா ஜந்ஸ்யதே வெதிதஸஷிஷ்டம்
நோவாயதா ஸ்ரீவஜயோஸ்து ஸிஜெஸ்க

119 ஸாந்த்ருஸ்ய ஸ்ரீவதேஸ்ரணயோஸந்ருத்ய வ
வாதேதிவெச நாந்த்ராம்வித்ரநிவாத வஸ்திதயா
தேஷா வவொவெவவீ ஸாக்ஷிகவம்வார ஜ
ணாதிஸவிவெநாநஸ, தஜம்வெஸ்ராரவி ஸ்ராவெ
தஸ்வ நகஜஸதா ஸஹாவவொஜவஸ்யம்ஹவெஸ
வாதஜ

பிராட்டியின் முன்னிலையில் நாராயண ப்ரபத்தி செய்தேனென்கிற அவ்வளவு தேறினால் போதுமே வேறொன்றும் தேறவேண்டியதில்லையே என்னில் அப்போது பிராட்டிக்கு உபாயத்வமென்கிற பேச்சு இல்லையாகவேண்டும். மந்த்ரியோடுகூடின மன்னவனுடைய இரண்டு காலினில் சேவகன் விழுந்தானென்றால் மந்த்ரியின் முன்னிலையில் (அதாவது மந்த்ரி பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில்) மன்

வன் ரலில்விழுந்ததா ஏற்படுமேயன்றி மந்த்ரியின் லிலும் விழுந்ததா ஏற்படாது. அப்படி ஏற்படவே ணுமானால் நான்கு ரல் ளொன்று ரட்டியேயா வேண்டும்

120 தஷ்வஷயொரவீஹ ஶரணாவாஷ்யத்ரஹொர
ரணம் வெதிஷ்த தஹா பஹுக்கநா ஹ
ஜெவ ஹா நாஜநி தஸாகஃ வஂக வாஹிநீ வா
ரஷகாரவெவஶஂ திஷ்தீத்ராவாயெஷ்லிஹஂ
ஸஹஜஸதஹஂ ஷாஸாஷ்தெதிஷ்த ॥

[பொருள் ஸ்பஷ்டமே]

1 1 லக்ஷ்மீநாராயணாவதாராவஸரே யதிவதே! ஶிவ
வாஹாரவிஹ ஶஂஶஂஶாவளொகஂ கிஶ நவஶத
நொகஃ ஶ்ரீஶெதாஷிவஷக்ஷஂ கஸாதெஷொஉநா
யொமஃ க்ரியதஹதி ஶநவஸ்ஷ்தாவெஶிஶஂ ர
வெலக்ஷணா ஷாவொயாலஶிதி ஸவிநயஂ ஜா
வயெ, தவ வஶி

லக்ஷ்மீநாராய ஞு டைய அர்ச்சைத் திருமேனியில் ரன்கு திரு
டி ளை ஒருநாளும் ஸேவித்ததில்லையா ? எதற் ாக இந்த
கேள்வி யென்னில் லக்ஷ்மீநாராயணன் நான்கு திருவடி ளோடு
கூடியவ என்பது ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாகவேயிருக்க இதில் வி ாத
மேன்? என்று ாட்டுவதற்கா வே

122 ஸவத்நீகஶெ த்ரூநத்ஷாஹயொஶ
த்ஶெஹவாகெதாவஷ்ஷி ஹயாநுவிஶெஷஃ
ஷுமெஷிநு, ஊதி ஷாஷிவாஹாநு யதீத்ராநு
சநாயாஸஶெஶஂ ஸஶஜெயயெய ।

123 ஶ்ரீஶெஷநவிஶெஷிதெ ந ஹஶவாநுநாராயண
கிஂகஶிஹ ஶ்ரீஶெநவிஶெஷிதொஹீ தஷிஹஂ ஸஶ
ஷ்ராஷுஶஷ்தா ஶஸாஷ்ஜநதாஸ யாஷுஶஶ
ஹொ ஹாஂவதஷ்ஶஷிஷுஶஂ ந ஶ்ரீஶ்ரீஶஶதஂவிஷாதி,
ஶணஶணாரெஷுஷ்ரஷஂஹிதஃ ॥

த் யத்தில் 'ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ' என்னுமல் ஸ்ரீ ' நாரா ண
எ ' று இருப்பனை, நன்கு நோ 'கினுல் பெருமானுக்கும் பிராட்
'குமுள்ள ஐக்யமும் நம்போன்றவர் களு 'கிருக்கும் ஐக்யமும்
போ லன்று ஜாதிவ்ய 'தி களுக்கும் த்ரவ்யகுணங் களுக்குமுண்
டான பிரியாச் சேர்த்தி போலேயாதலால் நாராயணன் நா ' கு
திருவடி ளோடுகூடியேயாயிற்றிருப்பது

124 வெவெத்ராய ஸகளுத்ர ஐக்யஹிதெ வ்ரக்னெரஷ
யொயவுராஜா ஹாஹிதம் ஜமதீக்ஷதெ நஹி
வாந ஸ்ரீஸ்ரீமயொஷ்ராஜாமதி ஸ்ரீஸுெஹஸ்ரீக்ஷ
வெயதி யதெ. ஸளஹாமதொஜாத விசு தவிநு
வாஜ தாஷயம் நிஜஜுரா வெஸவிஷதெஸ,
நஹி மு

பா ' ய த்திலுல் ஸ்ரீம ' நாராயணனை தி ள் ஒரு ரல் ஸேவி ' ப்
பெற்று ர ' கு திரு டி ளோடு ஸேவிக்க நேருமையன்றி
இர ' டு திருவடிகள் மாத்திரமேயா ஒரு ரலும் ஸேவி ' கநேராது

125 ஸ்ரீயக்ஷவஷரெமத ரணதா யக்ஷதிவெஜ
வதெ ஈஞெ தஹிவு கயம்ஷிதம் விவஞநம்? தனெ
வஞஸம்வ ஐக்ராகெஷவ உதெதிவெதிஜிஹ
ஷ்ரெஉம் ஹிரயவொஜயொ: கரக்ஷாயாவிரஹாசுவ
ஞ வி வநம் வராயொஜி யக்ஷம்தகு

ஸ்ரீமந் ராய னுக்கு நான்கு திருவடிகளேயுள்ளனவாம் என்னில்,
த்வயத்தில் த்விவசனமேயிருப்பது பிச ா வேண்டிவருமே என்று
ஆக்ஷேபிக் ' கூடும். ஸ்ரீ சர ' ளு ' கு விவக்ஷையில்லாமை
பற்றியே த்வி சனமுள்ளதாதலால் ஆக்ஷேபம் அநவ ரம்.

126 ததாக்ஷாவிரஹொநஹீதி ஜமஜயெவு தாநுவதி
வெராஜிதம் ஞக்ஷீவொஜவிவக்ஷணெ விவஞநம். நஹரா
ஜிதி வராக்ஷெந ஸவஷெரத்ர விவக்ஷணாந
ஹரணாசு வெயாவஜயொமாக்ஷிதம் யதிஞாவி
நவொஜஉத்ரஹெத ஷாநம்விவெகிநு யதெ

த்வயத்தில் உபாயத்வேந வரணம் ஸ்ரீசரண ' களிலும் விவக்ஷிதந்
தா ' ' எ ' று சொ ' னவர் ளை நோ 'கியே ஆச்சா ' பி ' ளை

ஆபத்தி ெ ாடுத், ருளினர். ஆ ே விவ க்ஷ ்குத் த ாறு த்விவசநமும் பொருந்தும் பஹுவசநமும் பொரு ்து ்

127 ஒக்ஷீவாஉவிவக்ஷணஸ்ய விரஹாதித்யுக்தெரவாஸ
தீ ஸ்ரீஉத்த்வஸ்யகிவெஶநாஜ யஉஹொ ஸ்ரீவாஉகா
க்ஷாவ்யுக்திஃ? ஐதெத்வம் யதிவ்ருத்த்யெத நநுயெத
ஸ்ரீஉத்த்வஉவஸ்யாத்ருஹொ ஸாமாந்யஸ்ய நிஶாஞஜெஶிக
உஜ்ஜெயஞ்ஜெத்யாதிதம் தஜ்ஜஸ

128 சூநயந்யஸ்யயதி ஸ்ரீஉத்த்வஉவஸ்யாத்ருதஜாஸவந்யா
தவெஉவவஶ் வொஉவெஸ்யாத்தித்ருஹவிஷ்யதி

ஸ்ரீசரண ்களுக்கு விவக்ஷையில்லாமைபற்றிய த்வி ச முள்ளது என்று எ ்ஙனே சொல்லக்கூடும்? ஸ்ரீமத் பதம் ்பக்ஷமாக இருக்கும்போது ஸ்ரீசர ங்களை விவக்ஷியாமலிரு ் வழியில்லையே . என்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும் த் யத்தில் ஸ்ரீமத் வஶெஉவாஉா நத்திற்கு ப்ரயோஜ ம் தேசிகன் அருளிச்செய்கிறபடி உணர வேணும். ஸ்ரீமத் பதத்திற்கு ஸர்வாத்மநா வெயந்யம் வ ் தாலன்றோ ஆக்ஷேபத்திற்கு அவ ாசமுண்டாம்

129 விஶெஷணவிஶிஷ்டதாஜ்ஞகயநம் விஶெஷெஷ்ய
யஜ வ்யஸிஜ்யதி நதத்ராஸவதி ஸாமாந்யக வ்ய
ஶஃ விஶெஷ்யஸ வதா கவந தத்யாயொஶிதா
விஶெஷ்யஶாணவொஷண வி தி வி ய ா
ஸாமாந்தா

130 உ்ஷெடாஸ்ஞ ஜஹ்ஹாத்ய , ஸவஶிஜ நந்ய வொ ா
விஷ்டிரதிஷ்தீதி அாவெதளத வ்யொஶள
கஉஶஉஹ ஹவெதாஉஉாஹதந ஹ்ள சூஉய
உவ்விஅந்யொஹ்யாஉயத வரி ந நக்ஷ ாயொ
ஶஹாகம் ஹஞெதாவஉிஶெஷம் வ்ய ட திவா ம்
ஸவ்யகாரகவஶிஹ்ஸா ।

ஆங்கா ்கு விசேஷ்ய ் ளுக்கு விசேஷணமிடுவது இர ் டுபடியா ஸார்த்த மாகிறது. ( ) விசேஷ்யத்திற்குப்போலே விசேஷணத் திற்கும் ்ரி யயி ் அ ்வயம் தெரிவிப்பது ஒருபடி. (2) அ ் னே

க்ரியாந்வயமில்லையாயினும் அந்த விசேஷணத்தினாலே விசேஷ்யத்திற்கு ஒரு அதிசயத்தைத் தெரிவிப்பது மற்றொருபடி. தயாஹி *ஸபரிவாரோ ராஜாக்ஷ்யஷ்டி:* என்று இங்கு உபஸ்தாநக்ரியையில் ராஜாவாகிற விசேஷ்யத்திற்குப்போலவே பரிவாரரூப விசேஷணத்திற்கும் ஸஹதயா அந்வயமுண்டாதலால் இத்தகைய பிரயோகங்கள் முதல்வகைக்கு உதாஹரணம். (2) *ஸபரிவாரோ ராஜா ஸிம்ஹாஸநே உபவிஷ்டஷ்டி* என்றால் இங்கு அங்ஙனேயில்லை. சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற அரசன் பரிவாரங்கள் புடைசூழ விருப்பவன் என்று மாத்திரம் பொருள்படுமாதலால் இங்கு விசேஷணம் விசேஷ்யவஸ்துவின் ஒரு அதிசயத்தைக்காட்டுவது மாத்திரமாகி இரண்டாவது வகைக்கு உதாஹரணமாயிற்று.

131 க்ரியாந்வயி விசேஷணம் ஸவதிவா நவேதீக்ஷ்யபி விசாரகஸ்தா கூஹோ: ப்ரஸவதீதி ஸம்ஸித்யதாம். விசேஷணவிசேஷிதம் யதிவிசேஷ்யவஸ்து க்ரியாஸந்நயி நிரீக்ஷ்யதே, ஸவதிதஸ்ய தத்தைவ வா

விசேஷணத்திற்கு க்ரியையில் அந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் எங்கே உண்டாகுமென்னில் விசேஷண விசிஷ்டமாக ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருக்கிற விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியையில் அந்வயம் எங்கே காணப்படுமோ அங்கேதான் விசேஷணத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரமே ப்ரஸக்தமாகும்.

132 ஶாஸஸஹிதஶயஸ ப்ரணத ஐதந்தீயேஷுதவேக்ஷ க்ரியாந்வயி விலோக்யதேவஸ்து விசேஷ்யதேத்ததம் விசேஷணஶஷீஹ கிம்ஸவதி தக்ஷக்ரியாயோகஸாமிதி ப்ரஸவதிய ஸம் வாயமணே விசாரோ உய

* *ஸ்ரீஶாநு நாராயணஃ நகஸ்ருதஃ* என்றால் இங்கு விசேஷ்யபூத நாராயணனுக்கு க்ரியாந்வயம் ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் ஸ்ரீரூப விசேஷணத்திற்கும் இங்கே க்ரியாந்வயமுண்டா இல்லையா என்கிற விசாரம் வித்வான்களுக்கு உண்டாகலாம்.

133 விசேஷ்யவஸ்து யத்ரத்ர க்ரியாந்வயம் நவிந்ததே ஸவெ ய தயாவிஸெ விசேஷணே விசாரணா

அசிய வா நவி-ுயெஷ்ஹூ ஷ-ுதஜாயவஸ்ஹ நகீ்யா
ஸஜனுயொவி கிம்தா தவஸ்ஹ வாஜயொ ஹி-ுகெவுரு ॥

134 தஜ நுயிக்ரியா நுயம் ஸ்ரியொஷீவா நமெ தஹவஸ
விவாறணா விஜரு-ுகெஷா விஷயம்வரம்ஜிரெஸ
விரெஷணவ்யொஜநம்தா கா லெ வ வித்ஹதாம்
க்ரியா நுயிகவமெஹாவரொ விவாறவணதி ஹாவஸ்ஹதாரு ॥

எவ்விடத்தில் விசேஷ்யவஸ்துவுக்கு க்ரியாந்வயமில்லையோ அவ்
விடத்தில் விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றின விசாரம்
ஸாதாரம் அப்ரஸக்தம் த்வயத்தில் ஸ்ரீ தேவ ந விரெஷித
ஞன நாராயணனுக்கு க்ரியா நயம் ா பதில்லை. நாரா
டய சர ஞ யன்றோ அம்ஹுர்ளது ஸவணு நாரா
யணரூப விசேஷ்யத்திற்கு க்ரியாந்வயமில்லாதவிடத்தில் ஸ்ரீரூப
விசேஷணத்திற்கு க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றிப் போராடுவதும் வும்
வியப்பே. விசேஷணத்தின் ஸாயுகஹ்த்தைப்பற்றி எவ் ளவும்
சிந் த செய்யலாம். க்ரியாந்வயத்தைப்பற்றி விசாரம் இங்கு
ஹாஸ்ஹமேயாம்.

135 அயெஜ்ரரஹுரெஷ்ஷாரெஜாதீவஹரொயவக-ுநா
க்ரியா நயம் கவித்வெவிரெஷணஸ்ஹவாஹுரொ
வறம்தா ரவரக்தம் கயம்விஜவஹஸள நஹீ
தஹவஸ்ஹெஜவவஜ்ஞீமெதேநி-ுயீயதாம்ஜ்ரஜம்ஹ்ரஜி

இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உதீவஹரொயவ்ரூணியாலே
விசேஷ்யத்திற்கும் க்ரியாந்வயமுண்டாகி தவிரெஷணத்திற்கும்
க்ரியாந்வயமுண்டாவதாகக் கொள்ளுகிறோமென்னில் அது வேறு
விஷய ரவரக்தியினுல் விளைகிற ரொயடலவெறும்
ஜாநஸரொயமென்று சொல்லுகிறவிஷயம் ட
நிற் க்கடவது

136 ஸகவஸ்ஹுரு-ுவஹஸ்ஹ கியாம்வுஹாரு
ஸாயு-ுவஸ்ஹுரு-ுவஹஸ்ஹ கியாம்ஹுஹாரு ।
வ்ரஹாவிஜாவா தூரயெஜஹதிரெுக
ஸஷெஹ் விவாஷெயஜாவெதிஸாஜி ॥

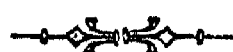
137 யாவானுமானுவ்ருத்த்யாசாரோவ்யவதிஷ்டதே. ஸா யுக்திபாத்யமானா ஸதீ ஸர்வத்ராவாசேவ்யா கிர்தி விஜ்ஞானதாஸ் தத்ரவிஷயம் ஸர்வநா.ம் த்வஸ்வ வஸ்து ஸமேதாமிதவிருத்தோஸாஷணம் ஸெர்வ ஸமேதஸ்ய ஸமாஸ்ய யாயதீக்ஷா ஸவஸ்தவிஜ்யவிதா காரஷ்ட்ரம் ப்ராவஷ்ய

யதிகள் தம்முடைய நூலில் (33 பக்கத்தில்) தம் வாதத்திற்கு ப்ரயோஜனமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம் ஒன்றே. அதாவது, உபயஸம்பந்தியானதொன்றை ஸாக்ஷிஷ்டவாக நிஷ்டமாக வ்யவஹரிப்பது பொருந்தமாட்டாதென்பதே இங்ஙனே இவர் சொல்வது பொருத்தமற்றதென்பதைக் கீழே நாம் பல பல படிகளால் நிரூபித்திருக்கிறோம். இப்போதும் ஒரு சிறு விஷயத்தினால் நிரூபிக்கிறோம். 'ஒரு ரூபாய் நாலு பலம் எடையுள்ளது' என்று ஒருவன் சொல்லுவதாக வைத்துக் கொள்வோம். அவனோடு கூடிய ஒரு ரூபாய் ($1\frac{1}{2}$ ரூ) எத்தனை பலம் எடையுள்ளது? என்று கேட்டால் ஆறு ரூபாய் எடையுள்ளது என்று சொல்லுவானேயல்லது வேறொன்றும் சொல்லகில்லான். இதை வடமொழியில் வ்யவஹரிக்கும்போது ஸா ஸ்ரவ்ருத்தம் ஸுவர்ணதுல்யமிதம், ஸாயுக்தஸ்வ்ருத்தம் ஸுவர்ணமிதம் என்றே வ்யவஹரிப்போம். இங்கு ஸுவர்ணமிதமென்பது ஆயுக்தவ்ருத்தத்திலுமில்லை ஸாகஸ்வ்ருத்தத்திலுமில்லை. கிந்து உபயஸம்பந்தியே யென்னத் தட்டில்லை. இதை ஸாயுக்தவ்ருத்திஷ்டமாகச் சொல்லுவதை அபலபிக்கமுடியாது. அபலபிக்கப்பார்ப்பது ப்ரத்யக்ஷ பாதிதமேயாகும். ஆகவே உபயஸம்பந்திநோவஸ்துந ஸுவர்ணமிதக்வஸ்வவஸ்துநீ, ஸாகவிஷ்டவாநிஷ்டஸ்ய ந ஆயுக்திவிஷ்டகநிஷ்டஸ்ய ந, வ்யவஹாரம் ஸம்ப்ரதிபந்நமென்று யதிகளே ஸமதநா இசைந்தொழிந்துவிட்டது. ஆ பின்பு இவர் தெரிவித்த நியாயம் நிரர்யுக்தமாயிற்று இங்ஙனே எண்ணிறந்த தாஹரணங்களைக் காட்டலாம். ஸகுடும்பனான

நா ஒருநாளைக்குக் குறுணி அரிசிச்சோறு உண்பேன் என்றிப்படிப்பட்ட வ்யவஹாரங்கள் [illegible] ளாகவே நிற்கின்றன வாதலால் யதியின் விவாதம் [illegible] மேற்றாம்

ஆறாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

[illegible]

138 [illegible]

139 [illegible]

140 [illegible]

([illegible])

141 [illegible]

142 [illegible]

யத் நவீ கல்பிதவாநந்த தத்ஹேதுத்வீயாவ
ஷி கா விஜயா வ்யக்ருதவிஷயவவர்தா ஹி
நைவ நநந்து

யதி னி நூனி [ப ம் 33ல்] ''வ்யூஹாகம்வாந்த்ர ஏதந
வித்ருவ ஸம்ஜாதேநவஸாந்த்ர விதா வ்யூஹாகளதநள
ஸஞ்தேந ஐதி நவ்யயோம என்று ஒரு க்ரந்தத்தில் எழுதி
யிருப்பதா காட்டப்படுகிறது. வ்யூஹாக்கும் ஓதாமுமாகிற
இர டையும் ஒரு உண்பது அஸம்பாவிதமல்லா மயாலும்
நிஷ்க்ருஷ்டவா திஞல் அப்படியே வொயம் பிறக் க்கூடுமாத
லாலும் மே றுவிதமா விவக்ஷிதமானது ஸித்தி க வழியி ஜேயென்
ப அந்த ர்த ராரு டய அபிப்ராயம். அது வ்யக்ருத
ஸ்த த்திற்கு மி வும் அநுபயு தம்.

143 தாதே ரவ்யூஹம் தயைவ தநயே ரவ்யூ
அயம் அஷ்டிகேச தாதோ ரவ்யவதஷ்டவாநு
ஸவாத ஐதுக்திவிருஷேவஹோ வ்யதே
த தத ரம் கிடைந ஸஹிதேத ஸம்ஸம் தயோ
நோஜாநாதி ய ந வொயஸவர்ணிஷ்டஸேதி
வெதாயதச

144 ஸாகேகவிது வஷ்ட ஊாஷ்டதஹிஜ்ஞ:
தாதூமாக்ராஷ்டயதஸாவேதநவஹ
முக்ஷா வாஹளஆவயவதஷ்ட தயேதி
ஜ்ஞாநம் விநாஷ்டி ஸவொயம் முஹதாம் ந

145 ''ஐரஜேஷவொணாஹ நாஜேஷவேணா
ஐதி ஸ்ரீஉஷாவாயவாஷொக்ஷீதா
சுவஷிஷ்டநிஷேஷநாவஷ்கசவம்
நிராவாயவிஜம் ஜ்யஜம்வெஷிதவ ॥

146 வரணாநிதி பஹவவந வ்ர ராரஷேஷேஷ
யொ நா ஷேஷச ஐதிவவஸஷ்வ ரஷாஷேஷா
நீதிதந்நீதிகம்ஹவதி

சர சப்தம் பஹுவசநாந்த ர இருந்தாலும் அந்த பஹுவசநத்
த வ்ய ராரா ர ர நபிப்பித்து விடக்கூடுமாதலால்

பிராட்டியின் திருவடியிணையயும் சேர்த்து பஹு வசநார்த்தமாக்க முடியாதே என்கிற சிலருடைய ஆக்ஷேபமும் பரிஹ்ருதம்

147 ஸ்ரீஸ்ரீநாயமதஸிதாம் ஜிமநிஷேண ஸ்ரீயந்த்ருநாராயணாவி தேர்வம் ஸவதாவ்யயோமஜதியத்வாவாதே தஸவஸ்ஸ ஸாஜ்ஞாவ்ய நவ்யயெ மகுநாம் பரா ஸ்த்ரம்நவொஸாஜாக்ஷம் கீஜ்ஞிமிஜ்ஞஹரீதிரத்ர கய தே த்ரதேக்தத ளாந யதெ

யதி வரின் நூலில் (பக்கம் 34ல்) சில அபூர்வ ப்ரமாணங்கள் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது மிகவும் அஸ்பஷ்டமென இவ்விஷயமாக இங்கு நாம் எழுதும் ச்லோகங்கள் வ்யுத்பந்நர்களுக்கு எளிதாகவே பொருள்படுமாதலால் உரையெழுதாது விடப்பட்டது.

148 வாஜவ்ர்க்தீவஹாகவஉத்ரஹி யயாவஸாஹிஸ்ஸஉஜாடி தம் தஅத்வாயநிரவதாம் உயாரிவாவர்க்தீஷிதா த்ரஸ்யெரு சூயம்ஷிகவிஹாநவாயவிதிவெஸ கணேவிகாதெநதஸ ஷட்கம்வஞுக ஷடகம்ஜபக விதரஜள வஹாகேவாத்யிதெ

149 ஸஹஸ ரஷிரஷ்வா வஹா வர்க்தீவொய ஷ்ஜாநக்ஷஉா அவநாவ்கா வஹாகவ்ர அதம் ஸ்ரீஉஷிதத்ரஅாயீம் ஷிதாம்தா அவஷஹ வொஜம்க்ரதம் தெநவயாக்த்ர

150 வாஜவ்ர்க்தீவஹாகவகாம்க்ஷணவஸ ஸ்ரீபஷிதா ர க்ஷணம் அாவஸாஹிம்க்ரியதெ, தயாவ நநஹொ நா ராயணள ஸ்ரீயதள ஜதாவாஜந ளஷிதீம்ஹஜத ஜதவெத்ரதவெஜ அதாம் தாஜ்ரகாம்க்ஷணதஸ்க யாவியவவொவிநாவஸ ஜஷெடாஹிந

151 நாராயணயொரஹயொய ஷிஹெஃ!
ஸ்ரீ த்வ ஸீஷ தயாவஷி ?
கா கயயெதநா நஜஜம்
ரஸ்த்ரம்தா நதஸ ஷ்திரொஜா ருர்

15 [illegible]

153 [illegible]

154 [illegible]

55 [illegible]

156 [illegible]

157 [illegible]

158 [illegible]

159 [illegible]

ஸ ஸ்ராவி விஅநணெநெ-வ வித்தம்
ஸாராயெதெதி ஸதஂ்ரஷ்ராணா ।

160 ந ஸணவஉாமுாஉஸாமெந விஸ்யா தநு
யதிவா . கமஉவிநு ஸஂஷ்வ்டுதெதா விவாமெ
யஉவிக் வி விதெ்த ஸெயஉதெ ஹாதி தஸ
ஷ் டநவீஹ கமொஸகஷதெஸோஂ ஹரய ।

161 வி தா க்ஷிஜ்கஜ தஂகஷயதி ஸதாமெநவக
ம தக்யாஂகாஉவி வவஂவியதநயஉஜூஷ ஹ
வநெ யதெ . தாதஂ வீயஂகவநஸாதி வாதொ
ZயஉJதி கிஂ வீவெகீ கொவிஸாகீ வஹஸண
கதெகுதி விஷ்ஷ '

162 ஈநெஉாஉநஉாத்ரஉஸள தநயொ
விதநாதி யஉிதி உயாஷிவிதழ
ஐதி வக்ஷஸவிவெஉம தவு யதெ .
விஷஷஂவவ ஐதஸவயாமய ஹோஃ

163 தநயஸவெதநகாஉநஉோஉநகஉ தத்ர
ஸஂஹவதி ஸவெஷ்வெ தநெஷ ஷ்ராஉி
நந ராஉநஸ ரந கயா ? ।

164 ஈந ராஉநவிமஹெ மஉநஸாம யாஸாகீ
நந தஹஷம விகதாஷிஷ தஷிஉஂ கம நஂஸாகீ
ஹ தஜீ விதவவஸஃ கமஉவிரக்ஷண த்ரஷண
ஸஉ ராயத யதிவ ஂமவ விதம ஷஉயொமிநு ॥

165 ஷ்ரீவெ ஷ்யாநாநரொயாஷிதீஉஂ
வவஷதஸ ரஷெ தஉமஷஂ ஷ்வவி
ஷ்யா நாநெரயொஹி தஷெஷஹாவ°
நவொயெஷாத்ர யஜெஜஸத ஷாஹொ யதொந ॥

16 , ஈமிமா தஷஸதநஸாயம தஸா தமெவாZ
ஷீதிஸ்ரீஉ த்ராம ஊரீகஜதவி ।

ஷ்ரயாநம் கிஜத்ராஷ்ரயாநம் கிஜாயெது
த்ருவாஜேத்த விசாரெ மதிஜுளநஜெவ ।

167 ஸ்ரீஜஷாராய ம் ஷம்ப்ரயஜதி யதிஹொ வாக்ய
ரெஹஸ் ஷவித்தீ ஷ்ராயாந்யம் தத்ருவிஷேணாஷுவித
ஜஜுஜஹொ, நாத்ர தாத்ரமவொஷ்தி ஸ்ரீ ஷாராய
ணாவித்யிஷிதிரநவா நொஷவித்ரிதிஸிக்ஷாம்
ஜாதம் ந்யாயஷகாம் ஷ்ரஷவது நஹிகொவைத்ர
வெஜத்யராஸ்

168 நாராயணசரணாவித்யக்ஷள யஷ்ய ஷ்ரயாநதா
ஷ்ரயிதா ஸ்ரீஜஷிசரணாவித்யக்ஷவஷி ஷா
ஷ்ரயெத தவெஷ்யவ ।

169 ஷாஷஞ ஜஞ்ரெதெ சரணவஜாயெது ஷ்யிதம் ஷ்ர
ய நகவ்ய வொரெணாவிவ தவஷா நாராயண
மாஜி ஜெநவ ஷகர ஷ்யாக

170 கதர ந்யாயொயம் ஷஜவிதஜ திஷ்யாவநஜவிஷ்ர ா
ஷெ வ்யயுஷ்யதிதி விஜஜாஷ க ப்ரதிஷிம் வரா
ஷ ஜ்ய க ஷ்ராக்கம் ஷ்ரஜிகமயதாவ்யஷ்யயிநஃ
கதொஜாதம் வ்யயும் யதநயிதி விஜெ நஷிவய்ய ।

171 திக்ஷஷுக்ரத்யாம் நவாவ்யிதயஜ்யாரம்ஷதம் வஞு
ஜமெ வடயக ஷ்ராக்ஷம் தஜெதஞியதம்யதீ
நாம் விஷ்ராஜிஷா ஜ்ராஜ்ய ஜயயஜொஷி ।

172 ஜொகெ வ்யத்திவாஜாஷுயக்ரதிரிஷ காவ்யாஷ்ய
ஜத்யாஷுவக்ராஜாகணுயாஷள யதீஜெ்ரா வதவத .
ஷஷஷா ஷ்யாதநஷுத்ரவாஷி கஷ்ய ஷ்ரஜெஷதி
ஜொஷம் ஜஜஜநஷ்ரஜயெ யித்ரராதீயக்ரத்யாம் தஜ்
ஞுரொயுாநவாஜம் ஞு திகணமொ, விஷ்ருஷ்வா
உஷ்ய வித்ர

173 அவாகாரஜதிஷ்ரயொம உவிதொ நொயஜ்யஷி
விசவாநாகாரஷுதிவாவ்யவஜ்யவிஷஹொ வ்யக்ஷு

த்திவாதெ ஷூட ஷாவஂஷத்ஷி தஷிரஜவிஷயஂ
ஷெஷ்ரஂஷிவநுஷஂயஶீ ஷொயஂ தக்ஷத்திவெஷிநாஂ
வரிஷஷி நஷாவஂ கயஂ ப்ராவாயாக॥

யதிகள் தமது நூலில் (பக்கம் 7 ல்) " சுதஷவ விரஜஷஂ வஷாவிவக்ஷாயாஂ ஷஶாநவதநககநியஶொ நஷவதீதி வஷத்திவாதெவஷக்தூ." என்று எழுதியுள்ளார். இது விஷய வுண்மை யறியாமையினுல் வந்ததத்தீன * வெதா ப்ரஶாண இத்யாதி ஸ்தலத்தில் ப்ர ாணவிதெஷ வவநாயஷம் ப்ர த்ஷயஷாவெ த த்தில் அந்வயிப்பதேயன்றி ப்ரகூத்ஷயஷ த்தி அந்வயிப்பதன்று இ னம் ப்ரகூத்ஷயஷாவெஷ த்திலே யே நியமேந அந்வயிக்கு மி ங்களைக் குறிக்கொண்டே வ்யுத்பத்திவாதத்தில் * விரஜஷஂவஷாவிவக்ஷாயாஶிதஷாஷி எழுதப்பட்டது யதெஷ்டமாக விர ஷஂவஷாவிவக்ஷ பண் ணுவதென்று கொண்டால் * ஷஂவஷா: ஷீஹய: * என்ற விடத்து வெவக்ஷிகமா ஷஂவஷொஷீஹய° என்றும் ஷஂவஷா ஷீஹி° ன்றும் சொல்லுவது நிரவதஷமாகவே ண்டிவரும். ஆனபின்பு யதி ள் * வஷத்திவாதெவஷக்தூ என் றெழுதியது வா ரஹா கமத்தனையே

174 ப்ரயொஶ°கத்ராஷி ஷூரஷஜஹ ஶுஷெரா நஷவ தீதஷஷள ஷஎயொஷஎயொவிஶிவதி வஹாநா தூஷிவ வத:ஶ்ரொகீஷஎக்தி நிஷயதஶுஶெஶெகவ யவிந° ப்ரதாதஂ ஶஎகசஂ, கிஶயிகவஶொரா ஶிஷிரிஷ॥

175 ரஶாஷா ராஶாஷாஶிதி ந.நயதெ! கஷ்த்ர ஷவதா ப்ரயொஶாதூஷெஷ்டாஷ்ீதஷஹஶிஹத வா ாஶி யஷி ஷெர: சயொ கிஂ யெஷெதஷயிஷ்ரதயஶா ரு ஷ தஷநப்ரயொஶாதூஷ்ஷக்தெ° ப்ர ஷ ஷ வர ஞஂ ப்ரஷவஷி॥

176 ஸ்ரீஶஷாஶநயொஶிவயஷஷணிதெ ரஷாஷிரஷாட நாக நிஷ்ஷஷாவக்ஷதள யதெவஷஹதராவா

𑌚𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌨𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌚𑌿𑌤 𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰
𑌦𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌦𑍍𑌸𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨

ஏழாவது பரிச்சேதம் முற்றிற்று.

𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌃.

177 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌸𑌾𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌯 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌚𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤
𑌸𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌪𑍇𑌟
𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾𑌪𑌾𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮𑌸𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌯

178 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌨𑌨𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌕𑍇𑌵𑌲
𑌵𑍈𑌶𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍁𑌪𑍋𑌦𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌜𑍋𑌪𑌾𑌸𑌤𑌾
𑌕𑌿𑌶𑍋𑌹𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌦𑌾 ? 𑌸𑌪𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍
𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌦𑌹𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾 𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍀𑌯𑌾
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍
𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌶𑍇

179 𑌗𑌵𑍇𑌷𑌣𑍀𑌯 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌦𑍁
𑌷𑍀𑌦𑌮𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌶 𑌕𑍍𑌷𑌮𑌣𑍀𑌯𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑌙𑍍𑌘𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿 ।

180 𑌪𑍍𑌰𑌮𑍇𑌯𑌪𑍇𑌟𑌕𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑌯𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌨𑌦𑍀𑌶𑌿𑌤𑌯𑍇𑌨𑌾𑌨𑌾 𑌨𑌵 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌵𑌲𑌿𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌾𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌦𑍇𑌤𑌃
𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌚𑌿𑌰𑌂𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿॥

184 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌸𑌾𑌧𑌵𑌿𑌷𑌯 𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌮𑍇𑌰
𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯 𑌰𑌾𑌕 𑌵𑌿𑌚𑌯𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌣𑌤𑌯𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌾
𑌥𑍇 𑌶𑍍𑌯 ; 𑌥𑍈 𑌰𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾

க்ஷத்ரியம் ப்ராப்தாநந்தோராஜ்யம்ஹிதா நிஷ்டேஷு
விஜயதுயம் ஸவிஷயஸ்ஸ்ய க்ருத்திஷாவிதம் |

185 சத்ராநக்ஷேதோயிகம் நகிழவி வேக்ஷாவதாம்
ஜாநமெ ஸாமைதேத்தீரஞ்ஜஸம்பூவீதி, யதிரவெந்
ஷோடஸ்ஸ நிஷ்க்ஷூஷ: | ஸஏய: கிஞ்சந கவஷம் யதி
ஸிஸதேதுஷாடய காஜம்ஷிவெசஷ்த்ராவநா ந
க்ஷத்ரம், தவேவிஷ்வஷாம் ப்ராஜாணிகாநாம் வரஷ்ட

186 ஶ்ரோத்ராயம் விஷ்வஷாம்வரோ ஜ்ஞஸ்ரிஸ ப்ரவ்ரா
விதோஸஏகச, சரீ ஸாநஷம்ஸகதஏஸஷம்வ க்ஷ
வயா ஶ்ரூகவா வரிகவாஷிவ வேராவம் காஜஜ
ஸஸக்ஷ்திஸ்ஸஜஷி தாஸாதீதி, யோகீஜஸாநு
ஶோஷகஅம்அஜவாஸாபசகர ணயா தத்தாத்ர ஸம்ஜ
ஶஷ்டேத ||

187 அஸ்ராஜெவ விஸஏத்ராம் விஶக்ஷணாநரூஷிவ்ஸஷி
விஷ்வமெ ஶ்ரோத்ராயஜெசணவ யேந்யோஜெந
வாநந் இதிஜ்ஞஸம்பூஏஜம் || "யதி கோஷியாஷ யதி
வஜம்பவோ ஜஸாநு ஸஸஷஸ்ஸகீயஜநஜோ நா பவஸஏ
ஷதி நியதம் ப்ரபஷாஜஜேகஜாஜராச அநவஸஷ
யாநஜஸ ஸிஜிஜாஸ்ஸதி | ' இதி.

188 ஜஜம்பாஜஸ்ஸாஜீத்ர்யியரணி விஷ்ராத யஶஸா
யதீஜ்ரண ஶ்ராவா ஸஸ்ரஜயஜஸொ யாவிரவிதா
நஸா வாவாம்ஸஏசி, ஸவநரிஸவ்ரஷேஸா
தஜோ: . நஸி ப்ரஷ்ராதாநாஜநந்தகயநம்
ஜாதஜ ஸவிதா ||

189 தக்வஜதாகஷாவாஜிஸஜநதோ
ஸஜீஷேவ்வா தேநவவஶ்ராஜிஸோ
தாவகெஶ்ரஷ இதேந்வஜஜவம் ஜா
வஞ்சதாநாம்வரவேஷ்ஷ ஜஸாஞொஜவஜஷ

190 நிரஸ்தஸமஸ்தஹேயோ நிரதிசயாஸங்க்யேய கல்யாண குணகணைகதாநஸ்ஸ்வ
ஸங்கல்பமாத்ராவக்லுப்த ஜகஜ்ஜந்மஸ்திதிப்ரலய
ஸம்ஸாரநிவர்த்தநைகஹேதுபூதஸ்ஸர்வேச்வரோ
நாராயண: பரம்ப்ரஹ்ம ॥

191 ப்ரஹ்மஸ்வரூபஸ்ய ஸர்வதா ஸர்வவிலக்ஷணத்வம்
யதி ஸ்ரீபாஷ்யே கோசராணாம் ...
ஸமஸ்தவஸ்துவிஸஜாதீயத்வம் ப்ரஹ்மண: நிஜ
ஸ்வரூபம் நிரூபிதம் ப்ரஹ்மண: ஸர்வஸ்மாத்
வ்யாவ்ருத்தம், ததாஹ்யாஹ

192 ப்ரஹ்மஸ்வரூபேணைவ ஸர்வவிலக்ஷணம் ப்ரஹ்மதயா
விஷயா: ... விஷயம் ஸர்வவைலக்ஷண்யம்
யதேவ ...

யதிகள் தமது நிஷ்கர்ஷ நூலில் (பக்கம் 36 ல்) "....
...." என்று தொடங்கி மிகவும் ...மாகவும்
...மாகவும் ... ப்ரதிவஸ்து
வைலக்ஷண்ய விஷயத்தை ப்ரஸ்தாவித்துள்ளார். இது விஷயமாக
ப்ரஹ்மஸ்வரூப வைலக்ஷண்ய என்கிற நமது க்ரந்தம் இவருக்கு
...மாகவும் நித்யாநுஸந்தேயமாகவும் ...யாகவும் அமைந்திருக்கின்றது. அதில் நாம் எழுதியுள்ள பல
விஷயங்களுள் ஒன்றையே இங்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றேன். இதைத்
தொன்றுக்கு மாத்திரம் விடைவெளிவருமேல் பரமஸந்தோஷமே.

வேதார்த்தஸங்க்ரஹ தாத்பர்ய தீபிகையில் "....
ப்ரதிவஸ்து வைலக்ஷண்ய ....
....
....
...." என்று அருளிச்செய்திருப்பது ப்ர
ஸித்தம். எம்பெருமானுடைய ப்ரதிவஸ்துவைலக்ஷண்ய விஷய

த்தில் யதிகளும் இவருடைய பூர்வர்கள் சிலரும் எவ்விதமான வேஷம் செய்கின்றனரோ அந்த வேஷந்தன்னையே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் உத்க்ஷேபித்து நிரஸித்தருளியிருக்கிறாரென்பது இதில் ஸுஸ்பஷ்டம். [illegible] ? என்பதே இவர்களுடைய வேஷம் அதனையே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் [illegible] பதனாலே வர்ணித்தொழித்தார். அப்படிப்பட்ட வேஷம் செய்யத்தகாது என்று மறுத்தருளியிருக்கும்போது, அந்த வேஷத்தையே அவலம்பித்துக்கொண்டு க்ஷேபிக்கின்ற இவர்களின் வாதம் தலைகாட்ட வழியேது?

'[illegible]' என்று ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய பங்க்தி இருந்திருக்குமாகில் இவர்களின் வேஷத்திற்கு உயிர் உண்டாயிருக்கும். அவருடைய பங்க்தி அப்படியில்லை. இவர்களின் வேஷத்தையே ஸ்பஷ்டமாக அநுவதித்து ஸ்பஷ்டமாக் கண்டிக்கிற பங்க்தியாக விளங்காநின்றதென்பது நோக்கத்தக்கது. இவ்விஷய விரிவு நமது ப்ரஹ்மவ்யாப்தி பரிஷ்கரியையில் 79 முதல் 86 வரை ச்லோகங்களிலும் (பக்கம் 3 ல்) [illegible] நன்கு விளங்கக் காணத்தக்கது.

19 [illegible]

194 [illegible]

195 [illegible]

श्रीरस्तु

श्रीमते हयग्रीवाय नमः

श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर अण्णङ्गराचार्य्य प्रणीत

श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम्

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கர அண்ணங்கராசார்ய

ப்ரணீதம்

ஸ்ரீவேங்கடநாதகுருஸ்தோத்ரம்,

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்.

பொழிப்புரையுடன்கூடியது.

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यइतिपद्याक्षरक्रमात्
श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यस्तोत्र वच्मि सता दे

ஸ்ரீமாந்வேங்கடநாதார்ய இதிபத்யாக்ஷரக்ரமாத் ।
ஸ்ரீமத்வேங்கடநாதார்யஸ்தோத்ரம் வச்மி ஸதாம்முதே

ஸ்ரீமாந் வேங்கட நாதார்ய: விதார்'கிக ஸேரீ வேதாந்தா சார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி. என்கிற தனியனி லுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் அடைவே ஒவ்வொரு சுலோகத் தின் முதலெழுத்தாகக் கொண்டதான இந்த ஸ்தோத்ரம் நல்லோ ருள்ளம் கனிய இயற்றப்படுகின்றது.

श्रीमद्वेङ्कटनाथदेशिकमणिश्शेषाद्रिभूषामणे
र्घण्टांशः कुशिकात्मजान्वयसुधासिन्धोस्सुधादीधितिः
श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासंप्राप्तविद्योत्करोऽ
नन्तार्याह्वयसोमसुत्सुतमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि १

ஸ்ரீமத்வேங்கடநாததேஶிகமணிஶ்ஶேஷாத்ரிபூஷாமணே:
கண்டாம்ஶ: குஶிகாத்மஜாந்வயஸுதாஸிந்தோஸ்ஸுதா
தீதிதி: | ஸ்ரீராமாநுஜஸூரிவர்யகருணாஸம்
ப்ராப்தவித்யோத்கரோऽநந்தார்யாஹ்வய ஸோமஸு
த்ஸுதமணிர்மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி | 1

திருவேங்கடமுடையானுடைய திருமணியின் அம்சமாய்த் தோன்றியவரும் விச்வாமித்ர குலதிலகரும் கிடாம்பியப்புள்ளாருடைய திருவருளால் ஸகல கலைகளையும் அதிகரிக்கப் பெற்றவரும் அநந்த ஸோமயாஜிகளின் அரும்புதல்வருமான ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக.

मानातीतमहागुणौघजलधिर्मायीभकण्ठीरवो
मातङ्गाचलमौलिमण्डनमणेर्मान्यो महादेशिकः
मग्नान् संसृतिसागरे मितमतीन् मादृग्जनान् रक्षितुं
मर्त्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि २

மாநாதீதமஹாகுணௌகஜலதிர் மாயீபகண்டீரவோ மாத
ங்காசலமௌலிமண்டநமணேர் மாந்யோ மஹாதேஶிக:
மக்நாந் ஸம்ஸ்ருதிஸாகரே மிதமதீந் மாத்ருக்ஜநாந் ர
க்ஷிதும், மர்த்யாகாரமுபேயிவாந் குருவரோ
மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி

எல்லைகடந்த சிறந்த குணங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும் மாயாவாதிகளாகிற மதயானைகளுக்குச் சிங்கம்போன்றவரும் தென்னத்தியூரரான தேவப்பெருமாளுடைய திருவருளுக்கு இலக்கானவரும் பிறவிக் கடலுள் அழுந்தித் துளக்குகின்ற நம்போன்றார்

லைக் கரத்தருள மானிட வே டம்பூண்டவருமான தேசிகர் என் நெஞ்சினுள்ளே திருமேவணும்.

वैतण्डाचलमण्डनस्य वरदस्याङ्घ्री सदा संश्रयन्
तस्यैवाद्भुतमाभिरूप्यमनिशं चित्तेऽनुभूय स्वयम्
वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष इति यः प्रोचे महादेशिकः
सोऽयं पण्डितमण्डलीपरिवृढो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३ ॥

வைதண்டாசலமண்டநஸ்ய வரதஸ்யாங்க்ரீ ஸதா ஸம்ச்ரயந்
தஸ்யைவாத்புதமாபிரூப்யமநிசம் சித்தேऽநுபூய ஸ்வயம்
வைகுண்டேऽபி ந மேऽபிலாஷ இதி ய: ப்ரோசே மஹாதேசிக:
ஸோऽயம் பண்டிதமண்டலீபரிவ்ருடோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 3

தேவப்பெருமாளுடைய திருவடிகளையே தஞ்சமாகப்பற்றி அப்பெருமாளுடைய அற்புதமான அழகை இடைவீடின்றி அநுபவித்து வைகுண்டவாஸத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லையென்று (வரதராஜ பஞ்சாசத்தில்) அருளிச்செய்த வித்வந்மணியான தேசிகர் என் உள்ளத்துள்ளே உறைந்தருள்க.

कल्पन्ते किल यस्य देशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नोत्करा
सर्वेषामपि देहिनां भवभयोद्विग्नात्मनां मुक्तये
सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धान्तमत्यद्भुतं
भूयोभिः कृतिसञ्चयैर्विशदयन् मे सन्निधत्तां हृदि ४

கல்பந்தே கில யஸ்ய தேசிகமணே: ஸ்ரீஸூக்திரத்நோத்கரா:
ஸர்வேஷாமபி தேஹிநாம் பவபயோத்விக்நாத்மநாம் முக்தயே
ஸோऽயம் வேதசிரோகுருர்யதிபதேஸ்ஸித்தாந்தமத்யத்புதம்
பூயோபி: க்ருதிஸஞ்சயைர்விசதயந் மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 4

பிறப்பிறப்பு மூப்புப் பிணிகளுக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்ற ஸம்ஸாரிகளை வாழ்விக்கவல்ல திவ்யஸூக்திகளை யருளிச்செய்தவரும்,

எம்பெருமானார் தரிசனத்தைப் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களினால் நன்கு விளக்கினவருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மந்திரமாகக்கொள்க.

टङ्काद्यैर्बहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः
पश्चात् श्रीमुनिनाथयामुनयतिक्ष्माभृन्मुखैर्वर्धितम्
सिद्धान्तं गुरुराडसौ बहुतमैस्सद्ग्रन्थवृन्दैर्निजैः
संवृद्धं कलयन् कलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां हृदि । ५ ।

டங்காத்யைர்பஹுபி: புராணகுருபி: ப்ராகேவ த்ருஷ்டம் தத:, பஸ்சாத் ஸ்ரீமுநிநாதயாமுநயதிக்ஷ்மாப்ருந்முகைர்வர்திதம் ஸித்தாந்தம் குருராடஸௌ பஹுதமைஸ்ஸத்க்ரந்தப்ருந்தைர்நிஜை:, ஸம்வ்ருத்தம் கலயந் கலிப்ரமதநோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 5

(டங் த்ரமிட குஹதேவ ப்ரப்ருதய என்று யதிராஜஸப்ததியில் அருளிச் செய்தபடியே) டங்கர் முதலிய பல முன்னோர்களாலும் ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் உடையவர் முதலான பின்னாசிரியர்களாலும் ஸநாதனமாயிருக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தைப் பல உயர்ந்த க்ரந்தங்களினால் பரிபோஷித்தருளின தேசிகர் கலியைவென்று என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்க

नाहं वोढुमलं भवामि निगमान्तार्थस्य दिव्योक्तिषु
प्राज्ञैकानुभवार्हमद्भुततमं दिव्यार्थसारं स्वयम्
कारुण्येन सुदुर्वचेन भरितस्सोऽयं महादेशिकः
सर्वार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां हृदि । ६

நாஹம் வோடுமலம் பவாமி நிகமாந்தார்த்தஸ்ய திவ்யோக்திஷு, ப்ராஜ்ஞைகாநுபவார்ஹமத்புததமம் திவ்யார்த்தஸாரம் ஸ்வயம் காருண்யேந ஸுதுர்வசேந பரிதஸ்ஸோऽயம் மஹாதேசிக:, ஸர்வார்த்தாந் ஸ்வயமேவ ஸாது கமயந் மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 6

தேசிக திவ்யஸூக்திகளின் சீரியபொருள்கள் மிகப்பெரியோர்களாலேயே அறியக்கூடியனவாதலால் நீசனேன் ஸ்வயமாக அறியகில்லேன். ஆதலால் தேசிகர் தாமே பேரருள்கொண்டு ஸகலார்த்தங்களையும் அடியேனுக்கு உணர்த்தி என்னுள்ளத்துள்ளே வாழ்.

'थासस्से' 'ढ्रि लोप' 'ऋत्यक' 'इको यण्' 'कुत्सिते' 'इस्सिधुट्'
'झझिस्' 'झोऽन्त' इतीदृशानि सततं सूत्राणि संक्रन्दताम्
श्रेयः किंचन नोदियादिति धिया सूक्तीस्सुहृद्यः अदात्
यो वेदान्तमहागुरुस्स कृपया मे सन्निधत्तां हृदि ७

தாஸஸ்ஸே ஹலிடுலோப ருத்யக-இகோயண குத்ஸிதே
இஸ்ஸிதுட், ஜஜஸ் ஜோந்த இதீத்ருசாநி ஸ
ததம் ஸூத்ராணி ஸங்க்ரந்ததாம் ச்ரேய: கிஞ்சந
நோதியாதிதியா ஸூக்தீஸ்ஸுஹ்ருத்ய அதாத், யோ
வேதாந்தமஹாகுருஸ்ஸ க்ருபயா மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி

உலகில் பலர் வியாகரணம் வாசிப்பதாக இழிந்து (தாஸஸ்ஸே) என்பது முதலான ஸூத்ரங்களை உருப்போட்டுக்கொண்டு அதிலேயே உயிரைவிடுகிறார்கள். அன்னவர்களுக்கு ஒரு நன்மையும் விளையமாட்டாதே. என்று திருவுள்ளமிரங்கி அமுதனைய மொழிகளை அருளிய தேசிகர் என் அகத்தையே தம் அகமாக்கொள்.

यः कारुण्यनिधिर्यमाहुर्भगवान् वेदान्तदेशिकं
येनेदं भुवनं सनाथमभवत् यस्मै नतिः श्रेयसी
यस्माद्दिव्यसुबोधयस्समभवत् यस्य प्रभावोऽद्भुतः,
यस्मिन् सद्गुणवसुः स गुरुर्मे सन्निधत्तां हृदि ८

ய: காருண்யநிதிர்யமாஹுர்பகவாந் வேதாந்ததேசிகம்
யேநேதம் புவநம் ஸநாதமபவத் யஸ்மை நதி
ச்ரேயஸீ யஸ்மாத்திவ்யஸுபோதயஸ்ஸமபவத் யஸ்ய
ப்ரபாவோத்புத:, யஸ்மிந் ஸத்குணவஸு: ஸ குருர்மே
ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 8

சிறிது ஞானம்பெற்றவர்களுக்குங்கூட மிக ரஸிக்கும்படியான அமுதமென்மொழிகளை அருளிச்செய்தவரும் ஞானபக்தி விரக்திகள் மலிந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தை யாளவேணும்.

कल्लोला इव सागरे गुरुवरे यस्मिन् सदा सूक्तयः
प्रादुर्भावमनर्गलं जनिजुषां सौभाग्यभूम्ना दधुः
सोऽयं सर्वकलाविहारनिलयः सर्वज्ञचूडामणिः
सर्वानन्दनसद्गुणौघजलधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १३ ।

கல்லோலா இவ ஸாகரே குருவரே யஸ்மிந் ஸதா ஸூக்
தய:, ப்ராது- ர்பாவமநர்கலம் ஜநிஜுஷாம் ஸௌபாக்யபூம்நா
தது: ஸோ(அ)யம் ஸர்வகலாவிஹாரநிலய:
ஸர்வஜ்ஞசூடாமணி:, ஸர்வாநந்தநஸத்குணௌகஜல
திர்மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி || 13

கடலில் அலைகிளர்வதுபோல் நம்முடைய பாக்யவசத்தால் மேன்மேலும் ஸ்ரீஸூக்திகள் பொங்கிவரப்பெற்றவரும், ஸகலகலைகளிலும் வல்லவரும் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸத்குணநிதியுமான தேசிகர் என்னுள்ளத்தில் வாஸத்தை ஒருநாளும் விடலாகாது.

के वा सन्ति महीतलेऽत्र विपुले वेदान्तसूरेर्गिर
स्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदयं गाढं ग्रहीतुं क्षमाः
सोऽयं देशिकसार्वभौम इह मामेक कृपावेशात्
स्वीयान्तःकरणज्ञमाशु कलयन् मे सन्निधत्तां हृदि १४

கேவா ஸந்தி மஹீதலே(அ)த்ர விபுலே வேதாந்தஸூரே
ர்கிர ஸ்ஸர்வாஸ்ஸாது விம்ருஶ்ய தஸ்ய ஹ்ருதயம் காடம்
க்ரஹீதும் க்ஷமா: ஸோ(அ)யம் தேஶிகஸார்வபௌம இ
ஹ மாமேக க்ருபாவேஶாத், ஸ்வீயாந்த:கரணஜ்ஞ
மாஶு கலயந் மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 14

இந்நிலவுகில் தம்முடைய ஸகல திவ்யஸூக்திகளையும் நன்கு ஆராய்ந்துபார்த்துத்தமது ஆழ்ந்த திருவுள்ளத்தைக் ண்டறிய

ல் ர் ஒருவருமில்லையெ ' றெ கு றதீர அடியேனொருவ ' பா ' தமது பேரருளைப் பெருகவிட்டுத் தம்மு டய திருவு ' ளக் ருத்து சுளை அறிந்தேனுப்படி செய்ய ல்லவரான தேசி ர் எ 'ர் ளுள்ளத் தயே உறைவிடமா 'ெ ான்

सत्य सत्यमह वीमि भुवने ना योऽवतीर्णो गुरु
चारित्र परम पवित्रमतुलास्सूक्तीश्च सदर्शयन्
एकोऽय श्रुतिमौलिदेशिकमणि सर्वात्मना शोभन
सोऽय सीमदरिद्रया करुणया मे सन्निधत्ता हृदि १५

ஸ த்யம் ஸத்யமஹம் ப்ரவீமி ஸுவ நெ நா யோவதீர்ணோ கு ரு:
சாரித்ரம் பரமம் பவித்ரமதுலாஸ்ஸூக்தீச்ச ஸந்தர்சயந்
ஏகோயம் ச்ருதிமௌலிதேசிகமணி: ஸர்வாத்மநா சோபந:
ஸோயம் ஸீமதரித்ரயா கருணயா மே ஸந்நித்தாம் ஹ்ருதி 15

பவித்திரமான சரித்திரம்பொருந்தி ஒப்பற்ற திவ்யஸூக்தி ளை உப ரித்துப் ப டியாலும் சிறப்புப்பெற்றவர் இவரொருவரே ன்று ஆணையிட்டுச் சொ ' லுதற்கு உரியவரான தேசி ர் எல்லைகடந்த ருணையோடு என்னுள்ளத்து ' ளே உறையவேணும்

ரீङ्कार कलयं त शीधुकणिका पीत्वा द्विरेफा वने
सोऽह वेदशिरोगुरोर्भ फणिती पीयूषकल्पा मुहु
पायपायमनर्गल विरचये तौर्यत्रिक चत्वरे
सोऽय सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि १६

ரீங்காரம் கலயந்தி சீதுகணிகா: பீத்வா த்விரேபா வநே
ஸோஹம் வேதசிரோகுரோர் பணிதீம் பீயூஷகல்பாம் முஹு:
பாயம்பாயமநர்க்கலம் விரசயே தௌர்யத்ரிகம் சத்வரே
ஸோயம் ஸர்வகலாநிதிர் குருவரோ மே ஸந்நித்தாம் ஹ்ருதி ॥ 16

கானத்தில வண்டுகள் மதுத்திவலையைச் சிறிது பருகி களித்து ரீங்காரம்செய்வன. அடியேன் தேசிகருடைய திவ்ய ஸூக்திகளாகிற திவ்யாம்ருதத்தை வேண்டியமட்டும் பருகிக்களித்து நாற்சந்திகளில் (* மொய்ம்மாம்பூம்பொழில் என்கிற திருவாய்மொழியிற்படியே) ஆடிப்பாடிக் குனிக்கின்றேன். இப்படி யென்னைக் களிப்பிக்கவல்ல தேசிகர் என்னெஞ்சமே மேவுக

वेदानां पठनं पुराणकथनं स्मृत्यादिसंशीलनं
सर्वं यस्य गुरोर्गिरां परिचयैः पुष्णाति शोभां पराम्
सोऽयं सर्वपथीनधीविलसितो वैराग्यवारानिधिः
श्रीमान् वेदशिरोगुरुः प्रतिकलं मे सन्निधत्तां हृदि १७

𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑌾𑌂𑌪𑌠𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌶𑍀𑌲𑌨𑌂
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑍍𑌗𑌿𑌰𑌾𑌂𑌪𑌰𑌿𑌚𑌯𑍈𑌃 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿
𑌶𑍋𑌭𑌾𑌂𑌪𑌰𑌾𑌮𑍍 𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌥𑍀𑌨𑌧𑍀𑌵𑌿𑌲𑌸𑌿
𑌤𑍋 𑌵𑍈𑌰𑌾𑌗𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌾𑌂𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑍋
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑌲𑌂𑌮𑍇𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 17

வேதமோதுவதோ புராணப்ரவசனம் செய்வதோ தர்மசாஸ்த்ரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதோ மற்றும் எது செய்வதாயிருந்தாலும் தேசிக திவ்யஸூக்திளில் பரிசயம் இருந்தால்தான் எந்த பேச்சும் பொலிவுபெறும் என்னவேண்டும்படியான ஸ்ரீஸூக்தி வைபவம்வாய்ந்தவரும் எல்லா வழிகளிலும் செல்கின்ற புத்திவிலாஸம் பொருந்தியரும் மஹாவிரக்தருமான தேசிகர் என்மனத்தயே மன்னியிருக்கவேணும்

दान्तिश्शान्तिरिति द्वयं हि सकलैस्सम्पादनीयो निधिः
सोऽयं यस्य बभौ स्वभावनियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पतः
वाजिग्रीवकृपाकटाक्षविभवोद्यत्प्रभावोज्ज्वलः
सोऽयं देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्तां हृदि १८

𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌹𑌿 𑌸𑌕𑌲𑍈𑌸𑍍𑌸𑌂𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃
𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌬𑌭𑍌 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌨𑌿𑌯𑌤𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌶𑌸𑌂

கஷ்த வாஜிக்ரீவக்ருபாகடாக்ஷவிஸ்வோத்துங்க
ஸாமர்த்யம், ஸோயம் தேஶிகபுங்கவஸ்ஸ்வக்ருபயா மே
ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 18

ஒவ்வொருவரும் அவசியம் ஸம்பாதிக்கவேண்டிய நிதியாயே பரமபதமும் ஞானமும் பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே இயற்கையாகவே அமையப்பெற்றவரும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவருடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தினால் பெருமேன்மைபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தினுள்ளே மன்னி வீற்றிருப்பாராக.

तातोऽय तनयोऽयमेष सहज स्सैषा प्रसू' पत्न्यसौ
क्षेत्र मामकमेतदित्यनवधि प्रोज्जृम्भमाणा तथा
सर्वा मे समभूत्त्वदीयफणितिष्वेव, प्रसिद्धस्तथ
स्सोऽयं निस्तुलवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १९

தாதோயம் தநயோயமேஷ ஸஹஜஸ்ஸைஷா ப்ரஸூ:
பத்நீஸஸௌ, க்ஷேத்ரம் மாமகமேததித்யநவதிப்ரோ
ஜ்ஜ்ரும்பமாணா ததா ஸர்வா மே ஸமபூத்த்வதீய
பணிதிஷ்வேவ, ப்ரஸித்தஸ்ததஸ் ஸோயம் நிஸ்துல
வைபவோ குருவரோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி ॥ 19

* ஆசைவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி அன்னையத்த னென் புத்திரர்பூமி வாசவார்குழலா ளென்றுமயங்கி என்னுமாபோலே பலவிஷயமாக விளையக்கூடவதான விருப்பமெல்லாம் எனக்கு வேறொன்றிலும் செல்லாமல் தம்முடைய திவ்ய ஸூக்திகளிலேயே செல்லுமாறு அருள்புரிந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே வாழ்க.

चार्वाकादिमदुर्मता वतमस त्रसार्थमुद्यन् रवि'
श्रीमद्वैष्णवमण्डलीकुवलयोल्लासाय भास्वान् विधु'
सोऽयं वेदशिरोगुरुस्स भगवानित्येवमत्यादरात्
सर्वैस्साधुगणै प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २०

சார்வாகாதிமதாந்தகாரஹரணே ஸூர்யாயமாணோ ஹி
ஶ்ரீவைஷ்ணவமண்டலீகுமுதவ்ரஜோல்லாஸாய ஸோமாயமா
நோ யோ விபாதி தாத்ருஶோ தேஶிக: ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 20

சார்வாகம் முதலிய துர்மத ்ாகிற இருளை அகற்றுவதற்குத் தோ்றின ஸூர்யன் எ த்தகுந்தவரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ மண்டலமாகிற ஆம்பலோடை ய ம ர்த்துவதற்காக விள ்குகின்ற திங்கள் என்னத்தகுந்தவருமா தேசி ர் என்மன ்தே வாழ்க

यज्ञे धातुरुदित्वरस्स वरद श्रीहस्तिशैलेश्वर
स्वीये वाहनम डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन्
वारंवारमनुग्रह प्रकटयन् विद्योतते, तादृश
प्रख्यातामितवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्ता ृदि २१

யஜ்ஞே தாதுருதித்வரஸ்ஸ வரத ஶ்ரீஹஸ்திஶைலேஶ்வர:
ஸ்வீயே வாஹந ண்டபே பரமயா ப்ரீத்யா யமாஸ்தாபயந்
வாரம்வாரமநுக்ரஹம் ப்ரகடயந் வித்யோததே தாத்ருஶ:
ப்ரக்யாதாமிதவைபவோ குருவரோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 21

அயன்செய்த அயமேத ே ள்வியில் அவதரித்த ே பரருளாளரால் தன்னுை ய வாஹனமண்டபத்தி ் எழுந்தருளப்ப ் ணு வித்து அடிக் டி பஹுமானிக் ப்பெறுகின்ற தேசிகர் என்னுள்ளத்தினுள்ளே உறைவாராக.

वर्गे वैष्णवशुद्धसन्ततिजुषा श्लाघ्यान्, अथा यैरपि
प्र ज्ञैर्भूरितमै प्रशस्यविभवान् ग्र थान् गरिष्ठान् बहून्
श्रीमद्वाजि खस्य दि यकृपया नित्य सृजन् निर्मल
प्रज्ञो देशिक एष दोषविधुरो सन्निधत्ता दि २२

[illegible]
தே³ஶிகவர... ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹம்போலே மதாந்தரஸ்த பண்டித ஸமூஹமும் கொண்டாடும்படியான அரியபெரிய நூல்களை ஹயக்ரீவருடைய அருளினால் அநவரதம் அருளிய தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்

योग्यानामयमग्रग य इति मु याख्यामिहेप्सुर्जन·
यस्याचार्यमणेर्विशुद्धफणितिष्वत्यादरं प्र प्नुयात्
सोऽय श्रीशतदूषणीमुखमहाग्र थावलीख्यापित
प्रज्ञाशेवधिरादरेण महता मे सन्निधत्ता हृदि २३

யோக்³யாநாமயமக்³ரக்³ய இதி யம் வ்யாக்²யாமிஹேப்ஸுர்ஜந:
யஸ்யாசார்யமணேர்விஶுத்³த⁴ப²ணிதிஷ்வத்யாத³ரம் ப்ரா
ப்நுயாத் ஸோऽயம் ஸ்ரீஶதது³ஷணீமுக²மஹா
க்³ரந்தா²வலீக்²யாபித ப்ரஜ்ஞாஶேவதி⁴ ராத³ரேண
மஹதா மே ஸந்நித⁴த்தாம் ஹ்ருதி³ 23

யோக்யர் என்று பெயர்பெற விரும்புமவர்களெல்லாரும் விரும்பிக் கற்றுத்தேறவேண்டும்படியான சததூஷணீ முதலிய சிறந்த பிரபந்தங்களை யருளிச்செய்து ஞானப்பெரும்புகழ் படைத்த தேசிகர் என் மனத்தினுள்ளே அன்புடன் அமர்ந்திடு.

मेदि यामिह सर्वत प्रसृमरा विख्य तिर यादृशो
यस्य श्रीनिगमा तदेशिकमणेर्नित्य समुज्जृ भते
यस्याहुस्सकलेऽपि त त्रनिचये स्वात त्र्यमत्यङ्कुश
श्रीमानेष गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि २४

மேதி³ந்யாமிஹ ஸர்வத: ப்ரஸ்ருமரா விக்²யாதிரத்யாத்³ருஶீ
யஸ்ய ஸ்ரீநிக³மாந்ததே³ஶிகமணேர்நித்யம் ஸமுஜ்ஜ்ரு தே

𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌕𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌵𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌹𑍍𑌨𑌂
𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌦𑍍𑌵𑍇𑌙𑍍𑌕𑌟𑌨𑌾𑌥𑌾𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 𑌮𑍇
𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 24

இந்நிலவுலகம் முழுதும் பரவிய பெரும்புகழ் படைத்தவரும் ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்று விருதுபெற்றவருமான தேசிகர் என் மனத்தே குடிகொண்டிருக்கவேணும்.

सन्देहान् सकलान् श्लथान् विदधतः पीयूषस देहदान्
गङ्गापूरसधर्मणश्शुभतमान् दिव्यान्निबन्धान् बहून्
उद्धृत्य क्षितिमण्डलं निरुपमं निष्कल्मषं च दधत्
वेदान्तार्यगुरूत्तमः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि २५

𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌤𑌃 𑌪𑍀𑌯𑍂𑌷𑌸𑌨𑍍𑌦𑍇
𑌹𑌦𑌾𑌨𑍍 𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌪𑍂𑌰𑌸𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌤𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍
𑌨𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍 𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌂 𑌨𑌿
𑌰𑍁𑌪𑌮𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌂 𑌚𑌾𑌦𑌧𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌗𑍁𑌰𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮
𑌃 𑌕𑌰𑍁𑌣𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌧𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿 ॥ 25

சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கவல்லவைகளும் தேவாம்ருதமோ இவை ' என்னும்படியான ஸந்தேஹத்தைப் பயக்கவல்லவைகளும் காங்கப்ரவாஹ ஸஹோதரங்களுமான பல திவ்யக்ரந்தங்களையருளி இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தையே தெருள்தருமாஞாலமாக்கின தேசிகர் என் மனத்தே வாழ்.

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे यां वितन्वंश्चिरात्
सर्वासामपि संपदां मम कुले बीजायमानो महान्
ज्ञानानुष्ठितिसंपदा सुमहितः कण्ठीरवो वादिनां
त्रय्यन्तार्यमहागुरुश्शुभमतिर्मे सन्निधत्तां हृदि २६

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌪𑍇𑌟𑌿𑌕𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌗𑍃𑌹𑍇 𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌤𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌂 𑌮𑌮 𑌕𑍁𑌲𑍇 𑌬𑍀𑌜𑌾𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋

உஷாநு ஜ்ஞாநாநுஷ்டிதிஸம்பதாஸமுஷிதம் கஷ்டீ
ரவோ வாதிநாம் ஸிம்ஹஸ்ஸ ஏஷ குருர்மே
உதிம் ஸெவஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 26

அடியேனுடைய இல்லத்தில் கோயிலாழ்வாரில் அர்ச்சா மூர்த்தியாகவே எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹிப்பவரும் என் குடும்பத்தில் நேர்கின்ற ஸகலவித ஸம்பத்துக்கும் முதல் தனிவித்தாக அமைந்தவரும் ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்பத்ஸம்ருத்தரும் பரவாதிஸிம்ஹமுமான தேசிகர் என் மனத்தே மன்னுக

धन्यो नान्य इहास्ति केवलमहं धन्याग्रणीरित्यमुं
गर्वं निर्वहति प्रसिद्धमहिमा यो देशिको मामकम्
सोऽयं धूततमा धरा विदधतीस्सूक्तीरमेयास्सृजन्
श्रीमान् वेदशिरोगुरुर्मदजुषो मे सन्निधत्तां हृदि २७

யதந்யோ நாந்ய இஹாஸ்தி கேவலமஹம் யதந்யாக்ரணீரித்யமும்
கர்வம் நிர்வஹதி ப்ரஸித்தமஹிமா யோ தேசிகோ
மாமகம் ஸோயம் யதூததமா தராம் விதததீ
ஸ்ஸூக்தீரமேயாஸ்ஸ்ருஜந் ஸ்ரீமாந் வேதசிரோகுருர்மத
ஜுஷோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி 27

யாவனொருவனே குறையற்றவனென்றும் எனைப்போற்ற நிறைவாளர் மற்றொருமில்லையென்றும் அடியேன் செருக்குக்கொள்வதற்குக் காரணபூதரும் இப்பூமண்டலம் க்ருதார்த்தமாகும்படி அளவற்ற திவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக

ता यद्विर्बहुवा जनैः परिवृते भूमण्डलेऽस्मिन्नहं
यस्यानुग्रहपात्रतामनितरप्राप्यामिह प्राप्नुवन्
सन्तुष्टस्सततं प्रफुल्लहृदयो दुःखोज्झितैर्देशिको
वर्ते, सोऽयममेयधीर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि २८

தாபைர்விர்பஹுதா ஜநைப்பரிவ்ருதே பூமண்டலேஸ்மிந்
அஹம் யஸ்யாநுக்ரஹபாத்ரதாமநிதரப்ராப்யாமிஹ

ஸம்ஸாராஸ்பத ஸஞ்சரிஷ்ணு ஜனதா ஸம்பாத ஸம்பாதிதே
யோ தாத்ருக்ஷ்விஹமேவ தேஷு கருணாபாத்ரம் விதாய ஸ்வயம்
நித்யாமோதவிதாம் ச மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி । 28

பலவகையாக ச்ரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்களே மலிந்திருக்கின்ற இந்நிலவுலகில் அடியேனொருவனையே இதரஸாதாரணமான தம் அருளுக்குக் கொள்கலமாக்கி எப்போதும் உள்ளங் கனிந்து மகிழ்ந்தேயிருப்பவனாகவும் தயரின் ப்ரஸக்தியே அற்றவனாகவும் என்னை ஆக்கிவைத்தருளியிருக்கின்ற தேசிகர் என் மனத்தில் நித்யஸந்நிதி பண்ணவேணும்

सद्वृन्दैस्सह नित्यवासरसिकं संख्यातिगैर्भावुकैः
सश्राव्योक्तिपरम्परं च कृपया यो मां व्यधाद्देशिकः
सोऽयं द्राविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कल्पकः
प्रज्ञो वेदशिरोगुरुर्मधुरवाक् मे सन्निधत्तां हृदि २९

ஸத்வ்ருந்தைஸ்ஸஹ நித்யவாஸரஸிகம் ஸங்க்யாதிகை
ர்பாவுகை ஸச்ராவ்யோக்திபரம்பரஞ்ச க்ருப
யா யோமாம் வ்யதாத் தேசிக: ஸோயம் த்ராவிட ஸம்
ஸ்க்ருதாதி ஸகல ப்ராஹ்மீஷு கல்பக: ப்ரஜ்ஞோ
வேதசிரோகுருர் மதுரவாக் மே ஸந்நிதத்தாம் ஹ்ருதி

அடியேனுக்கு எப்போதும் ஸத்ஸஹவாஸமே நேரும்படியாகவும் எண்ணிறந்த ரஸிக மஹாஜனங்கள் கேட்டுக் களிக்குமாறு சொற்பொழிவாற்றும் வல்லமையுண்டாம் படியாகவும் ஆக்கியருள் பவரும் வடமொழி தென்மொழி வல்லவருமான தேசிகர்க்கு என் மனமே கோயிலா வேணும்.

दारिद्र्यं क्षपयन् यशो विशदयन् विज्ञानं जृम्भयन्
आचारं परिपोषयन् शुभमतिं सर्वत्र संवर्धयन्
भक्तिं मेदुरयन् हरौ, किमधिकैः ? सर्वान् गुणान् जृम्भयन्
श्री वेदशिरोगुरुर्महितवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ३०

-ரரீத்ரு௦க்ஷவ ந் ஶாவிஶஷயந் விஜ்ஞாநஜ்ஜ்ர
யந் க்ஷாரு௦வரிவொஷயந் ஶாஹதி௦ஸவ-த்ர
௦வய-யந் ஹக்தி௦ெ தராயந்ஹரர, கிதயிெகெ ?
ஸவஹரந்மு ணாந் ஜ்ர௦ஹயந் ஸ்ரீ ெவதரிரரமா
மா-மஹிதவாக் ெதஸஷிய த்ரா௦ஹ்ரதி 3)

(மூ பு ஒரு ப்ரஹ்மசாரி குப்போல் நம் கும்) எழை ம யப
போ கிப்பு மூவிளைத்து நல்லறிவை வளர், தி ந டத் த ய
கி புத்தியைச் செழிப்பித்து ப வத் பக்தி யப் பெருகி
குணபூர்த்தியையும் டாக்கி யருளவல்லவரான தேசி ர்
ம த்தையே குடிகொ ா வோழ்க

हृद्यैर्नित्यमवद्यग धविधुरैरुच्चावचैर्मामक
थैर्भूमिमिमा सदा सुरभयन् वेदा तसूरिर्गुरु
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वादैः सत्काशय
वैं मा कमनीयदि यवपुषा मे सन्निधत्ता हृदि ३१

ரெதஹிதரு வதஹமஹவியாெர ரஹாவெெவ-ர
ெெ மரெரநஹ-ஹிதிதா௦ ஸதாஸரஹயந்வெதா
ஜஸஹரிமரா வஹவரவாய-ஸதக்ரித
ஸதாஸாெதகஸக்ராயய௦ கவந்தா௦ கதநீய
ஷிவ வஷா ெதஸஷியக்ரா௦ஹ்ரதி। 31

வித்வத்மே ஹா ரு குற்றமற்றவை ருமான பலவகை
ளா ளை அடியே இயற்றி வ்வுலகை உ ப்பி கும்படியாயும்
பூர் ா ர் ர் ளி தி ெ தி ளையே இடைவிடின்றி அநு
பவித் ொ டிரு கும்படியாயும் அருள்செய்து ருகின்ற
தேசி ர் தம அழகிய திருவுருவத்தோடு எ ம த்தே திகழ்க

दि याकारजितस्मर सुकविताचातुर्यलीलागृ॰
द्वानुष्ठितिकेलिसद्म भगवद्भक्त्याकरोऽत्यद्भुत.
न्दिग्धार्थविनिर्णयेषु चतुरस्सर्वार्थसिद्ध्यादिका
नेकग्रन्थकृदेष देशिकमणिर्मे सन्निधत्ता हृदि ३२ ।

[illegible] 32

மன்மதனிலும் விஞ்சிய வடிவழ ார் த ரும் நல்ல கவித்வ ச் தி பொருந்தியவரும் பரமபவித்திரமான நடத் தயு டயவரும் ப த்பக்தி ாய்ந்த ரு தெளியவே டிய அர்த்தங்களைத்தெளி வி வல்லவரும் ர்வ ர்த்த ஸித்தி முதலிய பல சிறந்த நூல்கள் பயந்தவருமா தேசி ர் எ ள்ளம் விட்ட லாதிருக்கவேணு

इत्थ वादिभयङ्करवशीयाण्णङ्गरार्यसकलितम्
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्तोत्रं पठता समृद्धिरखिला स्यात्

[illegible]

इति श्राक श्री
प्रतिवादिभयङ्कर-अण्णङ्गराचार्यस्य तिषु
[प प शदुत्तरश]
श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रं
तम्

ஸ்ரீ ாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபய கர
அண்ணங் ராச ரியர் இ ற்றிய
நூல் ளில் நூற்றைப்பத்தோராவ ர தூ
ஸ்ரீமத் வே கட ாத தோத்ர
முற்றுப்பெற்றது